

சுவடி : 40

ஏடு : 5

நவம்பர் 2016

*

ஆசிரியர்

வே.ஆனைமுத்து

*

ஆசிரியர் குழு

க. முகிலன்

தமிழேந்தி

வாலாசா வல்லவன்

வையவன்

சி. பெரியசாமி

கோவிராமலிங்கம்

சி. நடராசன்

மங்கலம் அரசன்

தி.துரைசித்தார்த்தன்

ஆ. முத்தமிழ்ச்செல்வன்

*

அலுவலக

நிருவாகப் பொறுப்பு

ப. வடிவேலு

94441 05892

*

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்

‘சிந்தனையாளன்’

2ஆ/85, கே.எஸ்.ஆர்.நகர்,

எம்.டபிள்யூ.பி. 2ஆம் குறுக்குத் தெரு,

அம்பத்தூர், சென்னை - 53.

தொடர்புக்கு :

94448 04980

044-2625 2119

மின்னஞ்சல் :

sinthanaiyalantamilmonthly

@gmail.com

*

இதழ் வடிவமைப்பு :

சன் நகலகம், சென்னை-5.

9840015179

*

இணையத்தில் படிக்க

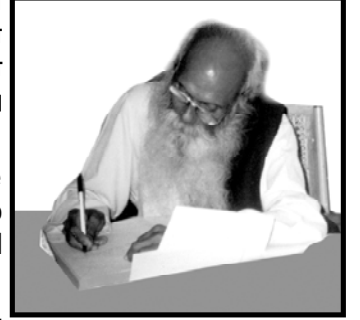
www.keetru.com

*

பார்ப்பனர்கள், தேசிய காங்கிரசு, ஆர்.எஸ்.எஸ், பாரதிய சனதா, உரிமை இயல் சட்டங்கள்: பிரதமர் மோடிக்கு அறைகூவல்!

விதி 44 : “குடிமக்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே தன்மையிலான உரிமை இயல்சட்டம்: இந்தியாவில் வாழும் குடிமக்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே தன்மையிலான உரிமை இயல் சட்டம் வந்து சேர அரசு முயற்சிக்கும்”.

Article 44: “Uniform Civil Code for the citizens: The State shall endeavour to secure for the citizens a uniform civil code throughout the territory of India”

மேலே காணப்படுவது, இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் 26-11-1949 முதல், இதே வடிவத்தில் இருக்கிற 44ஆம் விதி.

இந்த விதி ஏன் இப்படி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது?

இந்தியாவில் பல மதங்கள் இருக்கின்றன.

அவை, பௌத்தம், சமணம், இந்து, இஸ்லாம், கிறித்துவம், சீக்கியம் முதலானவை.

இவற்றுள் இந்துச்சட்டம், (Hindu Law) இந்துக்களுக்கான உரிமை இயல் சட்டம்.

முகம்மதியச் சட்டம் (Mohammedan Law) என்பது, முகம்மதியர்களுக்கான உரிமை இயல் சட்டம்.

இவற்றை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, இந்துச் சட்டப்படி இந்துக்களுக்கான திருமணம், சொத்துரிமை, வாரிசு உரிமை இவை பற்றித் தீர்மானிக்கவும்;

இஸ்லாமியர்களுக்கான திருமணம், சொத்துரிமை, வாரிசு உரிமை இவை பற்றி, முகம்மதியச் சட்டப்படி தீர்மானிக்கவும்;

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் என்கிற கவர்னர்-ஜெனரல், 1772 இல் ஓர் ஏற்பாடு செய்தார்.

“இந்துச் சட்டம்” என்று ஒன்று அப்போது இல்லை.

எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் வெள்ளைக்காரர்களே நீதிபதிகள். அவர்களுக்கு சமற்கிருதம் தெரியாது. எனவே இந்துக்களைப் பற்றிய வழக்கு வரும்போது, ஒரு வழக்கைப் பற்றி மனுஸ்மிருதி, பராசர ஸ்மிருதி இவற்றில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் படித்துக் காட்டுவதற்காக, “பண்டிதர்கள்” (Pundits) என்கிற பேரால் பார்ப்பனர்கள் நீதிமன்றங்களில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

அதேபோல், இஸ்லாமியர்களுக்கான வழக்கு வரும் போது, குரான், ஷரியத் இவற்றைப் படித்துக் காட்டுவதற்காக “மௌலவிகள்” நீதிமன்றங்களில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

2016இல் நடப்பிலுள்ள “இந்துச்சட்டம்” என்பது, வட நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் தொகுத்துத் தந்த சமற்கிருத சாஸ் திரங்களை வைத்து, ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு, அதை வைத்து, 1860இல் இயற்றப்பட்டது.

அப்படி 1860இல் எழுதப்பட்ட இந்துச்சட்டத்தில், இந்துக்களைப் பற்றி என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

“இந்துக்கள் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என நான்கு பெரும்பிரிவுகளாகப் (Four Main Divisions (or) Castes) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒவ்வொரு பிரிவாரும் ஆயிரக்கணக்கான உள் சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (Numerous sub-divisions or sub-castes) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த நால்வருணங்களுக்கு வெளியே (Out Caste) தீண்டப்படாதவர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள்.

இது 2016லும் அப்படியே இருக்கிறதா? ஆம்! அப்படியேதான் இருக்கிறது.

கலவரத்து தயாராகும் ஆர். எஸ். எஸ். ஊழியர்கள்

இந்தக் கேடான ஏற்பாட்டை ஆதியில் எதிர்த்தவர் புத்தர். அடுத்து எதிர்த்தவர்கள் மகாத்மா ஜோதிராவ் கோவிந்தராவ் புலே, வடலூர் இராமலிங்க அடிகள், ஸ்ரீநாராயணகுரு, பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி, டாக்டர் பீமராவ் அம்பேத்கர் ஆகியோர் ஆவர்.

இந்தத் தலைவர்களின் எதிர்ப்பைப் பார்ப்பனர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டார்களா? இல்லை.

இந்திய தேசிய காங்கிரசு கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டதா? எதிர்வினை ஏதும் செய்ததா? இல்லை.

பழைய ஜனசங்கம்-இன்றைய பாரதிய சனதா-இவற்றின் தாயான இராஷ்டிரிய சுயம் சேவக் சங்கம் இவற்றை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டதா? இல்லை.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி இது பற்றி ஒரு நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டதா? இல்லை.

நால்வருணங்களுக்கு இடையே அவரவர் வருணத்தை மாற்றிக் கொள்ளமுடியுமா? முடியாது. அவரவர் உள்சாதியை மாற்றிக் கொள்ளமுடியுமா? முடியாது.

ஏன்? ஏன்?

வருண சாதியும், உள்சாதியும் பிறவி அடிப்படையில் வந்தவை.

அந்த வேறுபாட்டை மாற்றி மனித சமத்துவ உரிமையை-மனித சம உரிமையை வழங்குவதற்கானதாக, இந்து உரிமை இயல்பட்டம் 2016 வரையில் தீருத்தப்பட்டதா? தீருத்தப்படவில்லை.

இதை, ஒவ்வொரு குடிமகனும்-ஒவ்வொரு இந்துவும் நீங்காமல் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

இப்போது, இதுபற்றி நாம் ஏன் ஆய்வுக்குள் நுழைய வேண்டும்?

இப்போதுதான், வெளிப்படையாக, இந்திய அரசு சாட்சியை நடத்துகிற பாரதிய ஜனதாக்கட்சி அரசு, “இந்தியக் குடிமக்களுக்கு ஒரே தன்மையிலான உரிமை இயல்பட்டத்தை உருவாக்கியே தீர்வேண்டும்” என்று, சாதனையாக-பிடிவாதமாகக் கூறுகிறது.

எதை-யாரை-எந்தச் சட்டத்தைக் குறிவைத்து பாரதிய சனதா அரசு அதை முன்வைக்கிறது?

இஸ்லாமியர்களாக உள்ள 15 கோடி பேரின் உரிமை இயல்பட்டத்தைக் குறிவைத்து, அதை முன்வைக்கிறது.

எதை முன்வைக்கிறது?

1. ஒரு இஸ்லாமியன் ஒரே நேரத்தில் நான்கு பெண்களை மனைவியராகப் பெற்றிருக்க உரிமை உண்டு.
2. தன் மனைவியை மணவிலக்குச் செய்ய விரும்புகிற ஒரு இஸ்லாமியன், அம்மனைவியிடம் நேராகவோ, ஊர்க்கூட்டத்திலோ, தொலைப் பேசியிலோ ‘தலாக்’, ‘தலாக்’, ‘தலாக்’ என்று வாய் மொழியாக மூன்று தடவைகள் சொல்லிவிட்டால் போதும்! அந்தப் பெண் ‘மனைவி’ என்கிற உரிமையை இழந்து விடுகிறார்.

இஸ்லாமியச் சட்டம் இப்படிக்கூறுவது சரியா? கொஞ்சங்கூட சரி இல்லை. ஏன்?

வாழ்விலும் தாழ்விலும் ஈடுகொடுத்து பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த ஒரு மனைவியை ஒரு பண்டம் போல்-உயிரற்ற பொருள்போல்-எந்த ஆய்வும், விசாரணையும் இல்லாமல் மணவிலக்குச் செய்வது தவறு. ஒரே நேரத்தில் நான்கு பெண்களை ‘மனைவிகளாக’க் கொண்டிட உரிமை இருப்பது தவறு. இஸ்லாமியச் சட்டத்தை இப்படித் திருத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைக்கிறது, மோடி அரசு. இது சரி!

1. ஓர் இந்து ஒரு மனைவியை மட்டுமே கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்களை மணந்து கொள்ளுவது தண்டனைக்குரிய குற்றம்.
2. கணவன்-மனைவி பிரிந்து கொள்ள உரிமை உண்டு.
3. கணவன் சொத்தில் மனைவிக்குப் பங்கு உண்டு.
4. கணவனை இழந்த பெண், விரும்பினால், மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.
5. ஆண்கள் தத்துப் பிள்ளையாகப் போவது போலவே, பெண்கள் தத்துப் பிள்ளையாகப் போகலாம்.
6. 18 வயது நிரம்பிய பிறகுதான் பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்யவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மானிட சமத்துவ உரிமைகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே இந்துப் பெண்களுக்கு இந்துச் சட்டத்தில் இருந்தனவா? இல்லை; இல்லை.

1955 வரையில், இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் எந்த வருணாசாதி, எந்த உள்சாதி கீர்த்துப் பெண்ணுக்கும் இல்லை.

இந்த சம உரிமைகள்-மானிட உரிமைகள் எல்லாம் எல்லா வருண சாதி, எல்லா உள்சாதி இந்துப் பெண்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும் என, இந்திய நாடாளு மன்றத்தில், அமைச்சர் என்கிற தகுதியுடன், இந்துச் சட்டத்திருத்த முன்வரைவை (HINDU CODE BILL, 1947), 1947இல் முன்மொழிந்தவர் டாக்டர் பீமராவ் அம்பேத்கர் (Dr. Bhim Rao Ambedkar) ஆவார்.

இந்திய சமுதாய வரலாற்றில் இத்துணை பெண்ணுரிமைகளையும் ஒரு சேரக் கோரியவர் 1870இல், மகாத்மா புலே. அடுத்து, 18-2-1929 செங்கற்பட்டு முதலாவது மாகாண சயமரியாதை மாநாட்டில் தீர்மானங்கள் வடிவில் இவ்வுரிமைகளைக் கோரியவர், தந்தை பெரியார் ஈ.வெ.ரா.

புலே, பெரியார், அம்பேத்கர் மூவரும்-தீண்டாமை, நால்வருணம், பழக்கச் சட்டம், வழக்கச் சட்டம், பெண்ணடிமை இவற்றை முழுமூச்சாக எதிர்த்தவர்கள்.

இவ்வளவையும் ஒருசேர ஒழிப்பதற்கான, ஒரு தனிப்பிரிவையும் 1947லேயே, இந்துச் சட்டத்திருத்த முன்வரைவிலேயே உள்ளடக்கித்தான், அம்பேத்கர் முன்மொழிந்தார். அந்தத் தீர்மானம் அவருக்கே இருந்தது.

அதைப் படித்துப் பார்த்த அன்றைய அரசமைப்பு அவையின் தலைவர் (President of the Constituent Assembly) டாக்டர் இராஜேந்திர பிரசாத் என்கிற மேல்சாதி சற்கூத்திரர், அம்பேத்கர் பேரில் சீற்றம் கொண்டு சொன்னார்:

“Dr. Ambedkar! Mind You! I won't allow this section of the Bill to be passed-அம்பேத்கர் அவர்களே, ஜாக்கிரதை! உங்கள் மசோதாவின் இந்தப் பிரிவை மட்டும் நிறைவேற்ற நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்” என்று, சட்டவரைவை அம்பேத்கர் முன்மொழிந்த அன்றே, அவையிலேயே கூறினார்.

இந்துச் சட்டத்திருத்த முன்வரைவை, 5-2-1951 இல் நேரு, அவையில், விவாதத்துக்கு முன் வைத்தார். அது 21-9-51 வரை விவாதிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு, பிரதமர் நேரு, அதுபற்றி அக்கறையோடு செயல்பட வில்லை.

அதனால் மனம் நொந்த அம்பேத்கர், 26-9-1951 வரையில் பொறுமை காத்தார்.

தாம் வகித்த அமைச்சர் பதவியை விட்டு 27-9-1951 அன்று விலகினார்.

பின்னொரு நாள் தம் பதவி விலகலுக்கான காரணங்களை அந்த அவையிலேயே கூறினார். என்ன காரணங்கள்?

1. தம் படிப்புத் தகுதிக்கு ஏற்ற அமைச்சப் பதவி அளிக்கவில்லை;
2. தாம் 1947இல் முன்மொழிந்த இந்துச் சட்டத்திருத்த வரைவுச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை.

3. அரசமைப்புச் சட்ட விதி 340 (1) இன் கீழ், அதில் கண்டபடி, பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான ஆய்வுக் குழுவை அமைக்கவில்லை.

இவ்வாறு, டாக்டர் அம்பேத்கர் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாகவே-தூய்மையாகவே இருந்தார்.

அவர் 1947இல் முன்மொழிந்த வரைவுச் சட்டத்தில், இந்துப் பெண்களுக்கான எல்லா உரிமைகளையும் அளிக்கிற பிரிவுகளை மட்டும், பிரதமர் நேரு 1955 ஆம் ஆண்டுதான் நிறைவேற்றினார்.

இவையெல்லாம் இன்றையப் பிரதமர் நரேந்திர தேவேந்திர மோடி என்கிற பச்சைச் சூத்திரருக்குத் தெரியவேண்டும்.

பிரதமரும், பாரதிய சனதாவும், ஆர்.எஸ்.எஸ்.சும் தூக்கிப் பிடிக்கிற வேதங்கள், பகவத் கீதை, கிராமாயணம், பாரதம் இவற்றின்படி -[1] இந்துப் பெண்கள் பிள்ளை பெறும் தோல் பைகள் மட்டுமே. [2] ஒரு இந்து, ஆண் குழந்தை பெறவேண்டும். அவனை வாரிசு. அதனால் எத்தனை பெண்களை வேண்டுமானாலும் ஓர் இந்து ஆண் மணக்கலாம்.

இந்துப் பெண்ணுக்கு எந்தச் சுதந்தரமும் இல்லை.

இவைதானே, 1954 வரையில் - 2500 ஆண்டு களாக இந்துப் பெண்களுக்கு இருந்த கேடுகெட்ட நிலைமை!

இதை மறைத்துவிட்டு, இஸ்லாமியப் பெண்களுக்குச் சமஉரிமை வேண்டும் என்கிற பேரில், அதற்காகவே, “ஒரே தன்மையிலான உரிமை இயல் சட்டம் வேண்டும்” என்று பேசும் பிரதமர் மோடி அவர்கள், 130 கோடி மக்கள் வாழும் இந்திய நாட்டின் தலைமை அமைச்சராக இருந்தாலும்-இந்துச் சட்டப்படியும், அரசமைப்பும் சட்டப்படியும் அவர் நான்காவதான சூத்திர சாதிகாரர்தான். இந்துப் பிறவி இழிவை நீக்கி, ஏன் அவருடைய அரசு ஏதும் செய்யவில்லை?

இதை மறைத்துவிட்டோ, மறைத்துவிட்டோ-“ஒரே தன்மையிலான உரிமை இயல் சட்டம்” பற்றிப் பேசாதீர்கள், மோடி!

இஸ்லாமியப் பெண்களே, ‘தலாக்’ சொல்லி மண விவக்குச் செப்வதை எதிர்க்கிறார்கள்; நான்கு மனைவிகள் கூடாது என்று இஸ்லாமியப் பெண்களே கூறுகிறார்கள். அவர்களின் கோரிக்கையை மார்க்சிய-பெரியாரிய-அம்பேத்கரிய இயக்கத்தினர் எல்லோரும் ஆதரிக்கின்றனர்.

இந்துவாகப் பிறந்த எல்லோரும்-மதத்தில்-சாதியில் பிறவி காரணமாக மேல், கீழ் என்று இஸ்லாமல் ஒரே தன்மையான சமத்துவ-சமூக உரிமைகளை-அந்தஸ்தைப் பெற்றவர்கள்தான் என்கிற தன்மையில் இந்துச் சட்டத்தையும், இந்திய அரசமைப்பும் சட்டத்தின் சம்பந்தப்பட்ட விதிகளையும் உடனே திருத்துங்கள் மோடி, என அறைகூவி அழைக்கிறோம்!

1-11-2016

- வே.ஆனைமுத்து

மார்க்சியப் பெரியாரியக் கொள்கைப் போராளி
பன்மொழி அறிஞர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர்
தந்நலம் மறுத்த தகைமையாளர்

முனைவர் து.மூர்த்தி மறைந்தார்!

வேலூர் மாவட்டம் சோளிங்கபுரம் இயக்கப் பணி தொடர்பாக நான் ஆண்டு தோறும் சென்று வந்த ஊர்.

சென்னை மாநகருக்கு மிகப் பல தடவைகள் வருவதை, 1962க்குப் பிறகு நான்மேற்கொண்டேன். வரும்போதெல்லாம் நான் செல்லும் இடங்கள் கன்னிமரா நூலகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழக மொரினா வளாகம், எழும்பூர் பெரியார் திடல், முருகேச நாயகர் மாளிகை.

பல்கலைக் கழக மொரினா வளாகத்தில் பேராசிரியர் ந.சஞ்சீவி, முனைவர் பொற்கோ ஆகியோரைக் கண்டு திராவிடர் இயக்கம், தமிழ்ப் பண்பாடு, பொதுவுடைமைக் கட்சி பற்றி நீண்டநேரம் அவர்களுடன் உரையாடுவதைத் தவறாமல் நான் மேற்கொண்டேன்-1976க்குப் பிறகு. அவ்வளகத்தில் தான், தோழர் து.மூர்த்தி அவர்களை முதன்முதலில் நான் கண்டேன். அப்போது நானும் என் தோழர்களும் “பெரியார் சமஉரிமைக் கழகம்” என்னும் தனி இயக்கத்தை நிறுவியிருந்தோம். அதன் பெயரை “மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி” என 1988இல் மாற்றினோம்.

எங்களின் முதலாவது வேலைத் திட்டமாக, அனைத் திந்திய அளவில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இந்திய அரசில் கல்வியிலும் அரசுப்பணியிலும் இடஒதுக்கீடு பெறுவது என்பதை மேற்கொண்டோம்.

திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலையிலுள்ள முருகேச நாயகர் மாளிகை அரசு அலுவலர்கள், மாணவர்கள், தங்குமிடம். அங்கு 1978 முதல் இரவு நேரத்தில் சி.பெரியசாமி, கலச. இராமலிங்கம், மாணவர் க.தென்னன், மற்றும் பலருடன் நீண்ட உரையாடல்களை மேற்கொண்டேன். மொரினா வளாகத்தில் பேராசிரியர்கள் ந.சஞ்சீவி,

பொற்கோ, ஆய்வு மாணவர் து.மூர்த்தி, பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் மு.நாகநாதன் ஆகியோருடன் பல தடவைகள், பிற்பகலில் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டேன்.

என் குடியிருப்பையும் கட்சித் தலைமை இடத்தையும் 1982க்குப் பிறகு சென்னை திருவல்லிக்கேணிக்கு மாற்றிக் கொண்டேன். அங்கு பெரியார் அச்சிடுவோர்-வெளியிடுவோர் குழுமம் சார்பில் அச்சகம் நிறுவப்பட்ட நான்முதல்-எப்போதெல்லாம் சென்னையில் நான் தங்கிட நேருகிறதோ அப்போதெல்லாம்-கலச.இராமலிங்கம், சி.பெரியசாமி, க.தென்னன், து.மூர்த்தி, நாஞ்சில் சி.நடராசன், தலைமைச் செயலக அலுவலர் இரா.பச்சமலை ஆகியோர் குழுவாகச் சந்தித்து நீண்ட நேரம் கட்சிப் பணிகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினோம்.

1983 சூலையில் தமிழீழத்தில் பெரும் போராட்டம் வெடித்தது. அங்கு நடந்த தமிழர் அழிப்புப் பற்றி, முதலாவதாக ஒரு கண்டனச் சுவரொட்டியை, பெ.ச.க. சார்பில், சென்னையின் பல பகுதிகளிலும், நகரப் பேருந்துகளிலும் ஒட்டிப் பரப்புரை செய்தோம்.

நானும் சீர்காழி மா.முத்துச்சாமியும், சேலம் எம்.இராஜாவும்தான் மாதக்கணக்கில் வடநாட்டில் தங்குவதை 1978 செப்டம்பருக்குப் பிறகு மேற்கொண்டோம்.

சென்னை மாவட்டப் பெரியார் சமஉரிமைக் கழச் செயலாளராக முதன்முதலில் பொறுப்பேற்றவர் முனைவர் து.மூர்த்தி ஆவார். அடுத்து க.தென்னன்; அவரை அடுத்து து.இராமகிருஷ்ணன்.

1983 நடுவில் “சிந்தனையாளன்” ஒரு கிழமை இதழாக, பெரியார் குழும ஏடாக வெளியிடப்பட்டது. அது 6 மாதம் மட்டுமே வெளிவந்தது. அவ்விதழில் முத்து. குணசேகரன் (ம.வெ.சி.அன்பன்), து.மூர்த்தி, கவிஞர் தமிழ்ப்பேந்தி, க.முகிலன், இரா.பச்சமலை, நாஞ்சில் நடராசன், கோவி இராமலிங்கம் ஆகியோர் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டனர்.

தமிழகத்தில், மாவட்டந்தோறும் பல பொதுக்கூட்டங்களை நடத்துவதையும் தொடர்ந்து செய்தோம்.

பல கூட்டங்களில் வேலூர் மாவட்டத்திலும், சென்னை யிலும் தோழர் து.மூர்த்தி பங்கேற்றார்; உணர்ச்சி ததும்பும் உரைகளை ஆற்றினார்; மார்க்சியமும் பெரியாரியமும் மட்டுமே, இந்தியாவிலுள்ள கீழ்ச்சாதி உழைக்கும் மக்களுக்கு விடுதலை தரும் என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார்.

அவர் அலிகரிலுள்ள “அலிகர் முஸ்லிம் பல்கலைக் கழகத்தில்” தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகத் தேர்வு செய்யப்பட, பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன் அவர்களும் துணைபுரிய வாய்ப்பு இருந்தது; அந்த வாய்ப்பைத் தேடித்தர முயன்றேன்; நற்பயன் தந்தது.

1984 முதல் 1991 முடிய எப்போது வடக்கே சென்றாலும் அலிகரில் குறைந்தது ஒருகிழமை தங்குவதை நானும் சங்கமித்திரா அவர்களும் தவறாமல் மேற்கொண்டோம். அப்போதெல்லாம் து.மூர்த்தி, பேராசிரியர் எச்.எஸ்.யாதவ், பியாரிலால் லோதி, பேராசிரியர் அர்ஜுன்சிங் ஆகியோருடன் கலந்து பேசி, உத்தரப்பிரதேசத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றிடத் திட்டமிட்டுச் செய்தோம்.

2000 ஆண்டில் தமிழகத்திலிருந்து வே.ஆனைமுத்து, சங்கமித்திரா, எம்.இராஜா, இரா.பச்சமலை, சி.பெரியசாமி, து.தில்லைவனம் ஆகியோர் சென்றோம். உ.பி.யில் அலிகரில் பேராசிரியர் து.மூர்த்தி, பேராசிரியர் எச்.எஸ்.யாதவ், பியாரிலால் லோதி, பொறிஞர் அரிசிங் ஆகியோரை இணைத்துக்கொண்டு, மேற்கு உத்தரப்பிரதேசத்தில் மட்டும் 31 மாவட்டங்களில் இடஒதுக்கீடு பற்றிப் பரப்புரை செய்தோம். மூர்த்தி பங்கேற்ற ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், கடல் மடைதிறந்தது போல், து.மூர்த்தி ஒருமணி நேரம் இந்தியில் உணர்ச்சி பொங்க முழங்கினார்; சங்கமித்திரா அரை மணிநேரம் பொறுமையாக இந்தியில் பேசினார். நான் இந்தியாவில் பரப்புரை செய்திட, இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ளாமற் போனது ஒரு குறை என்பதை அவர்கள் எனக்கு உணர்த்தினர்; நானும் மற்ற எம் தோழர்களும் அப்போது ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினோம்.

தமிழத்தில் “ஆரியம்-திராவிடம்” “தேவர்-அசுரர்” என்கிற கருத்துருதான், பார்ப்பனியத்தின் கொடுமையை விளக்க வலிமையான ஒரு கருவி. அக்கருவியை 1922-1973ஆம் ஆண்டுகளில் 51 ஆண்டுகள் பரப்புரை செய்து செழுமையாக்கியவர் தந்தை பெரியார். பார்ப்பனியம் ஆணீவேர் சல்லிவேர் வரை தமிழரிடம் வேர்பிடித்துவிட்டது. அந்த வேர்களை அறுக்க ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும், “ஆரிய-திராவிடக்” கருத்தியல் கத்தியைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றவர், பெரியார். அந்தக் கத்தியைத் தமிழன் கையிலிருந்து தட்டிவிடப் பலரும் இன்று முயற்சிக்கின்றனர். அதற்கு ஆப்பு வைக்கிற தன்மையில்-“பெரியார் இன்றும் தேவையே” என்கிற கூரிய கத்தியைத் தந்தவர் நம் து.மூர்த்தி.

அந்த நம் தோழர் து.மூர்த்தி, நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் எங்கள் கட்சித் தோழர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பார்த்திடவேண்டி, வேலூருக்கு 12.10.16 மாலை வந்

திருந்தார்; நான் 13.10.16 மாலை அங்கு சென்றேன். தோழர் து.மூர்த்தியை நீண்ட இடைவெளிக்குப்பிறகு பார்த்த நான், “என்னங்க மூர்த்தி-ஒரு நோயாளி போல ஆயி்ட்டிங்களே! ஏன்?” என்று கேட்டுவிட்டேன். “ரண்டு நாள் கொடுமையான காய்ச்சலில் படுத்து விட்டேன். இப்போது தேவலாம்” என்று மட்டும் மறுமொழி சொன்னார். உடனே, து.மூர்த்தி, அவருடைய தமையனார் து.அரங்கநாதன், சா.குப்பன், நான் ஆகியோர், சி.எம்.சி. மருத்துவமனைக்குச் சென்றோம். அங்கு ஒருமணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். எட்டு பேர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களைப் பார்த்தோம். அவர் கண்திறக்கவே இல்லை. கனத்த நெஞ்சுடன் வீடு திரும்பினோம்.

மறுநாள் 14-10-16 அன்று காலை 8 மணிக்கு, தோழர் து.மூர்த்தி, து.அரங்கநாதன், சாந்தி அம்மையார் ஆகியோரிடம் விடைபெறச் சென்றேன்.

“நான் போய் வருகிறேன் மூர்த்தி-உடம்பைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு விடை பெற்றேன்.

பின்னும் பத்தாம் நாள், 24-10-2016 ஞாயிறு அன்று அலிகரில் மூர்த்தி மறைந்துவிட்டார் என்கிற கொடிய செய்தியை, அன்றிரவு 7.30 மணிக்குத் தோழர் க.முகிலன் சொன்னார். நான் நிலைகுலைந்துவிட்டேன்.

தந்தை பெரியார் 24-12-1973 காலை வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவமனையில் கடைசி மூச்சை ‘ஆ’ என்று விட்ட நேரத்தில்-நான் அவருடைய தலைமாட்டில் வலப்பக்கத்தில் நின்றேன். ஆனால் அதிர்ச்சி அடையவில்லை. ஏன்?

“அய்யா, காலைக்குள் இறந்துவிடுவார்” என்று என் தோழர்களிடம் 23 இரவு 12 மணிக்குச் சொல்லி விட்டு, சன்னல் ஓரம், பெரியாரின் கால்மாட்டுக்கு எதிரே, மடக்கு நாற்காலிகளைப் போட்டு, திருச்சி தோழர்கள் விடிய விடியக் காத்திருந்தோம். 24 காலை 7-15க்குப் பெரியாருடைய தலைமாட்டில் போய் நின்றோம். அப்போது பக்கத்திலிருந்த நான் “நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது” என்று நினைத்து, மனதைத் தேற்றிக் கொண்டேன்.

நம் து.மூர்த்தியை 14-10-16 அன்று காலை 8 மணிக்குப் பார்த்த நான், 26-10-16 பகல் 12 மணிக்கு என் தோழர்களுடன் அவருடைய உடலைப் பார்த்த பின்னர், இன்னும் மனதைத் தேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஏன்? அவர் இறந்துவிடுவார் என்று நான் கருதவில்லை.

முற்றிய புற்றுநோயால், து.மூர்த்தி நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்-64 ஆம் அகவையில். இது கொடுமையானது.

நம் தோழர்களில் பலர் து.மூர்த்தி அவர்களைப் போல, “பெரியார் இன்றும் தேவை! ஏன்?” என்கிற கூரிய போர்க்கருவியை ஏந்தி முன்வரவேண்டும். அதுவே நம் தோழர் து.மூர்த்திக்கு நாம் காட்டும் உண்மையான நினைவேந்தல்!

வாழ்க! வளர்க! தோழர் து.மூர்த்தி புகழ்!

26-10-2016

- வே.ஆனைமுத்து

'ஜியோ' ஒரு புரட்சி அல்ல; ஓர் இமாலயப் புரட்டு

- க. முகிலன்

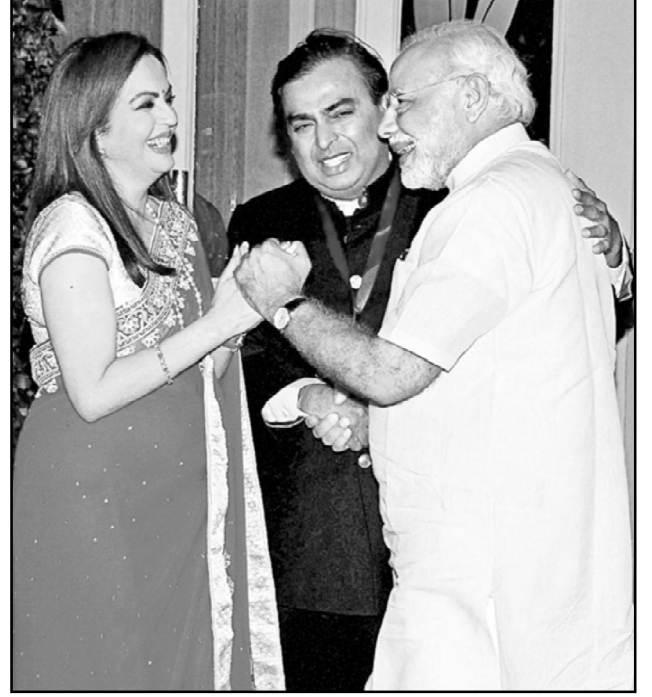
2016 செப்டம்பர் 2 அன்று இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கில நாளேடுகளில் பிரதமர் நரேந்திர மோடியின் படம் பெரியதாகவும், இந்தியாவின் முதலாவது பெரும் கோடீஸ்வரராவும், ரிலையன்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் நிறுவனத்தின் முதலாளியாகவும் இருக்கின்ற முகேஷ் அம்பானி ஜியோ (JIO) திட்டத்தை 1-9-16 அன்று அறிமுகப்படுத்திப் பேசிய படம் சிறியதாகவும் இடம்பெற்ற விளம்பரங்கள் வெளியிடப்பட்டன.

அந்த விளம்பரத்தில், ஜியோவை இந்தியாவுக்கும் அதில் வாழும் 120 கோடி மக்களுக்கும் அர்ப்பணிப்பதாகவும், திரு.நரேந்திரமோடியின் டிஜிட்டல் இந்தியாவை உருவாக்கவேண்டும் எனும் கனவை நிறைவேற்றுவதாகவும் கூறப்பட்டிருந்தது. இதற்குமுன் எந்தவொரு முதலாளிய நிறுவனமும் நாட்டின் தலைமை அமைச்சரைத் தன்னுடைய விளம்பரத் தூதுவராக இந்த அளவுக்கு அப்பட்டமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதில்லை. முதலாளிகளின் இலாப வேட்டைக்குத் தடையாக இருப்பவற்றை அகற்றுவதற்காகத் தாராளமயம் தனியார் மயம் கொள்கையைக் கொண்டுவந்த பி.வி.நரசிம்மராவோ, அதைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்திய மன்மோகன் சிங்கோ பிரதமர் பதவியில் இருந்தபோது இந்தியப் பெருமுதலாளிகளிடம் நெருக்கமாக இருப்பதாக வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. ஆனால் நரேந்திரமோடியும் பெரு முதலாளிகளும் ஒருவர் தோள் மேல் ஒருவர் கை போட்டுக் கொண்டு உலவுகின்றனர்.

ஜியோ (JIO) என்பது இந்தி மொழிச் சொல். இச்சொல்லுக்கு 'வாழ்ந்துகொள்' (வாழ்) என்று பொருள். முகேஷ் அம்பானி அறிமுகப்படுத்தியுள்ள ஜியோ என்பது VOLTE (Voice Over Long-Term Evaluation-VOLTE) எனும் புதிய தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்ட 4 ஜி-அகன்ற அலைக்கற்றைச் சேவையை வழங்குவது ஆகும். விலை உயர்ந்த தொடுதிரைக் கைப்பேசி (Smart Phone) மூலம் இந்தச் சேவையைப் பெறலாம். ஜியோ திட்டத்தில் குரல் அழைப்புகளுக்கு (Voice Calls) கட்டணம் இல்லை-இலவசம் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேசமயம் இணைய இணைப்புக்கு (Data)க் குறைந்த கட்டணம் வாடிக்கையாளரிடம் பெறப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜியோ 5-9-16 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஜியோ சிம் (SIM) காட்டு பெறுவதற்காக ரிலையன்சு கடைகள் முன், மக்கள்-குறிப்பாக இளைஞர்கள் குவிந்து கிடக்கின்றனர்.

எனவேதான், "ஜியோ என்பது இளைஞர்களால் இளைஞர்களுக்காக நடத்தப்படும் புதிய தலைமுறைக் கான சேவை" என்று 1.9.2016 அன்று ஜியோ அறிமுக விழாவில் முகேஷ் அம்பானி முழங்கினார். மேலும்

ரிலையன்ஸ் அறக்கட்டளை மருத்துவமனையை மும்பையில் 2014 அக்டோபரில் திறந்து வைக்க வந்த பிரதமர் நரேந்திர மோடியை முகேஷ் அம்பானியும் அவருடைய மனைவியும் அறக்கட்டளை தலைவருமான ரிதா அம்பானியும் வரவேற்கும் காட்சி

ஜியோ தொலைத்தொடர்புத் துறையில் மாபெரும் புரட்சி என்று கூறினார். காலப்பயணத்தில் வாழ்க்கையில் மாபெரும் மாற்றத்தைத் தரும் பொன்னான நேரம் இது என்று புகழ்ந்தார். ஜியோவைப் போற்றி முகேஷ் அம்பானி கூறுவது உண்மையா? என்று ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காகவே அவதாரம் எடுத்திருப்பதாக முகேஷ் அம்பானி கூறுவது இது முதல் முறை அன்று. நுகர்பொருள் வணிகத்தில் ஜவுளித் துறையில் 'விமல்' பிராண்டை அறிமுகப்படுத்திய போது, ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் துணி வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோள் என்று அவர் கூறினார். பெட்ரோலிய எண்ணெய் மற்றும் எரிவளி வணிகத்தில் ஈடுபட்ட போது, எரிசக்தியில் இந்தியாவைத் தன்னிறைவு கொண்ட நாடாக ஆக்குவதே எங்கள் நோக்கம் என்றார். இப்போது இந்தியாவின் பெட்ரோலிய-கச்சா எண்ணெயின் தேவையில் 70 விழுக்காடு இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. கிருஷ்ணா-கோதாவரி ஆற்றுப்படுகையில் (KG-B) அம்பானியின் ரிலையன்ஸ் குழுமம் எண்ணெய் துரப்பண நடவடிக்கையில் செய்த முறைகேடுகள், ஊழல்கள் ஊரறிந்த இரகசியம் ஆகும். வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி

செய்யப்படும் கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு செய்வதில் 75 விழுக்காடு ரிலையன்ஸிடம் உள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக உலகச்சந்தையில் கச்சா எண்ணெய் விலை கடும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு செய்வதில் உலகிலேயே ரிலையன்ஸ் இன்டஸ்ரீஸ் தான் மிகப்பெரிய நிறுவனம். கச்சா எண்ணெய் விலை குறைவால் சுத்திகரிப்பு பணியில் தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2016 சூலை-செப்டம்பர் காலத்திற்கான காலாண்டில் இலாபத்தில் 23 விழுக்காடு குறைவு - அதாவது 720 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது (The Hindu, 21.10.2016). எனவே இதைவிடக் குறுகிய காலத்தில் கொள்ளை இலாபம் ஈட்டும் நோக்கத்துடன் ரிலையன்ஸ் நிறுவனம் ஜியோ திட்டத்தை அறிவித்துள்ளது.

ஜியோ திட்டத்தில் ரூ.1,50,000 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளதாக முதலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 18.10.2016 அன்று என்.டி.டி.வி. (NDTV) நிகழ்ச்சியில் பேசிய போது, முகேஷ் அம்பானி ரூ.2,00,000 கோடி முதலீடு செய்திருப்பதாகச் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார். இதை ரூ.2,50,000 கோடியாக உயர்த்தப் போவதாக 20.10.2016 அன்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகிலேயே குறுகிய காலத்தில் இவ்வளவு பெருந் தொகையான முதலீட்டில் தொடங்கப்பட்ட முதலாவது திட்டம் ஜியோ தான் என்று முகேஷ் அம்பானி பெரு மிதத்துடன் கூறுகிறார். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட ஒரு இலட்சம் கி.மீ. தொலைவுக்குக் கண்ணாடி இழைக்கம்பிகள் (Fibre Optic Cables) பதிக்கப்பட்டதுடன், 30,000 கோபுரங்கள் (Towers) அமைத்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

கொல்லைப்புற வழியாகக் கள்ளத்தனமாக நுழைதல்

தற்போது கைப்பேசி சேவை வழங்கும் நிறுவனங்களும் அவை பெற்றுள்ள வாடிக்கையாளர்களின் அளவும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

நிறுவனத்தின் பெயர் மொத்த வாடிக்கையாளர்களில் இவற்றின் பங்கு விழுக்காட்டில்

1. ஏர்டெல்	24.71
2. வோடா ஃபோன்	19.26
3. ஐடியா செல்லுலர்	17.03
4. ரிலையன்ஸ் கம்யூனிகேஷன் (அனில் அம்பானி நிறுவனம்) + ஏர்செல்	18.13
5. பி.எஸ்.என்.எல். (BSNL + MTNL)	9.00
6. டாடா	5.74
7. மற்றவை	6.13

	100.00

அனில் அம்பானியின் கம்யூனிகேஷன் குழுமம் 2015 சூலையில் ஏர்செல் நிறுவனத்தை வாங்கியது. இலட்சுமி மிட்டலின் ஏர்டெல், வோடா ஃபோன், ஐடியா செல்லுலர் ஆகிய மூன்று நிறுவனங்களிடம் 61 விழுக்காடு வாடிக்கையாளர்கள் இருக்கின்றனர். செல்பேசித் தொழிலின் மொத்த வருவாயில் 75 விழுக்காடு இம்மூன்று நிறுவனங்களிடம் இருக்கிறது. மேலும் இந்திய செல்பேசி நிறுவனங்களின் சங்கம் (Cellular Operators Association of India - COAI) இம்மூன்று நிறுவனங்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் உள்ளது.

கைப்பேசிச் சந்தையில் 90 விழுக்காட்டைக் கைப்பற்றுவதே ஜியோ திட்டத்தின் நோக்கம் என்று முகேஷ் அம்பானி வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறார். ஜியோ மூலம் குரல் அழைப்புகள் இலவசம் என்ற அறிவிப்பு வெளியான அடுத்தநாளே பங்குச்சந்தையில் ஏர்டெல் ரூ.13,000 கோடியும், ஜியோ நிறுவனம் ரூ.3,000 கோடியும் இழந்தன. **முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமாக உருப்பெற்றபோது, சிறிய முதலாளிகளைப் பெரிய முதலாளிகள் உயர் தொழில்நுட்பத்தின் துணையுடன் விழங்கினர். நவீன தொழில்நுட்ப யுகத்திலும், அதே போன்று புதிய உயர் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் பெரிய முதலாளிகளை மற்ற மிகப்பெரிய முதலாளிகளே விழங்க முயல்கின்றனர். எனவே உண்மையில் முகேஷ் அம்பானியின் ஜியோ அறிமுகம், செல்பேசித் துறையில் மாபெரும் சுழுத்தறப்புப் போட்டியைத் தொடக்கி வைத்துள்ளது.**

ஜியோ மூலமான இலவச அறிவிப்பால் - இணைய இணைப்புக்கான விலைக்குறைப்பால் மற்ற போட்டி நிறுவனங்களை அழித்தொழித்துவிட்டு மொத்தச் சந்தையையும் தானே கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறியில், “இன்னும் ஓராண்டிற்குள் பத்துக் கோடி இணைப்புகள் வழங்கவும், அடுத்த சில ஆண்டுகளில் 90 விழுக்காடு சந்தையைக் கைப்பற்றவும்” ஜியோ உயர் அதிகாரிகளுக்கு இலக்கு நிர்ணயித்திருப்பதாக முகேஷ் அம்பானி கூறுகிறார்.

இந்தியத் தொலைத்தொடர்புத் துறையைக் கைப்பற்ற முகேஷ் அம்பானி செய்துவரும் முயற்சிகளின் முழுப் பரிமாணத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் 2010 மே மற்றும் சூன் மாதங்களில் நடுவண் அரசின் தொலைத்தொடர்புத் துறை நடத்திய மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் அலைக்கற்றை (3G, 4G) ஏலம் என்கிற கண்ணாமூச்சி ஆட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நான்காம் தலைமுறை (4G) அலைக்கற்றை ஏலம் எடுப்பவர்கள் அதனை இணைய இணைப்பு (Data) - அதாவது தரவுகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்; செல்பேசி இணைப்புகள் (Voice) வழங்கப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஏல அறிவிக்கையில் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

3ஜி அலைக்கற்றை ஏலம் எடுப்பதற்கே ஏர்டெல், வோடாஃ போன், ஐடியா போன்ற நிறுவனங்கள் தம்

நிதியிருப்பின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்டன. 4ஜி என்பது இணைய சேவைக்கு மட்டுமானது என்று கூறப்பட்ட காரணத்தால் 4ஜி அலைக்கற்றை ஏலத்தில் இந்நிறுவனங்கள் பெரிய அளவில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஆயினும் மொத்தம் உள்ள 22 சேவை மண்டலங்களில் (Service Circles) ஏர்டெல் 15 மண்டலங்களிலும், வோடா ஃபோன் 5 மண்டலங்களிலும் 4ஜி உரிமத்தை ஏலம் எடுத்தன.

இந்நிலையில் முன்பின் கேள்விப்பட்டபிராத இன்ஃபோடெல் ப்ராடபேண்ட் சர்வீசஸ் லிமிடெட் (Imfotel Broadband Services Private Limited - IBSPL) என்கிற தனியார் நிறுவனம் இந்தியாவின் அனைத்துச் சேவை மண்டலங்களிலும் 4ஜி அலைக்கற்றைக்கான உரிமம் கோரி விண்ணப்பித்தது. 4ஜி ஏலத்தில் பங்குபெறும் நிறுவனங்களுக்கான குறைந்தபட்சத் தகுதி மிகவும் தளர்வாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததால், வெறும் ரூ.2.5 கோடி ரொக்க மதிப்பும், 14 இலட்சம் ரூபாய் ஆண்டு வருமானமும் கொண்ட இன்ஃபோடெல் நிறுவனம் 22 டெலிகாம் மண்டலங்களிலும் ஒரு வட்டத்தை (block) ரூ.12,847 கோடிக்கு ஏலம் எடுத்தது. இந்நிறுவனத்துக்குச் செல்பேசி சேவை வழங்கிய முன்அனுபவமோ, அதற்கான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளோ இல்லை. ஆயினும் 4ஜி அலைக்கற்றை உரிமம் வழங்கப்பட்டது.

கீதற்குமுன் 2ஜி அலைக்கற்றை ஏலம் விட்டதில் தகுதியற்ற நிறுவனங்களுக்கு உரிமம் தரப்பட்டதாக ஆ. கிராசா மீது கடுமையான குற்றம் சாட்டப்பட்டது என்பது கிங்கே நினைவுகூரத்தக்கதாகும். மேலும் 2ஜி அலைக்கற்றையைத் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு முறைகேடாக ஒதுக்கீடு செய்ததால் ரூ.1,76,000 கோடி அரசுக்கு கீழப்பீடு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகம் (CAG) மதிப்பீடு செய்தது. தி.மு.க.வின் ஆ. கிராசவே கிவ்வளவு பணத்தையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றதுபோல் ஊடகங்களில் ஊழிப்பெருக்கிக்காட்டப்பட்டது. ஆனால் 2ஜி வழக்கை விசாரித்த மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை ஏல முறைகேட்டால் ஏற்பட்ட கீழப்பு ரூ.22,000 கோடி என்று மதிப்பிட்டது. பிறகு கீத்தொகையை ரூ.30,000 கோடி என்று உயர்த்தியது.

2010 சூன் மாதம் 4ஜி அலைக்கற்றை உரிமம் பெற்ற இன்ஃபோடெல் நிறுவனத்தின் யோக்கியதையைப் பார்ப்போம். இதன் தாய் நிறுவனம் ஹிமாச்சல் புயுச்சரிஸ்டிக் கம்யூனிகேசன்ஸ் என்பதாகும். 1990 களில் சுக்ராம் என்பவர் தொலைத்தொடர்பு அமைச்சராக இருந்தபோது நடந்த முதலாவது பெரிய தொலைத்தொடர்பு ஊழலில் கையம் களவுபாடும் பிடிபட்ட நிறுவனம் இது.

மேலும் இன்ஃபோடெல் நிறுவனம் 4ஜி அலைக்கற்றை ஏலத்தில் பங்கேற்பதற்காகக் கொடுத்த வாங்கி உத்தரவாதப் பத்திரமே மோசடி செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும். வாங்கி, வேறொரு நிறுவனத்துக்காக அளித்திருந்த

உத்தரவாதப் பத்திரத்தில் அந்நிறுவனத்தின் பெயரை வெள்ளை மையால் அழுத்துவிட்டு, அதன்மீது இன்ஃபோடெல் தன் பெயரை எழுதிக்கொண்டது. இந்த மோசடி - போர்ஜரி-தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகத்தின் 2014ஆம் ஆண்டின் வரைவு அறிக்கையில் திட்டவாட்டமாக அம்பலமாயிற்று.

இத்தகைய உத்தமபுத்திரனான இன்ஃபோடெல் நிறுவனம் - 4ஜி அலைக்கற்றை ஏலம் எடுத்த அடுத்த நாளே-2010 சூன் 17 அன்று தன்னுடைய 95 விழுக்காடு பங்குகளை முகேஷ் அம்பானியின் ரிலையன்சு நிறுவனத்துக்கு விற்றுவிட்டது. அதாவது முகேஷ் அம்பானி தன்னுடைய பினாமியாக இன்ஃபோடெல் நிறுவனத்தைச் செயல்பட வைத்தார். முகேஷ் அம்பானியின் ரிலையன்சு நிறுவனம் 4ஜி ஏலத்தில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருந்தால், மற்ற நிறுவனங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஏலத்தொகையை உயர்த்தி இருக்கும் என்பதால், மரத்துக்குப் பின்னால் ஒளிந்து நின்றுகொண்டு வாலியைக் கொன்ற இராமனைப் போல, இன்ஃபோடெல் எனும் பினாமிக்குப் பின்னால் நின்றுகொண்டு, அரசுக்கு வரவேண்டிய சில இலட்சம் கோடி உருபையை ஏப்பம் விட்டார் முகேஷ் அம்பானி.

2013 சனவரி 22 அன்று இன்ஃபோடெல் (IBSPL) என்கிற பெயர் ரிலையன்ஸ் ஜியோ என்று மாற்றப்பட்டது. இது நடந்த பிறகு, மன்மோகன் சிங் அரசு, 2010இல் 4ஜி அலைக்கற்றையை இணைய சேவைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை, செல்பேசி சேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று 2013இல் அறிவித்தது. இச்சலுகையை ரிலையன்ஸ் ஜியோ பெற்றதால், அரசுக்கு ரூ.22,842 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டதாக 2014ஆம் ஆண்டின் வரைவு அறிக்கையில் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகம் தெரிவித்துள்ளது.

2015 மே மாதம் 8ஆம் நாள் நாடாளுமன்றத்தில் 4ஜி ஏலம் குறித்த இறுதி அறிக்கையை நடுவண் அரசு முன்வைத்தது. ஆனால் அந்த அறிக்கையில் அரசு ரிலையன்சுக்கு அளித்த சலுகை அறிவிப்பால் அரசுக்கு ரூ.22,842 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டதாகத் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகத்தின் வரைவு அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்த செய்தி மூடிமறைக்கப்பட்டிருந்தது. பொத்தாம் பொதுவாக தொலைத்தொடர்புத் துறையின் சட்டவிதிகளில் உள்ள ஓட்டைகளை அடைக்கத்தவறிவிட்டது என்று மட்டும் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் 2010ஆம் ஆண்டில் 4ஜி அலைக்கற்றை ஏலம் எடுத்ததை அய்ந்து ஆண்டுகளுக்குள் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று ஏல அறிவிக்கையில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த அய்ந்தாண்டுக் காலக்கெடு 2015 ஆகத்து 31ஆம் நாளுடன் முடிந்துவிட்டது. அய்ந்து ஆண்டுகளுக்குள் 4ஜி அலைக்கற்றைச் சேவையை வழங்காத ரிலையன்சுக்கு அந்த அறிக்கையில் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அரசு இதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

அய்தராபாத்தில் செப்டம்பர் 9 அன்று ஜியோ சிம் காட்டு வாங்குவதற்காக ரிலையன்ஸ் கடைமுன் அலைமோதிய இளைஞர் கூட்டம்

அலைக்கற்றைப் பயன்பாட்டுக் கட்டணம் (Spectrum Usage Charges) விதிக்கப்படுகிறது. இன்ஃபோடெல் எனும் பினாமி நிறுவனத்தின் மூலம் ரிலையன்சு நிறுவனம் கைப்பற்றிய BWA/4G (Broadband Wireless Access - BWA) என்பது இணைய இணைப்புக்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் என்பதால், அகன்ற அலைப் பயன்பாட்டுக்கான கட்டணம் 2010இல் ஒரு விழுக்காடாக விதிக்கப்பட்டது. 2013இல் BWA/4G வசதியைப் பேசுவதற்கும் (Voice Call) பயன்படுத்தலாம் என்று நடுவண் அரசின் தொலைத்தொடர்புத் துறை அறிவித்த போது, அதற்கேற்ப அகன்ற அலைப் பயன்பாட்டுக் கட்டணத்தை ரிலையன்சுக்கு உயர்த்தவில்லை. அதனால் ரிலையன்சு செலுத்த வேண்டியது ஒரு விழுக்காடாகவே நீடிக்கிறது. ஆனால் ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் முதலான நிறுவனங்கள் குரல் அழைப்புகளுக்கு (Voice Calls) அதைப் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பத் திறனுக்கு ஏற்ப அவற்றின் வருவாயில் 5 விழுக்காடு முதல் 8 விழுக்காடு வரை வரி செலுத்துகின்றன. இந்தக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் ரிலையன்சுக்கு வரி விகிதத்தை உயர்த்தாததால் அரசுக்கு ரூ.22,842 கோடி வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டதாகத் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகத்தின் வரைவு அறிக்கை மதிப்பீடு செய்தது.

எனவே தலைசிறந்த வழக்குரைஞரான பிரசாந்த் பூஷன் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கை அலுவலகத்தின் வரைவு அறிக்கையின் அடிப்படையில் அலைக்கற்றை ஏலத்தில் ரூ.40,000 கோடி ஊழல் நடந்திருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டி, ரிலையன்சு செய்த முறைகேடுகளை விசாரிக்கக்கோரி உச்சநீதிமன்றத்தில் ஒரு பொதுநல வழக்கைத் தொடுத்தார். 2014 தேர்தலில் காங்கிரசைத் தோற்கடிப்பதற்காக 2ஜி ஊழலைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட பாரதிய சனதா கட்சி, இந்த 4ஜி ஊழலில் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு உச்சநீதிமன்றத்தில் வாதாடியது. பெருமுதலாளிகளின் நலன்களைக் காப்பதில் காங்கிரசுக்கும், பா.ச.க.வுக்கும் எத்தகைய வேறுபாடும் இல்லை.

2016 ஏப்பிரல் 8 அன்று இந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்த உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள், பினாமி நிறுவனத்தைப் பயன்படுத்தி அலைக்கற்றையைக் கைப்பற்றியது, வங்கி உத்தரவாதப் பத்திரத்தில் மோசடி செய்தது உள்ளிட்ட அனைத்துக் குற்றச்சாட்டுகளையும் தள்ளுபடி செய்தனர். 2ஜி வழக்கில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது என்ற காரணத்தைக்காட்டி 122 உரிமங்களை தீர்த்து செய்து மறு ஏலம் நடத்தச் சொன்ன உச்சநீதிமன்றம், அம்பானிக்குக் கட்டணத்தில் பாரபட்சமாகச் சலுகை காட்டப்பட்டிருப்பது பற்றி, தான் முடிவு எடுக்க முடியாது என்றும், அதை விசாரிக்க வேண்டியது நடுவண் அரசின் தொலைத்தொடர்பு அமைச்சகம்தான் என்றும் தீர்ப்புக் கூறி அம்பானிக்காக வாலையாட்டிக் கொண்டு நிற்கிறது. மேலும் வங்கி உத்தரவாதப் பத்திரத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள மோசடி பற்றி நீதி அமைச்சகம்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறி பிரசாந்த் பூஷனின் வழக்கை ஒட்டுமொத்தமாகத் தள்ளுபடி செய்தது. தனிச்செல்வாக்கு இல்லாத தவித்தான ஆ. தீராசாவுக்கு ஒரு நீதி; பனியாவான - நாட்டின் முதல் நிலைப் பணக்காரனாக உள்ள முகேஷ் அம்பானிக்கு வேறொரு நீதி. மனுசாத்திரத்தின் சாதிக்கொரு நீதி இன்றும் தொடர்கிறது என்பதற்கு, இது நல்ல சான்று.

ரிலையன்சு ஜியோ தனது செல்பேசி சேவையை 4ஜி அலைக்கற்றையில் செயல்படும் VOLTE (Voice Over Long-Term Evaluation) தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் செயல்படும் வகையில் அறிமுகம் செய்துள்ளது. இந்த முறையில் இணையம் மற்றும் தொலைப்பேசி அழைப்புகள் அனைத்துமே இணைய நெறிமுறையில் (Internet Protocol - IP) அடிப்படையில் செயல்படும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஜியோவின் செல்பேசி சேவை மூலம் நாம் பேசுவது, குறுஞ்செய்தி அல்லது யின்னஞ்சல் அனுப்புவது, முகநூல் உள்ளிட்ட சமூக வலைத்தளச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் யின்தரவுகளாக (Data Packets) மாற்றப்பட்ட பின்னரே கடத்தப்படுகின்றன. இவற்றைப் பதிவு செய்து சேமிப்பது எளிது. வாடிக்கையாளர்களின் டிஜிட்டல் தரவுகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி ரிலையன்ஸ் பணம் ஈட்ட வாய்ப்புகள் உள்ளன. அரசின் பொறுப்பில் இருப்பினும் ஆதார் அட்டைப் பதிவுகள் ஒருவரின் தனி உரிமையை (Right to Privacy) எப்படி மீறுகிறதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு ஜியோ நம் தனிஉரிமைகளை மீறுகிறது. தனிமனித உரிமை மீது ஒரு முதலாளியப் பெருங்குழமம் தொடுக்கும் கொடிய தாக்குதல் இது.

முகேஷ் அம்பானி தன்னுடைய ஜியோ திட்டத்தை அறிவிப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்புகூட, நடுவண் அரசு ரிலையன்சுக்கு ஆதரவாகவும் ஏர்டெல், வோடாஃபோன், ஐடியா போன்ற மற்ற நிறுவனங்களுக்கு எதிரானதாகவும் ஆன ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்தது. 2016 ஆகத்துமாதம் நடுவண் அரசின் தொலைத் தொடர்புத் துறை, 2015 பிப்பிரவரி முதல் நடப்பில்

இருந்த ஒரு நிறுவனத்தின் இணைப்பு வசதியைப் பயன்படுத்துவதற்காகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் (Interconnect Usage Charges - IUC) என்று இருந்ததை நீக்கியது. ஒரு கட்டண அழைப்பு முடியும்போது 14 காசு - எந்த நிறுவனத்தின் இணைப்புச் சேவை (Network) பயன்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நிறுவனத்துக்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட நிறுவனம் அளிக்க வேண்டும். இத்தன்மையில் ஓராண்டில் எல்லா டெலிகாம் நிறுவனங்களுக்கும் சேர்த்து ரூ.20,000 கோடி வருவாய் கிடைத்தது. இந்தக் கட்டணத்தை இரத்து செய்த தன் மூலம் 2016 செப்டம்பரில் இயங்கத் தொடங்கிய ஜியோ மற்ற நிறுவனங்களின் இணைப்பு வசதியைப் பயன்படுத்துவதற்காக ஒரு காசும் தரவேண்டிய தில்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் நிறுவனங்கள் ஏறக் குறைய ஆண்டிற்கு இதன்மூலம் பெற்றுவந்த ரூ.5,000 கோடி வருவாயை இழக்கின்றன. இதன்மூலம் சந்தையில் ஜியோ தன் போட்டியாளர்களின் நிதி வலிமையைக் குறைக்கிறது. இதற்கு நடுவண் அரசு ஆதரவாகச் செயல்பட்டது கடைநீக்கித்த கயமைத்தனதாகும்.

ஜியோவின் இலவச அழைப்பின் அறிவிப்பால் ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் நிறுவனங்கள், ஜியோவின் இலவச அழைப்புகள் சுனாமி போல் வருவதால் தங்கள் இணைப்பு வலைத்தளங்களில் (Network) பெரும் நெரிசல் ஏற்படுகிறது; அவற்றைப் பராமரிக்கும் செலவு அதிகமாகிறது என்று ஜியோ மீது குறை கூறின. ஜியோவோ இப்போட்டி நிறுவனங்கள் தங்கள் நிறுவனத்தின் மூலமான குரல் அழைப்புகளுக்கு வேண்டுமென்றே இணைப்புத்தர மறுக்கின்றன என்று இந்தியத் தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்காற்று ஆணையத்தில் (TRAI) முறையீடு செய்தது. ஒழுங்காற்று ஆணையம் முகேஷ் அம்பானியின் ஜியோவுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டுள்ளது. ஜியோ அழைப்புகளுக்கு உரிய இணைப்பு செய்து தரவில்லை என்று கூறி, ஏர்டெல், வோடாஃபோன் நிறுவனங்களுக்கு ரூ.1,050 கோடியும், ஐடியா நிறுவனத்துக்கு ரூ.950 கோடியும் அபராதம் விதித்துள்ளது (The Hindu, 22.10.2016).

ரிலையன்சின் ஜியோ அறிவிப்பை நுணுகி ஆராய்ந்த இத்துறை சார்ந்த வல்லுநர்கள், ஜியோ அறிவித்துள்ளதை அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனமான பி.எஸ்.என்.எல். வழங்கி வருகிறது என்று கருத்துரைத்துள்ளனர். குரல் அழைப்புகள் (Voice Calls) இலவசம் என்று ஜியோ அறிவித்திருந்தாலும் அதைவிட தற்போது ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் போன்றவை இணையதளம் மூலம் அல்லாமல் 2ஜி, 3ஜி மூலம் பேச்சின் ஒலியை அனுப்புவதால் கட்டணம் குறைவாக இருக்கும். மேலும் குரல் அழைப்புகள் இலவசம் என்று கூறினாலும் ஜியோவின் இணைய இணைப்புக் கட்டணம் மற்ற நிறுவனங்களைவிட அதிகமாக இருக்கும். அதாவது பேசுவதற்கு இலவசம் என்று பீற்றிக் கொண்டாலும்,

இந்தியப் பிரதமரையே தனது விளம்பரத் தூதராகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளிவந்த ரிலையன்ஸ் ஜியோவின் விளம்பரம்

வலது கையால் கொடுத்து, பின்னர் இடது கையால் அதைப் பறித்துக் கொள்வதுபோல் ஜியோ இணைய இணைப்புக் (data) கட்டணமாக வாடிக்கையாளர்களிடம் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கும்.

2016இல் 22 கோடிப் பேர் ஸ்மார்ட் போன் (Smart Phone) எனப்படும் தொடுதிரை கைப்பேசி வைத்துள்ளனர். ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் நிறுவனங்களும் தொடுதிரை (டிஜிட்டல்) கைப்பேசி சேவையை அளிக்கின்றன. 2019ஆம் ஆண்டிற்குள் தொடுதிரை கைப்பேசிகள் எண்ணிக்கை 65 கோடியாக உயரும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே ஜியோவின் BWA/4G முறையின்கீழ் தொடுதிரை செல்பேசிகளைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதே முகேஷ் அம்பானியின் சூழ்ச்சித் திட்டம். ஆனால் BWA/4G வசதி கொண்ட தொடுதிரை செல்பேசி ரூ.10,000க்கும் மேற்பட்ட விலையில் விற்பதால் செல்பேசி பயன்படுத்தும் பெரும்பாலோரால் அதை வாங்க முடியாது. எனவேதான் முகேஷ் அம்பானி இளைய தலைமுறையினருக்கானது ஜியோ என்று கூறி இளைஞர்களை ஈர்க்கப் பார்க்கிறார்.

ஏர்டெல், ஐடியா, வோடாஃபோன் போன்ற நிறுவனங்கள் 2ஜி, 3ஜி, 4ஜி அலைக்கற்றைகள் மூலம் ஜியோவைவிட மலிவான விலையில் குரல் அழைப்பு மற்றும் இணையதள சேவைகளை வழங்குவதால் முகேஷ் அம்பானியின் ஜியோ புரட்சி வெற்றி பெறாது.

தொடக்கம் முதலே தில்லுமுல்லுகளையும், பித்தலாட்டத்தையும் தன் வழிமுறையாகக் கொண்டு உருவான முகேஷ் அம்பானியின் ஜியோ திட்டத்தையும், இதற்கு ஆதரவாகச் செயல்படும் மோடி ஆட்சியையும், காங்கிரசுக் கட்சியையும் மக்கள் முன் அம்பலப்படுத்துவோம். முகேஷ் அம்பானி கூறுவதுபோல், ஜியோ திட்டம் ஒரு புரட்சி அல்ல; அது ஓர் கிமாலயப் புரட்சி!

இக்கட்டுரை எழுதத் துணை செய்தவை :

1. Economic and Political Weekly, 2016 September 10 and 2016 October 8.
2. ஃபிரண்ட்லைன், செப்டம்பர் 30, 2016.
3. புதிய ஜனநாயகம், அக்டோபர் 2016.

தமிழ்நாட்டில் கல்வி பாழ்! நீர்நிலை பாழ்! தமிழ்நாடு அணுஉலைக் குப்பத்தொட்டியாகும்! தமிழ் மக்களும், மண்ணும், கடலும் அணுக்கதிர் தாக்கத்துக்கு ஆளாகும்!

நீருக்கு நிறமில்லை; சுவையில்லை. நீர் கடலிலே விழுந்தால் உப்புக் கரிக்கும்; களரிலே விழுந்தால் உவர்க்கும்; கூவம் ஆற்றிலே விழுந்தால் முடை நாற்றம் அடிக்கும்; அடையாற்றிலே விழுந்தால் பிணவாடை அடிக்கும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டியவன் மனிதன்.

மனிதன் வீடுதோறும், மழைநீரைச் சேமிக்கலாம்; ஊர்க் குளம் குட்டைகளில் நீரைச் சேமிக்கலாம்; ஏரிகளில் நீரைத் தேக்கலாம்; அரசு இதற்கு வழி செய்யவில்லை. ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் எவனும் இவைபற்றி அரசைக் கேள்வி கேட்கவில்லை.

பணம் படைத்தவன் நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சி ஒரு லிட்டர் 15 உருவா, 20 உருவாவுக்கு விற்கிறான். தமிழக அரசு 10 உருவாவுக்கு விற்கிறது. விவரம் தெரிந்த ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஒரு குடம் நீர் 5 உருவாவுக்கு விற்கிறார்கள்.

இவ்வளவு மட்டித்தனங்களுக்கு இடையே, 2015 நவம்பர், திசம்பரில் எத்தனையோ கோடி கன அடி வெள்ளம்-சென்னையை, முடிச்சூரை, சைதையை கண்மண் தெரியாமல் பாழ்படுத்திவிட்டு, கடலுக்குள் ஒடிவிட்டது.

50 ஆண்டுக்காலமாகப் பெரியார் வழிவந்த திராவிடக் கட்சிகள் தமிழகத்தை ஆண்டன-அல்ல அல்ல சூறையாடின. அதன் விளைவுதான், இன்று, நாம் குடிநீருக்குத் திண்டாடுகிறோம். காவிரியிலிருந்து நீர் பெற முடியாமல், தாவாங் கடடையில் கைவைத்துக் கொண்டு கண்ணீர் விடுகிறோம்.

“ஏரி மாவட்டம்” என்று பெயர் பெற்றது செங்கற் பட்டு. அங்கே ஏரிகளிலும் நீர் இல்லை; கிணறுகளிலும் நீர் இல்லை. பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்கள், அதி காரிகள், அவ்வப் போதைய ஆளுங் கட்சிக்காரர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள்-ஏரி களுக்கான பணத்தைப் பங்கு போட்டுக்கொண்டார்கள். நீர்நிலைகளும், வேளாண்மையும் பாழாகிவிட்டன.

ஆனால் மிகப்பெரிய சாதனையாக-திருப்பெரும் பூதூர் பகுதியை-தமிழகத்தின் ‘டெட்ராய்டு நகரம்’ ஆக்கிவிட்டார்கள், இந்திய-தமிழக அரசினர். அதாவது, வெள்ளைக்கார நாட்டுக்காரர்களை-சப்பானியரை இரு கைநீட்டி, வரவேற்று, மகிழுந்து, சுமை உந்து, பேருந்து உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை களைப் பெருக்கி விட்டனர். அவற்றில் தமிழ்நாட்டுப் படித்த வர்களுக்கு வேலை இல்லை.

பணக்காரர்கள், படித்த மாத ஊதியக்காரர்கள், அரசியலில் இருப்பவர்கள் இந்தியாவிலும் தமிழகத்திலும், ஏறினால் மகிழுந்து, இறங்கினால் மகிழுந்து-தத்தம் ஊருக்குள்ளேயே பயன்படுத்துகிறார்கள். மிதிவண்டியைக் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டார்கள்.

காங்கிரசு அரசினரும், பாரதிய சனதா அரசினரும் பிரான்சிலே பாரிசிலே மாநாடு போட்டு-எண்ணெயால், நிலக்கரியால் இயக்கப்படும் உந்துகளும், தொழிற்சாலைகளும் கக்குகிற-வெளிவிடுகிற-கரிக் காற்றின் அளவை-கரியமில வாயுவின் அளவை எத்தனை விழுக்காடு கட்டுப்படுத்துவது என்று மண்டையை உடைத்துக்கொண்டு திட்டமிடுகிறார்கள்.

இன்னொரு பக்கம் இந்திய டாட்டா, பஜாஜ், சப்பானிய ஹூண்டாய் குழுமத்தினர், உந்துகள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டே போக- 10,000; 5,000 ஏக்கர் நிலங்களை-24 மணி நேரமும் நீரை, மின்சாரத்தைத் தர, மய்ய-மாநில அரசுகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஊக்குவிக்கின்றன. வீடுகளுக்கு, கடைகளுக்கு, சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கு, வேளாண்மைக்குப் போதிய மின்சாரம் தர இந்திய அரசிடம் திட்டம் இல்லை; தமிழக அரசிடமும் திட்டம் இல்லை.

இதுபற்றி எந்த அனைத்திந்தியக் கட்சிக்கும், மாநிலக் கட்சிக்கும் கவலையும் இல்லை; திட்டமும் இல்லை.

இந்திய அரசு, சோவியத்து சோசலிச நாடாக இருந்த காலந்தொட்டும்-1990ல் சோசலிசப் பாதையிலிருந்து அது விலகிய பிறகும் இரஷ்யாவிலிருந்து தான் அதிகமான அளவில் போர் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்கிறது; அடுத்து அமெரிக்காவிடமிருந்து இறக்குமதி செய்கிறது.

இந்தியாவில் பொறியியல், தொழில்நுட்பவியல் பல்கலைக் கழகங்களை-கல்லூரிகளை ஆயிரக் கணக்கில் பெருக்கிய பணக்காரர்களும், அரசியல் கட்சிக்காரர்களும், கல்வியாளர்களும், இந்தியாவை ஆண்ட மூடர்களும், மாநிலங்களை ஆண்ட மட்டிகளும் **எந்தப் பொறியியல்-அறிவியல் கல்வியையும் எந்த இந்திய யூனிட்க்கும் அவனவன் தாய்மொழி வழியில் கற்றுத் தரவில்லை; அந்தந்தத்துறை தொழிற்சாலைகளோடு இணைத்து பட்டறைப் பயிற்சியையும் (Practical Training) தரவில்லை.**

மகிழ்ந்து, சரக்குந்துப் பொறியியல் படிக்கிறவன் (Automobile Engineering)-அந்த ஒவ்வொரு உந்தின் உறுப்பையும் செய்வது எப்படி-ஒவ்வொரு உந்தையும் பூட்டுவது எப்படி-பிரிப்பது எப்படி என்கிற பட்டறிவுப் பயிற்சியையும் சேர்த்துக் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. அதற்கான கருவி நூல்களை-தமிழிலும், மற்றும் ஒவ்வொரு இந்திய மொழியிலும் கடந்த 70 ஆண்டு சுதந்தர இந்தியாவில் காங்கிரசோ, ஜனதாவோ, மாநிலக் கட்சிகளோ உருவாக்கவில்லை. கடந்த 50 ஆண்டைய, திராவிடக் கட்சிகள் ஆட்சியில் தமிழகத்தில் அப்படி உருவாக்கவில்லை.

இதை நாம் சொல்லவில்லை.

2016 செப்டம்பரில், உலக அளவில் முதலிடத்தில் இருக்கிற 400 தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்களின் பட்டியலை வெளியிட்டார்கள்.

இந்த 400இல் (1) பெங்களூரில் உள்ள அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனமும்; (2) மும்பையிலுள்ள அய்.அய்.டி. (Mumbai ITI) கல்வி நிறுவனமும் மட்டுமே-இந்த இரண்டு இந்திய நிறுவனங்கள் மட்டுமே இடம் பெற்றன.

இந்திய அரசினரும், ஒவ்வொரு மாநில அரசினரும்; கல்வியாளர்களும், பேராசிரியர்களும், கற்றுணர்ந்த-பட்டங்கள் பெற்ற இளைஞர்களும் கரிசனத்தோடு இவை பற்றி எண்ண வேண்டாமா?

தமிழகத்திலுள்ள திராவிட அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள்-கல்வியாளர்கள்-பெரியார், அம்பேத்கர் கொள்கையினர் இவைபற்றி அக்கறையோடு சிந்திக்க வேண்டாமா?

அப்படி எவரும் சிந்திக்கத் துணியாததால்தான்-தமிழ்நாடு மிக விரைவில், அணுமின் உலைக் கழிவு

களின் குப்பைக் கிடங்காக மாறப்போகிறது. இதை நினைக்கும் போதே நெஞ்சு கலங்குகிறது. ஏன்? ஏன்? ஏன்?

நான் 1946-48இல், 21-23 ஆம் அகவையில், அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடைநிலை வகுப்பில் படித்தேன்.

கணக்கு, இயற்பியல், வேதியியல் பாடங்களை எடுத்துப் படித்தேன்.

இயற்பியல் (Physics) பாடத்தில், “டால்டனின் அணுத் தேற்றம்” (Dalton’s Atomic Theory) என்று ஒன்றைக் கற்பித்தார்கள்.

அது என்ன கூறியது? “அணுவைப் பிளக்க முடியாது (Atom is indivisible)” என்று கற்பித்தது. இது 1946இல்!

ஆனால், 1945 ஆகத்து 6ஆம் நாள் சப்பான் நாட்டின் ஹிரோஷிமா நகரின் மீது, அமெரிக்கன், முதலாவது அணு குண்டைப் போட்டான். அது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை ஒரு நொடியில் கொன்று விட்டது; பலநூறு சதுர மைல் நிலத்தைப் பளிங்கு போல் உருக்கிவிட்டது.

9-8-1945இல் சப்பானில், கடற்கரை நகரமான நாகசாகி மீது அமெரிக்கன் இரண்டாவது அணுகுண்டைப் போட்டான். அணுவை 1945லேயே பிளந்துவிட்டான். அதனால் ஒரு நொடியில் 39,000 பேர் மாண்டனர்; 25,000 பேர் காய மடைந்தனர். அந்நகரின் 40% கட்டடங்கள் அழிந்து போயின. மீண்டும் உருவான நாகசாகி நகர மக்கள், அணு ஆயுதத் தடை கோருகிறவர்களில் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள்.

இந்தக் குண்டுகளைப் போடும் திட்டத்துக்கு அன்றைய சோவியத் சோசலிச இரஷ்யா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து இவை மூன்றும் துணை நின்றன.

பின்னாளில், அய்.நா.அவையின் முயற்சியால், “அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம்” பல நாடுகளால் போடப்பட்டது.

அந்த ஒப்பந்தம் அப்படியே இருக்கிறது. ஆயினும் அமெரிக்கா, இரஷ்யா, இங்கிலாந்து, சப்பான், வட கொரியா, இந்தியா, பாக்கித்தான் முதலான நாடுகள் அணுகுண்டுகளை உருவாக்கி, எப்போது எந்த நாட்டின் மீது வீசலாம் என்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நிலையில்தான், இந்திய அரசு - நீரியல் மின்சாரம், அனல்நிலைய மின்சாரம், காற்றாலை மின்சாரம் இவை போதாமையால், அணுஉலை மின்சாரத் தொழிற்சாலையை வைக்க இடம் தேடியது.

மகாராட்டிராவில் அணுமின் உலையை வைக்க முயன்றது; அங்கு மக்கள் ஒன்று திரண்டு, அரசு முயற்சியைத் தடுத்தார்கள். கேரளாவில் அணுமின் உலை வைக்க இந்திய அரசு முயற்சித்தது. கேரள மக்களும் பொங்கி எழுந்து தடுத்தார்கள்.

இளித்தவாயர்கள் தமிழர்கள். காங்கிரசை வீழ்த்திய திராவிடக் கட்சி வாய்ச் சொல்வீரர்களின் ஆட்சியில் தான்-கூடங்குளத்தில் அணுமின் உலை அமைத்திட இந்திய அரசு முடிவு செய்தது. அப்பகுதி மக்களும், விவரம் தெரிந்த இளைஞர்களும் திரண்டு போராடினார்கள். காவல்துறையை ஏவி அம்மக்களை அடித்து உதைத்து தமிழக அரசினர் அடக்கிவிட்டனர்.

சென்னையில் மா.பெ.பொ.க.-சாலை இளந்திரையனின் அறிவியக்கம்-கே.பஞ்சாட்சரத்தின் பகுத்தறிவு சமதர்ம இயக்கம் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து, சென்னை எல்.எல்.ஏ. கட்டடத்தில், 1992இல், “கூடங்குளம் அணு உலை” யை எதிர்த்து முதலாவதாக மாநாட்டை நடத்தினோம். எல்லாம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு ஆயிற்று.

2011 முதல் சுப.உதயகுமார் தலைமையில் கூடங்குளம் பகுதி ஆண், பெண், குழந்தைகள் திரண்டு தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் நாஸ்தோறும் உண்ணாநோன்பு, கடலில் இறங்கிப் போராட்டம், சென்னை போன்ற நகரங்களில் எல்லா இயக்கங்களின் சார்பில் உண்ணா நோன்பு, பரப்புரைக் கூட்டங்கள் என எல்லா வடிவங்களிலும்-போராடினர். மா.பெ.பொ.க. வினர் பங்கேற்றோம்.

தமிழகத்தை ஆண்ட-ஆளும் திராவிடக் கட்சிகள் இது பற்றி எந்த இணக்கமான முடிவையும் எடுக்கவில்லை; “கூடங்குளத்தில் அணுஉலைகள் வேண்டாம்” என்று கோரி அக்கட்சிகள் போராடவில்லை.

எந்த கிரஷ்ய நாடு கூடங்குளத்தில் 6 அணுமின் உலைகளை நிறுவ எல்லாம் செய்கிறதோ, அங்கே, செர்னோபைல் அணுமின் நிலையத்தில் என்ன நடந்தது?

செர்னோபைல் அணுமின் நிலையத்தில், நான்காம் எண் ரியாக்டர், 26-4-1986இல் வெடித்துச் சிதறியது.

தண்ணீரின்றி வெடித்துக் கிடக்கும் விளைநிலங்கள்

இந்த இடம் உக்ரைனின் பிரிப்பாட நகருக்கு அருகே உள்ளது. அந்த வெடிப்பினால், 17 இலக்கம் மக்கள் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் பாதிக்கப்பட்டனர். அந்நகரில் குடியிருந்த 2 இலக்கம் மக்கள் உடனே வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இதன் விளைவாகப் புற்றுநோய் கண்டு ஒன்றேகால் இலக்கம் மக்கள் செத்துப் போனார்கள்.

அணுமின் நிலையம் நிறுவுவதில் துறைபோன அறிவுள்ள இரஷ்யர்கள், அந்த உலை வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பைச் சரிசெய்ய 200 பில்லியன் டாலர்கள் செலவு செய்தார்கள். (ஒரு பில்லியன் = ஒரு இலட்சம் கோடி)

இப்போது நினைபுங்கள்! கூடங்குளத்தில், 3வது, 4வது அணு உலைகளை நிறுவுவது கட்டுமானப்பணிக்கு மட்டும் 39,849 கோடி உருவா செலவாகப் போகிறது.

3வது அணுஉலையில் 2022இல் மின் உற்பத்தி தொடங்கும். அதற்குப் பிறகு 6 மாதங்கள் கழித்து, 4வது உலையில் மின்உற்பத்தி தொடங்கும்.

முதலாவது உலையில், இன்றுவரையில், 236 நாட்களில் மட்டுமே மின்உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது- அதாவது 12.313 மில்லியன் யூனிட் மின் உற்பத்தி மட்டும் செய்யப்பட்டுள்ளது. (ஒரு மில்லியன் = 10 இலட்சம்)

“இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யுங்கள் - MAKE IN INDIA” என்கிற, பிரதமர் மோடியின் திட்டப்படி, இந்த மின் உற்பத்தியை கிரஷ்யர்கள் செய்வார்கள்.

இந்தியர்கள் கிதைச் செய்திட ஏன் திட்டமிடவில்லை என, நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்தியப் பிரதமரைக் கேட்க வேண்டாமா?

2022 என்பது இன்றிலிருந்து, 75 மாதங்கள். அதற்குப் பிறகும் இரஷ்யர்கள் 5வது, 6வது உலையை-பாதி இந்தியக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, 2030 வாக்கில் நிறைவேற்றுவார்கள்! நிற்க.

இரஷ்யாவில் 1986இல் அணு உலை வெடித்தது போலவே, உலக அரங்கில், அறிவியலிலும் தொழில் நுட்பத்திலும் முன்னணியில் உள்ள சப்பானில் (Japan), 2011இல், 5 ஆண்டுகளுக்கு முன், புகள்ஹரிமா என்கிற இடத்தில், அணுமின் உலை வெடித்தது. ஏன் வெடித்தது? தொடர்ச்சியாக இயங்கியதால் அணு உலைக் கருவிகளின் செயல்திறன் குறைந்துவிட்டது. மேலும் சுனாமி, அதை அடுத்து ஏற்பட்ட நிலநடுக்கம் இவையும் காரணங்கள் ஆகிவிட்டன.

இந்த அணுஉலை வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகை மட்டும் 60 பில்லியன் டாலர்.

“அணுமின்உலை மிகவும் பாதுகாப்பானது” என்கிற கூற்றைப் பொய்யாக ஆக்கிவிட்டது, புகள்ஹரிமா அணுஉலை வெடிப்பு.

1. இந்தியாவில் நீரியல் மின் உற்பத்திக்கு பிரம்மபுத்ரா ஆற்றில் மட்டுமே வாய்ப்பு உள்ளது.
2. இந்தியாவிலும் தமிழகத்திலும் நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி அனல்மின் நிலையம் நிறுவுவதால் காற்றும், நீர்நிலைகளும், குடியிருப்புகளும் தொடர்ந்து மாசுபடும். மக்கள் நோய்வாய்ப்படுவது விசையாக வளரும்.
3. குடிநீருக்கும், வேளாண் பாசன நீருக்கும் தீண்டாடும் தமிழகத்தில் புனல் மின்சாரம்-நீரியல் மின்சாரம் உருவாக்க, இனிவழியே இல்லை.
4. காற்றாலை மின்சாரம் ஓரளவே கைகொடுக்கும்.
5. இந்தியாவிலும், தமிழகத்திலும் ஓர் ஆண்டில் 330 நாட்களுக்கு நல்ல வெயில் அடிக்கிறது; வெப்பம் இருக்கிறது.

குடியிருப்பு வீடுதோறும், கடைதோறும், தொழிற்சாலை தோறும், அலுவலகம்தோறும், கல்விச் சாலை தோறும் 5 ஆண்டுகளில் கதிர்மின்சாரம் (Solar Power) பயன்பாட்டுக்குக் கிடைக்க இந்திய அரசும், மாநில அரசுகளும், அரசுப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மூலம் வெயில் வாங்கித் தகடுகளை (Solar

Panels)யும், அதற்கான மற்ற கருவிகளையும் போர்க்கால விசையில் உருவாக்கி, மிகப்பெரும் முதலீடுகளை இந்தியமக்களிடமே கடன் பத்திரங்கள் மூலம் பெற்று, இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி இந்திய அரசும், தமிழக அரசும் முன்வரவேண்டும்.

மின்சாரம் ஒவ்வொரு செயலுக்கும், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் உயிர் போன்றது.

இதன் முதன்மையை உணர்ந்த விளாடிமிர் லெனின், “கூட்டுறவு + மின்சாரம், சமதர்மத்துக்குச் சமம் - Cooperatives plus electricity is equal to socialism” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.

தம் பட்டறிவை முன்வைத்த தந்தை பெரியார், “கூட்டுறவுகள் வெற்றியாக நடந்தால் பாதி சமதர்மம் வந்துவிடும்” என்றார்.

இவை சரிதானா? ஆம்!

கூட்டுறவு நிறுவனம், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் வேண்டிய நுகர்பொருள்களையும், குறைந்த விலையில், எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்கச் செய்யும். தேவைப்பட்ட எல்லோருக்கும்-குறித்த நேரத்தில் கூட்டுறவுக் கடன் வங்கிகளில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கிடைக்கும்.

கூட்டுறவுகள், மின் உற்பத்தி, மின்பகிர்மானம் இவற்றைத் தமிழகத்தில் பாழடித்தவர்கள்-தி.மு.க.வினரும், அ.இ.அ.தி.மு.க. வினரும் என்பது பெரிய உண்மை.

இவற்றைப் பற்றி இங்குள்ள நல்ல படிப்பாளிகளும், பொருளியல் துறை-வேளாண்துறை-கல்வித் துறை-மின் துறை அறிஞர்களும், உயர் அலுவலகர்களும் மிகவும் பொறுப்புடன் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுகிறேன்.

மாபெரும் எண்ணிக்கையிலுள்ள தமிழ்நாட்டுப் படித்த இளந்தலைமுறையினர், தாங்கள் எந்தக் கல்வியையும் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியில் பெறாத தால்-அவர்கள் பெற்று படிப்பு வயிற்றுப்பாட்டுக்குச் சம்பாதிக்க மட்டும் தான் பயன்பட முடியும்.

அவர்கள்தான் நாளை சமூகத் தலைவர்கள்! நாளை அரசியலுக்குச் சொந்தக்காரர்கள்!

தமிழகத்தில் கல்வி பாழ்! தமிழக நீர் நிலைகள் பாழ்! தமிழகக் காற்று மண்டலம் நஞ்சு! தமிழகம் அணுமின் உலைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகிவிட்டது உறுதி!

இளைஞர்களே-நீங்களே கூடிப் பேசுங்கள்! நீங்களே முடிவெடுங்கள்! குறைந்தது, உங்கள் பகுதி நீர்நிலைகளை உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டீர்கள்!

1-11-2016

- வே.ஆனைமுத்து

மாதுட விடுதலை : பெரியாரும் அம்பேத்கரும்

- குட்டுவன்

அக்டோபர் இதழ் தொடர்ச்சி :

சாதி ஒழிப்பு, சனாதன ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கைகள் ஒழிப்பு இந்த மூன்று தீமைகளையும் உள்ளடக்கிய இந்துமத எதிர்ப்பு ஆகியவற்றில் பெரியாருக்கும் அம்பேத்கருக்கும் இருந்த ஒத்த எண்ணங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அக்கருத்தை எல்லாம் இணைத்து ஒரு கட்டுரையில் சுருக்கிவிட முடியாது. பெரியாரும் அம்பேத்கரும் சாதி ஒழிப்பில் காந்தியாரை நேருக்கு நேர் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியவர்கள். 1927ஆம் ஆண்டு பெங்களூரில் காந்தியாரைப் பெரியார் சந்தித்தபோது இந்து மதம் ஒழிந்தாக வேண்டும்; இந்து மதம் என்பதாக ஒரு மதம் இல்லை; ஒருவன் பிராமணன்; ஒருவன் சூத்திரன், ஒருவன் பஞ்சமன் என்கிற இந்த பேத பிரிவுத் தன்மையல்லாமல் வேறு என்ன பொதுக் கொள்கைகள். பொது ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன? அதுவும் பிராமணன் உயர்ந்தவன்-சூத்திரன் பஞ்சமன் தாழ்ந்தவன் என்கிற தன்மை நடப்புத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? இந்து மதத்தில் மாத்திரம்தான் பார்ப்பனர்களே யாவரும் இன்டலிஜன்சியாவாக படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அநேகமாக 100க்கு 90க்கு மேற்பட்ட மக்கள் படியாதவர்களாக ஏமாளிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு சாதி மாத்திரமே இன்டலிஜன்சியாவாக ஆதிக்ககாரர்களாக இருக்க முடியும் என்றால் அந்த மதம். அந்தச் சாதி தவிர்ந்து மற்ற சாதியருக்குக் கேடானதல்லவா? என்று தெளிவாகச் சுட்டினார். இன்று முதலாளித்துவ சாமியார்கள் வணிகம் வழியாக இந்து மதப் பிரச்சாரம், யோகா கல்வி என்ற போர்வையில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் மடங்கள் அமைத்து, இளைஞர்களையும் இளம் பெண்களையும் மயக்கிப் போதைப் பொருள்களை அளித்துப் பாலியல் கொடுமைகள் செய்வதைப் பற்றி இந்தியா முழுவதும் அன்றாடம் செய்திகள் வந்தவண்ணமே உள்ளன.

ஆனால் இந்துமத சாமியார்களைத் தொடர்ந்து, சாங் பரிவாரங்கள்-ஆர். எஸ். எஸ். அமைப்பினர் ஆதரித்து வருகிறார்கள். மதவெறிப் போக்கினைக் கண்டித்து பகுத்தறிவுக் கருத்துகளைத் துணிச்சலோடு எடுத்துக் கூறிய சிந்தனையாளர்கள் கோவிந்து பன்சாரே, தபோல்கர், கல்புர்கி ஆகியோர் பட்டப்பகலில் வீடு புகுந்து கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளை முதலாளித்துவ சமுதாயம் அமைந்தவுடன் அழித்துவிடும் என்ற இடதுசாரிக் கோட்பாட்டையும் புறந்தள்ளி, இந்துமத வெறியர்கள், சாமியார்கள், சங்காரச்சாரியர்கள், முதலாளிகள், வணிகர்கள் கூட்டணி அமைத்து முற்போக்கான சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ளார்கள். இந்து மகாசபை, ஜனசங்கம் போன்ற பழமைவாதக் கூறுகளுக்கு உயிரூட்டி, பாரதிய ஜனதா என்கிற புதிய அரசியல் வடிவத்தை உருவாக்கி விட்டார்கள். “நல் லாட்சி தருவோம்-கருப்புப் பணத்தை ஒழிப்போம்” என்று கூறி ஏமாற்றி, நடுவண் அரசில் தனிப் பெரும் பான்மையோடு பாஜக

அரசை அமைத்து விட்டார்கள். பாஜகவை எதிர்க்கும் காங்கிரசுக் கட்சியிலும் சனாதனிகளின் ஆதிக்கம் ஓங்கி வருகிறது. சான்றாக, இக்கட்டுரையாளருக்குத் தெரிந்த ஓர் உண்மை மேற்கூறிய கருத்தை உறுதி செய்கிறது.

2004இல் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சி பிரதமர் மன்மோகன் சிங் தலைமையில் நடுவண் அரசில் அமைந்தது. வாஜ்பாய் பிரதமராக இருக்கும் போதே ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட சேது கால்வாய்த் திட்டம் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சியில் பல்லாயிரம் கோடி செலவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபோது இராமன் பாலம் குறுக்கே உள்ளது என்றும், இத்திட்டம் வழியாக இராமன் பாலம் இடிக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். **இந்தக் கோப்பின் உள் இரகசியங்களை பாஜக விற்கு அளித்ததே காங்கிரசுக் கட்சியின் மத்திய அமைச்சராக இருந்த ஒரு பார்ப்பனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.**

1952ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான ஆச்சார்யா நரேந்திர தேவ் அயோத்தி தொகுதியில் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போட்டியிட்ட போது, காங்கிரசு சார்பில் போட்டியிட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒரு துண்டறிக்கையை வெளியிட்டார். அத்துண்டறிக்கையில் ஆச்சார்யா நரேந்திர தேவ் நாத்திகர் என்றும், இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் இராமன் கோயிலைக் கட்டுவதற்குத் தடையாக இருப்பார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

புதுதில்லியில் ஒரு ஆய்விற்காகச் சென்றபோது இக்கட்டுரையாளர் அந்தத் துண்டறிக்கையைக் காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்.

இவ்வாறாக, மதவாத சக்திகள் தேசியக் கட்சிகள் என்ற போர்வையில் இந்துத்துவப் பண்பாட்டுத் தேசியத்தை வலியுறுத்துவதில் தங்கள் வடிவங்களை-எண்ணங்களை, மாற்றிக்கொள்வதே இல்லை. வடமாநிலங்களில் இராமனை வெறியோடு வழிபடும் நிலையை உருவாக்கிவிட்டனர். இதன் காரணமாகத்தான், பெரியார் மதம் அடிப்படையிலான அனைத்துக் கூறுகளையும் அகற்ற வேண்டும்-இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தையே மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று வாழ்நாள் முழுதும் வலியுறுத்தி வந்தார்.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் உருவானபோது பெரியார் மிகக்கடுமையான முறையில் இந்து, இது தர்மச் சட்டம் என்றும் - சாதியை நிலை நிறுத்தும் ஏற்பாடு என்றும் திறனாய்வு செய்தார். சான்றாக 1947இல் இந்தச் சட்டத்தில் (Hindu Code Bill) பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை, வாரிசுரிமை, மணவிலக்கு உரிமை போன்ற முற்போக்கான சட்டவரைவுகளை அண்ணல் அம்பேத்கர் முன்மொழிந்தபோது, ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற இந்துத்துவா அமைப்புகள் 70 முறைகள் புதுதில்லியில் கூட்டங்கள் நடத்தி நேரு-அம்பேத்கர் உருவ பொம்மைகளை எரித்தனர். பஞ்சமனுக்கு இந்து மதத்தில் இடமில்லை. எனவே அம்பேத்கருக்கு இச் சட்டத்தை முன்மொழியத் தகுதியே இல்லை என்று புரி சங்கராச்சாரியர் உட்பட பலர் எதிர்த்தனர். அம்பேத்கரை இழிவுபடுத்தினர். நேரு அழைப்பின் பேரில் டாக்டர் அம்பேத்கர் இந்தியாவின் சட்ட அமைச்சர் பொறுப்பு, ஏற்றார். ஆனால் 1951ஆம் ஆண்டில், அம்பேத்கர் 1947இல் முன் மொழிந்த இந்து சட்டத்தை காங்கிரசுக் கட்சியிலிருந்து மதவாதத் தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். நேரு அமைச்சரவையில் இடம் பெற்ற துணைப் பிரதமர் பட்டேல், தொழில் அமைச்சர் சியாமா பிராசாத் முகர்ஜி காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவர் பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியா ஆகியோர் இந்துச் சட்டத்திற்கு அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் ஒப்புதல் அளித்துவிட்டு நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்த்தனர். இந்த இரட்டை நிலைப்பாட்டைக் கண்டு கலங்கிய பிரதமர் நேரு பின்வாங்கினார். எனவே அண்ணல் அம்பேத்கர் அமைச்சரவையிலிருந்து 1961இல் விலகினார். 1955-56 ஆண்டுகளில்தான் இச்சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது இந்து ஒடுக்குமுறை சமூகத்திற்கு எதிராகப் புரட்சி செய்த அம்பேத்கர் என்று நேரு புகழஞ்சலி செலுத்தினார்.

இந்து மதத்தில் உள்ள சனாதன தர்மம் சாதியத்தை உறுதி படுத்தி வருகிறது. அதற்குப் பாதுகாவலர்களாகப் பார்ப்பனர் கள் இருந்து வருகின்றனர். மூடநம்பிக்கைகளையும் மத நம்பிக்கைகளையும் புராண இதிகாசங்களையும் போற்றும்பவர்களாகவும் உள்ளனர் என்றார் பெரியார்.

“யார் வேண்டுமானாலும் பூசை பண்ணலாம். ஆனால் முறைப்படிச் செய்யலாம் என்று யாவருக்குமே அனுமதி கொடுத்தார் நம்முடைய கலைஞர். பார்ப்பான் கோர்ட் - சுப்ரீம் கோர்ட் என்றால் பார்ப்பான் கோர்ட் என்று பெயர், சிரிக்காதீர்கள் அதிலே தமிழனுக்கு இடமே இல்லை. (அப்படி) போனாலும் அவனுடைய அடிமைதான் போவான். அவன் சாஸ்திரத்தைப் “பார்த்துத்தான் தீர்ப்புப் பண்ணுவான்” என்று அமுத்தம் திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டார் பெரியார்.

பெரியார் மரண சாசனம் என்று அழைக்கப்படுகிற தியாகராய நகர் இறுதிச் சொற்பொழிவில் (கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1971-76) கொண்டுவரப்பட்ட அனைவரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்ற சட்டம் 2006-11இல் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டது. இன்றும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. சட்ட வல்லுநர்களே குழப்பம் அடையும் வண்ணம் 2015 ஆம்

ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. இதைத் தமது பட்டறிவால் முற்றிலும் உணர்ந்த தந்தை பெரியார், தனது 70 ஆண்டுகாலப் பொது வாழ்வில் கூறிய கருத்துகள் எவ்வளவு துல்லியமானவை என்பது விளங்கும். இறுதிச் சொற்பொழிவினைப் பெரியார் 1973ஆம் ஆண்டு தியாகராயர் நகரில் ஆற்றினார். அவ்வரையில்

“ஆகமம் ஓர் அக்கிரமம். ஓர் அயோக்கியத்தனம் இதற்கு மேலே உண்டா?... ஆகமத்தை எழுதியவன் எவனடா என்றால் அவன் சொல்லுவான் வசிஷ்டன் எழுதினான், நாரதன் எழுதினான் மனு எழுதினான் வெங்காயம் எழுதினான் என்று இந்தப் பயல்களுக்கு வயது என்ன?” (பெரியார் இறுதி சொற்பொழிவு-பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்- வே.ஆனைமுத்து தொகுதி 6 பக்கம் 3231-3252)

இன்றும் சனாதனம் நீதிமன்ற ஒத்துழைப்போடு கொட்டம் அடிக்கிறது. சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் நிர்வாக மேல்முறையீட்டு வழக்கில் சுப்ரமணியசாமி தீட்சிதர்களுக்காக வாதடினார். உச்சநீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் நிர்வாகத்தை மீண்டும் தீட்சிதர்களின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டது. தமிழில் அர்ச்சனை கூடாது என்பதுதானே தீட்சிதர் களின் வாதம். சிதம்பரத்தில் இன்று உயர் வகுப்பினர் தானே வெற்றி பெற்றுள்ளனர்.

பெரியார் கருத்துகளும் அம்பேத்கர் கருத்துகளும் வெற்றிபெற்று வருகின்றன. ஆனால் முழுமையான வெற்றிப் பயணத்தை சாதியும் மதமும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து காலந்தோறும் இடையறுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இந்தப் போக்கினை மாற்றுவதற்கு இளைஞர்கள் பொருளாதார சமுதாய பண்பாட்டுத் துறைகளில் தொடர்ந்து முற்போக்குக் கருத்துகளைச் சட்ட வேண்டும். களமும் அமைக்க வேண்டும்.

அம்பேத்கர் மறைவை ஓட்டி பெரியார் கூறிய கருத்துகள் இந்த இரு பெரும் மானுடப் போராளிகள் மானுட விடுதலைப் பயணத்தை எப்படி வடிவமைத்துள்ளனர் என்பதைத் தெளிவாகக் கூட்டுகின்றன.

“மறைந்த பாபாசாகிப் டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களும் நானும் நெடுநாள்களாக நண்பர்கள் என்பது மாத்திரமல்ல, பல விஷயங்களில் எனது கருத்தும் அவரது கருத்தும் ஒரு மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். சாதி ஒழிப்பு என்ற விஷயத்தில் மாத்திரமே நாங்கள் ஒத்த கருத்துடையவர்கள் என்பது அல்ல. இந்துமதம், இந்து சாத்திரங்கள், இந்து கடவுள்கள், தேவர்கள் என்பவர்கள் பற்றிய-இந்துமதப் புராணங்கள் இவைகளைக் குறித்தும் கூட எங்கள் இரண்டு பேர்களின் கருத்தும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும்” (பெரியார் இறுதிச் சொற்பொழிவு-பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்- வே.ஆனைமுத்து தொகுதி 6 பக். 3040).

தந்தை பெரியார் அண்ணல் அம்பேத்கர் கொள்கைகள் வெல்க!

(மென்பொருள் பொறியாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பயிற்சிப் பாசறையில் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்)

காஷ்மீரைப் பாருங்கள் நம்மால் அறியப்பட்ட காஷ்மீர்! நாம் அறிய வேண்டிய காஷ்மீர்! ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்பும், இந்திய அரசமைப்பும்

ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டம் பற்றி, ஆகத்து 2016 இதழ் வரையில் 12 கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளேன்.

இது, நவம்பர் 2016 இதழில் 13வது கட்டுரையாக வெளிவருகிறது. இனி இடையீடு இல்லாமல், தொடர்ந்து இது குறித்த கட்டுரைகள் வெளியிடப் பெறும்.

ஜம்மு-காஷ்மீருக்கான தனி அரசமைப்புச் சட்டம் 26-1-1957இல் நடப்புக்கு வந்தது.

ஆனால் 13-10-1959இல் தொடங்கி, 24-10-1970 க் குள் அச்சட்டத்தில் பதினோரு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

அத்திருத்தங்களின் விவரம் பின்வருமாறு உள்ளது.

13-10-1959இல் செய்யப்பட்ட முதலாவது திருத்தம் ஜம்மு-காஷ்மீர் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி பதவி வகிப்பவரின் வயது 60 என வரையறுத்தது.

22-3-1960இல் செய்யப்பட்ட இரண்டாவது திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் குடிஅரசுத் தலைவரின் மாத ஊதியம் எவ்வளவு, அவர் குடியிருக்கும் மாளிகைக்கு ஆண்டு வாடகை எவ்வளவு என்பது பற்றியது.

14-3-1961இல் செய்யப்பட்ட மூன்றாவது திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் சட்டமன்றத்தில் பட்டியல் வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான விகிதாசார இடஒதுக்கீடு, 26-1-1957 முதல் 23 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட வழி செய்தது.

27-3-1963இல் செய்யப்பட்ட நான்காவது திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியின் ஓய்வூதியம் மற்றும் விடுமுறை பற்றிய வரையறைகளைச் செய்தது.

1-10-1963இல் நிறைவேற்றப்பட்ட 5வது அரசமைப்புச் சட்டத்திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் சட்டமன்ற மேலவைக்கு, உரிய 36 இடங்களுக்கு-சமுதாயத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, மூன்று இடங்களும்; அறிஞர்கள், கலை இலக்கிய நிபுணர்கள் என்போருக்கு 5 இடங்களும்; ஊராட்சிகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு 2 இடங்களும் ஆளுநரால் அமர்த்தம் மூலம் (Nomination) நிரப்பப்படும் என்று கூறுகிறது.

10-4-1965இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆறாவது திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் தனித்தன்மையை, இந்திய அரசு, வேண்டாமென்றே சிதைத்தது.

அதாவது ஜம்மு-காஷ்மீர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து தேர்தல்

நடத்தி, ஜம்மு-காஷ்மீருக்கான “குடிஅரசுத் தலைவரை”த் தேர்ந்தெடுப்பர்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் கூடி, ஜம்மு-காஷ்மீருக்கான “பிரதமரை”த் தேர்ந்தெடுப்பர். **இவைதான் ஜம்மு-காஷ்மீர் பெற்றிருந்த சிறப்பு உரிமைகள். இவை 1965இல் பறிக்கப்பட்டன.**

ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்பின் விதிகள் 26 முதல் 34 வரை உள்ளவை, “குடிஅரசுத் தலைவர்” பற்றியவை. இந்த விதிகளின் மூலம் “குடி அரசுத் தலைவர்” (President) என்ற சிறப்பு நிலை மூலச்சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிறப்பு நிலை பறிக்கப்பட்டு, “ஆளுநர்” (Governor) என்று மாற்றித் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

விதிகள் 35, 36இன் படி, மூலச்சட்டத்தில், ஜம்மு-காஷ்மீர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுபவர், ஜம்மு-காஷ்மீர் “பிரதமர்” (Prime Minister) என்ற சிறப்புத் தகுதியுடையவராக விளங்கினார்.

அந்தச் சிறப்பு உரிமை பறிக்கப்பட்டு, “முதலமைச்சர்” (Chief Minister) என மாற்றித் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்தியப் பிரதமர் பண்டித நேரு, 1959இல் தொடங்கி வைத்த உரிமைப் பறிப்பை, அவருக்குப் பின்னர் பிரதமர் களாக வந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரியும், இந்திரா காந்தியும் 1970க்குள் முழுமையாக நிறைவேற்றினர்.

மேலே சொல்லப்பட்ட ஆறாம் திருத்தம் 10.4.1965 இல் நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, 13.4.1965இல், ஏழாவது திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அது ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் இரண்டாவது அட்டவணையில் (Second Schedule) இல், அரசமைப்பு விதி 30 (Section 30) இன் கீழே கண்டுள்ளபடி, “ஆளுநர்” என்பவரின் ஊதியம், பயணப்படி, நிர்வாக அலுவலகம் மற்றும் செலவுகளுக்கரிய தொகையின் அளவுகளை மாற்றி அமைத்தது. அவ்வளவே

25.8.1967இல் நிறைவேற்றப்பட்ட எட்டாவது சட்டத் திருத்தம்-ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 138ஆம் விதியின் (Section138) கீழ், தேர்தல் ஆணையம் (Election Tribunal) அமைப்பு, மற்றும் தேர்தல் நடைமுறை பற்றிய அய்யங்களைத் தீர்ப்பது குறித்த நடைமுறை பற்றியது.

15.10.1967இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒன்பதாம் சட்டத்திருத்தம், இரண்டு செய்திகளை உள்ளடக்கியது.

1. ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்பின் 109ஆம் விதி (Section 109) யை அடுத்து, 109அ (109-A) என்னும் புதிய விதி (New Section) யைச் சேர்த்தது.
2. அந்த விதியின் கீழ் மாவட்ட நீதிபதிகள் அமர்த்தம், இடமாறுதல் செய்வது, தீர்ப்புகள் வழங்குவது பற்றிய விவரங்களைச் சேர்த்தது.

10.10.1968இல் நிறைவேற்றப்பட்ட பத்தாவது திருத்தம், இரண்டாவது அட்டவணையில் கண்டபடி, ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்பின் விதி 30இல் (Section 30) உள்ள, 'ஆளுநர்' குறித்த, உள்பிரிவு 2, 3 இவற்றில் சில திருத்தங்களைச் செய்தது.

24.10.1970இல் நிறைவேற்றப்பட்ட பதினோராவது திருத்தம், ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தில், விதி 49இல் (Section 49) கண்டுள்ள, "ஜம்மு-காஷ்மீர் சட்ட மன்றத்துக்கான தேர்தலில் பட்டியல் வகுப்பினர்-பழங்குடியினருக்கான விகிதாசார இடஒதுக்கீடு, "இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கும்" என்பதை உறுதி செய்தது. நிற்க.

நான் பெற்றுள்ள ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முதலாவது பகுதி (Part I), 1970இல் பதிக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர் உயர்நீதிபதி ஆனந்த் அவர்கள் (Justice Anand) ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டத்தின் மிக விரிவான ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். ஆர்வம் உள்ளவர்கள் அந்நூலைப் படிக்கலாம்.

இந்த 1970 வரையிலான ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்பைக் கொண்டு, நாம் ஒன்றைத் தெளிவாக உணருகிறோம்.

அதாவது, 26.1.1957இல் நடப்புக்கு வந்த ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசமைப்புச் சட்டம்- "இந்தியா என்கிற தனிச் சுதந்திர நாட்டுக்குள்"- (Sovereign Independent India)-இன்னொரு தன்னுரிமை பெற்ற நாடாக, ஜம்மு-காஷ்மீர் என்கிற பகுதி இருந்தது.

ஆனால் இந்தியாவின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக- ஆனாலும் (1) தனித் தேசியக் கொடி; (2) "ஜம்மு-காஷ்மீர் குடிமக்கள்" (Citizens of Jammu-Kashmir) என்னும் தனித்த அடையாளம் பெற்றிருந்தது; (3) "குடி அரசுத் தலைவர்", (4) "பிரதமர்" என்கிற தன்னுரிமைக்குரிய அதிகாரம் வாய்ந்த பதவிகளையும் பெற்றிருந்தது.

இன்று தனிக்கொடி மட்டும் உள்ள, தனிக் குடியுரிமை மட்டும் உள்ள-இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களுள் ஒன்றாக, ஆனால், வேண்டுமென்றே-உரிமை சிதைக்கப்பட்ட, உரிமை பறிக்கப்பட்ட நாடாக ஜம்மு-காஷ்மீர் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த, உரிமையை மீட்கும் வரையில் ஜம்மு-காஷ்மீர் கொதித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

இந்த வெளிச்சத்தில், ஊனியும் தொடர்ந்து, ஜம்மு-காஷ்மீரைப் பற்றி நாம் அறிவோம்.

தொடர்ந்து படியுங்கள்.

(தொடரும்)

வணக்கம். சிந்தனையாளர் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு, நலம். அக்டோபர் மாத இதழில் தாங்கள் எழுதிய தலையங்கத்தில் "தொழுதுருக்குத் தெற்கே உள்ளபகுதி 12 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் கடலாக இருந்தது. அப்போது இமயமலை இல்லை என்ற புவி வரலாறும்; இந்தியாவிலிருந்து 1919இல் ஆப்கானித் தான் பிரிந்ததும், 1937இல் பர்மா பிரிந்ததும் இரண்டின் அரசியல் வரலாறுகளையும் தெரிந்து கொண்டேன்.

ஜம்மு-காஷ்மீர் என்றாலே இந்தியா-பாக்கித்தான் நாட்டின் விரோதத்தையும் இந்து-இசுலாம் மத விரோதத்தையும் தான் முன்னிறுத்தி வந்துள்ளதை அறிந்துள்ளோம். ஆனால் சிந்தனையாளன் மட்டும் தான் காஷ்மீரத்தின் தனித்துவம்-அதிகாரம்-சட்டம் இவைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியதுபோல் மற்ற இதழ்கள் இல்லாததால், இருட்டடிப்புச் செய்து மக்களை ஏமாற்றி தலையாட்டும் பொம்மைகளாக்கி விடுகிறார்கள். அரசியல் தெளிவுபெற, சிந்தனையாளனை தவறாமல் படிக்கத் தூண்டுகிறது.

தொழர் க.முகிலனின் சிங்கூர் கிராம உழவர்கள் போராட்டமும் நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் கட்டுரையைப் படித்ததிலிருந்து, உழுவனுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்த போது ஆட்சியைத் தொடர வைத்தது. உழுவனிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொடுத்த போது ஆட்சியைத் தவறவிட்டது இடதுசாரிகள் கட்சி. இடதுசாரியாக இருந்தாலும் முதலாளித்துவக் கட்சிகளைப் போன்று மக்களைப் பிளவுபடுத்தியதால் ஏற்பட்டதே இவ்விளைவு என்று இக்கட்டுரை எல்லோரையும் எச்சரிக்கும் விதமாக உள்ளது. தொடரட்டும் முகிலனின் மார்க்சியப் பார்வையில், மார்க்சியவாதிகளின் கட்டுரைகள். நன்றி!

தி.ச.குணசேகரன்,
திருக்கழுக்குன்றம்

'அறன்' பிறந்தாள்

பெரியார்-நாகம்மை அறக்கட்டளை நூலகர்-வில்லிவாக்கம் இரா.மதியழகன்-ம.பழனியம்மாள் இணையரின் மூத்த மகன் வழிப்பெயரனும், கடலூர் பேராசிரியர் கே.ஆர்.லோகியா-பி.மீனா இணையரின் மகள் வழிப்பேரனும், சிறப்பு மருத்துவர் ம.சேரன் (ஆர்த்தோ)-மருத்துவர் காயத்திரி ஆகியோரின் மகனுமான-செல்வன் 'அறன்' முதலாம் பிறந்தநாள் (9-11-2016) வருவதை நினைவுகூரும் மகிழ்வாக, 'சிந்தனையாளன்' வளர்ச்சிக்கு, உருவா 1000/- வழங்கினர். வாழ்க 'அறன்'

- ஆசிரியர் குழு

ஜெய்பீம்-செவ்வணக்கம் முழக்கங்கள் ஒன்றுபட்டு ஒலித்தல்

ஜி.சம்பத்

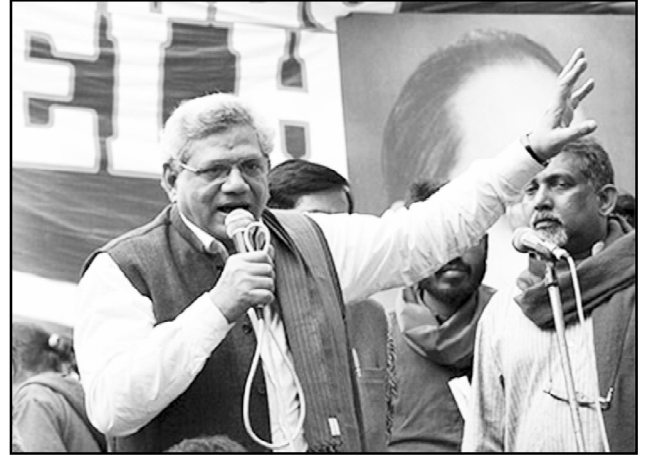
தில்லியில் நாடாளுமன்ற வீதியில் ஜந்தர் மந்தருக்கு அருகில் 16-9-2016 அன்று தலித் பேரணி ஒன்று நடந்தது. அண்மைக் காலத்தில் அவ்விடத்தில் நடந்த மற்ற தலித் பேரணிகளிலிருந்து இப்பேரணி வேறுபட்ட தன்மையினதாக இருந்தது. எவ்வாறெனில் இந்த தலித் பேரணியில் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர்களும் உரையாற்றினர். மேடையில் பிரகாச அம்பேத்கர் இராதிகாவெமுலா, ஜி.கே.ஷெஷிமெவானி ஆகிய தலித் தலைவர்களுடன் சீதாராம்யெச்சுரி, சுதாகர்ராவ், டி.இராசா ஆகிய பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர்களும் அமர்ந்திருந்தனர். அந்த தலித் பேரணியில் “ஜெய்பீம்” முழக்கம் எழுப்பப்பட்டது. அத்துடன் இடதுசாரி கூட்டங்களில் மட்டும் எழுப்பப்படுகின்ற “செவ்வணக்கம்” (Lal Salaam) முழக்கமும் ஒலித்தது.

இவ்வாறு ‘ஜெய்பீம்’ முழக்கமும் “செவ்வணக்கம்” முழக்கமும் கூட்டாக ஒலித்தமை, ஒரு அரசியல் திட்டமாக உருவாக்கப்பட்டால், இடதுசாரி அரசியலும் தலித் அரசியலிலும் அது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாக அமையும். அண்மையில் குசராத்தில் தலித்துகள் நடத்திய போராட்டம், ஜெய்பீம்-செவ்வணக்கம் முழக்கங்கள் மனதார இணைந்து செயல்படும்போது வீரார்ந்த விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்பதற்கு ஒரு படிப்பினையாகத் திகழ்கிறது.

குசராத் படிப்பினை

குசராத்திரல் உனா நகரில் பசுக்காவலர்கள் எனும் இந்துத்துவக் கொடியவர்களால், தலித் இளைஞர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டதற்கு எதிர்வினையாக எழுந்த மக்கள் திரள் போராட்டம், குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இரண்டு வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளது. இப்பேராட்டம் தந்த அழுத்தத்தின் காரணமாக, குசராத் அரசு, அகமதாபாத் மாவட்டத்தில், சரோடா எனும் சிற்றூரில் வாழும் நிலமற்ற 115 தலித் குடும்பங்களுக்கு 220 பிகாஸ் (bighas) அரசு நிலத்தை வழங்கி உள்ளது. இது முதல் வெற்றியாகும்.

அகமதாபாத் மாநகராட்சியில் துப்புரவுப் பணியாளர்களாக 6,000 தலித்துகள் இருக்கின்றனர். ஒப்பந்தப் பணியாளர்களை நிலையான பணியாளர்களாக ஆக்க வேண்டும்; வருங்கால வைப்பு நிதித்திட்டத்தின் கீழ் (Provident Fund) சேர்க்கவேண்டும், குறைந்தபட்ச ஊதியம், மருத்துப் பயன்கள், துப்புரவுப் பணிக்கான பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், பணியின் போது இறக்க நேரிடுபவரின் குடும்பத்தினருக்கு வேலை ஆகிய கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அகமதாபாத் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் 36 நாட்கள் பேரணி, வேலை நிறுத்தம்

செய்தனர். அகமதாபாத் மாநகராட்சி இக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதாக அறிவித்தது. இது இரண்டாவது வெற்றியாகும்.

பல்வேறு அமைப்புகளும் சங்கங்களும் ஒன்று திரண்டதால், இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் தலித்துகளின் உணர்வும் சினமும் நடைமுறை சார்ந்த அரசியல் நடவடிக்கையாக மாற்றப்பட்டது. குசராத் மாநில தலித் உரிமைக்கூட்டமைப்பு, உனா தலித் தாக்குதல் எதிர்ப்பு இயக்கம், மற்றும் குசராத் தொழிற்சங்கங்களின் பேரவை, குசராத் உழவர் சங்கம் ஆகிய தொழிற்சங்கங்கள், ‘ஜன் சங்கர்ஷ் மன்சு’ போன்ற மனிதஉரிமை அமைப்புகள் ஆகியவை இப்பேராட்டங்களில் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டன.

தலித்துகளின் நலன்களுக்காகப் பல அமைப்புகள் ஒன்று திரண்டிருந்த போதிலும், அவர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகள் தலித் எனும் சாதி அடையாளம் சார்ந்ததாக அல்லாமல், பொருளாதார நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்தன. சொந்தமாக நிலம், நிலையான வேலைவாய்ப்பு வேண்டும் என்னும் கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. தலித்துகளின் உணர்ச்சி மிகுந்த போராட்டங்களில் பொதுவாக, தீண்டாமை எதிர்ப்பு-மேல்சாதி ஒடுக்குமுறை எதிர்ப்பு என்கிற சாதி அடையாளங்களே முன்னிறுத்தப்படும்.

இதற்கு எதிர்மாறான நிலை இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகளிடம் காணப்படுகிறது. பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் தலித்துகளுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் பற்றியோ, பிற வகையிலான சாதியச் சிக்கல்கள் பற்றியோ ஆழ்ந்த அக்கறை காட்டுவதில்லை. உழைக்கும் மக்கள் சுரண்டப்படுதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற சாதியத்தை எதிர்க்காமல், வெறும் வர்க்கச்

சுரண்டல் என்ற அளவில் சுருக்கிக் கொள்கின்றன. சாதியத்தை எதிர்த்தால், உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் சாதி அடிப்படையில் பிரித்து நிற்பார்களோ என்கிற அச்சத்தின் காரணமாகப் பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் சாதியத்தைத் தாக்கத் தயங்குகின்றன.

ஆனால் இந்தியாவில் உழைக்கும் வர்க்கங்கள் ஏற்கெனவே பல்வேறு அடையாள அச்சுகளைச் சார்ந்திருப்பதால், பிளவுபட்டுள்ளன. இதில் சாதி முதன்மையான பாத்திரம் வகிக்கின்றது. **இடதுசாரிகள் இந்திய அரசியல் தளத்தில் சிறுபான்மையினராகவும் ஓரங்கப் பட்டப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பதற்கு, அவர்கள் சாதி அடிப்படையிலான பிரிவினைகளை எதிர்க்கத் தவறியமை முதன்மையானதொரு காரணியாகும். இடதுசாரித் தலைமை மேல்சாதியினரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருப்பதால்தான், சாதியின் அடிப்படையிலான சுரண்டலைக் காண மறுக்கும் குருட்டுப் போக்கு அவர்களிடம் இருப்பதாக அம்பேத்கரியவாதிகள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். உண்மையில் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் அரசியல் உயர்மட்டக் குழுவினோ அல்லது மத்தியக் குழுவினோ தலித்துகள் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் மிகச் சிலராகவே இருப்பார்கள்.**

அதே சமயம் இடதுசாரிகள் அம்பேத்கரியவாதிகளின் சாதி-அடையாள அரசியலைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்வதற்கும் சரியான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அனுராதா காந்தி “சாதி குறித்தவினா” என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில், இது தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. “ஆளுமவர்க்கம் திட்டமிட்டு, தலித்துகளின் ஒற்றுமைக்காக ஓங்கிக் குரல் கொடுப்பவர்களில் சிலரை மேட்டுக்குடியினராக வளர்க்கிறது; இவ்வாறு மேட்டுக்குடியினராகிய தலித்துகள் சாதி-அடையாளத்தின் பெயரால் தலித்துகளைத் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றனர். இதன்மூலம் தலித்துகள், சுரண்டப்படும் மற்ற பிரிவினருடனோ, சுரண்டப்படுவோரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளுடனோ சேரவிடாமல் தடுக்கப்படுகின்றனர்” என்று அனுராதா காந்தி அவருடைய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அடையாள அரசியலின் வரம்புகள்

நடைமுறையில் தலித்-பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமையை நீடிக்கச் செய்திட இயலாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் திருமதி. அனுராதா காந்தி வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். ஏனெனில் அண்மையில் நடந்த நிகழ்வுகள் வர்க்க முரண்பாட்டை முதன்மைப்படுத்தியிருப்பதை இதற்கான காரணியாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நாட்டின் பல பகுதிகளில் நிலவுடைமையாளர்களாகவும் ஆதிக்கச் சாதியினராகவும் இருப்பவர்கள் அணி திரண்டுள்ளனர். இவர்கள் தங்களுக்கு மேலே உள்ள மேல்சாதியினரை

எதிர்ப்பதற்கு மாறாகத் தலித்துகளை எதிர்க்க அணி திரண்டுள்ளனர். இத்தன்மையில் இராஜஸ்தானில் குஜ்ஜர்கள், அரியானாவில் ஜாட் சாதியினர், குசராத்தில் பட்டேல் சாதியினர் தங்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும் என்று போராட்டங்களை நடத்தினர். இப்போது மகாராட்டிரத்தில் மராத்தாக்கள் இடஒதுக்கீடு கோரி வீதியில் இறங்கிப் போராடுகிறார்கள். அத்துடன் இவர்கள் அனைவரும் 1989ஆம் ஆண்டின் பட்டியல் சாதியினர் பழங்குடியினருக்கு எதிரான வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டும் என்றும் கோருகின்றனர்.

அதனால், தலித்துகளில் ஒரு பிரிவினரிடம், குறிப்பாக குசராத்தில் மக்கள் தொகையில் 7 விழுக்காட்டினராக உள்ள தலித்துகளிடம் சாதி-அடையாள அரசியல் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு மேல் செல்ல முடியாது என்கிற சிந்தனை தோன்றியது. இந்த உண்மையை உணர்ந்ததன் விளைவாக அவர்கள் இந்திய அரசியலில் உள்ள கசப்பான மூன்று உண்மைகளைத் கண்டறிந்தனர்.

முதலாவது, தற்போதுள்ள தேர்தல் அமைப்பு முறையானது, தலித்வாக்குவங்கித் தரகர்கள் சிலரை உருவாக்கியிருக்கிறது. இத்தரகர்கள் சாதியமைப்பை எதிர்ப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டு, சிற்சில சலுகைகளைத் தலித்துக்களுக்குப் பெற்றுத் தருகின்றனர். இதில் கொடுமை என்னவெனில், இத்தரகர்கள் பெறுகின்ற செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும், ஒட்டுமொத்த தலித் சமூகமே பெற்றுவிட்டதாகக் காட்ட முனைகின்றனர். இராமதாசு அத்வாலே, உதீத்ராஜ் போன்றவர்கள் இதற்குச் சரியான எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றனர். மாயாவதியின் பகுஜன் சமாஜ் கட்சியை பொறுத்தவரை, அதிகாரம் முழுவதும் மாயாவதியிடம் மட்டுமே குவிக்கப்பட்டுள்ளதால், அக்கட்சியின் அரசியல் ஆற்றல் குறுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய போக்கு இந்திய அரசியல் கட்சிகளிடையே ஒரு தீராத நோயாகத் தொற்றிக் கொண்டுள்ளது.

இரண்டாவது, தலித் அடையாள அரசியலை முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலேனும் தலித்-பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமை தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இது கைகூடாதவாறு வர்க்க முரண்பாடுகள் குறுக்கே நிற்கின்றன. தலித்துகள் மீது கொடுமைகள் இழைப்பதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படும் சாதிகளின் பட்டியலைப் பார்த்தாலே-தலித்-பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமைக்கு வாய்ப்பில்லை என்பதை உரைமுடியும்.

இறுதியாக, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளைத் தனியாருக்கு அரசு விற்று வருவதாலும், தனியார்மயத்தை ஊக்குவிப்பதே அரசின் கொள்கை

என்றாகிவிட்டதாலும் தலித்துகள் இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கான வாயிலும் அடைக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது இடஒதுக்கீடு கோரி போராடி வரும் ஆதிக்கச் சாதியினர் இந்த உண்மையைக் காண மறுக்கின்றனர். ஆனால் மிக விரைவில் இந்த உண்மையை உணர்வார்கள். இடஒதுக்கீட்டைத் தாண்டி நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், சாதி-அடையாள அரசியலுக்கு வேறு காரணி எதுவும் இருப்பதாகக் தெரியவில்லை.

எனவே இத்தகைய பின்னணி கொண்ட அரசியல் சூழ்நிலையில், தலித்துகள், தங்களைப் போலவே சமூக, பொருளிய, அரசியல் தளங்களில் ஒடுக்கப்பட்டு வோராக இருக்கின்ற வர்க்கத்தினருடன்-வெறும் சாதி-அடையாள எல்லையைத் தாண்டிக் கூட்டணி சேர வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றனர். ஏனெனில் தங்களை ஒடுக்குகின்ற ஆதிக்கச் சாதியினருக்குத் தக்க பதிலடி தரக்கூடிய அளவில் தலித்துகளின் எண்ணிக்கை இல்லை. தங்களை ஒடுக்கும் ஆதிக்கச் சாதியினரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அரசியல் கட்சிகளின் வாக்கு வங்கியாக மட்டும் இருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவேனும் தங்களைப் போல் ஒடுக்கப்படும் மற்ற உழைக்கும் வர்க்கத்தினருடன் கூட்டுச்சேர வேண்டும்.

அண்மையில், பசுப் பாதுகாப்பாளர்கள் என்பவர்களால் முசுலீம்களும் தலித்துகளும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இது, முசுலீம்-தலித் ஒற்றுமை தேவை என்கிற சிந்தனையைத் தோற்றுவித்தது. ஆனால் முசுலீம்களும் சிறுபான்மையினர் என்ற அடையாளத்துடன் இருப்பவர்களாவர். முசுலீம்-தலித் கூட்டணி உருவாகாமல் இடையூறாக இருப்பது வர்க்க வேறுபாடு மட்டுமல்ல; ஒருவரையொருவர் நம்பாத சாதிய

முரண்பாடுகளும் முதன்மையான காரணிகளாகும். உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் முசுலீம்-தலித் ஒற்றுமைக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வியிலேயே முடிந்தன.

தலித்துகளின் பணம், பதவி காரணமாக மேட்டுக்குடியினராக இருப்பவர்களும் ஒடுக்கும் சாதியில் உள்ள மேட்டக்குடியினரும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதும் அல்லது ஆதிக்கச் சாதிகளில் உள்ள பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் சாதி அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதும் ஏன் என்ற கேள்விக்கு இப்போதுள்ள தலித் அரசியலால் விடை கூற இயலாது. தலித் அரசியல் இதைக் கடந்து முன்னேற வேண்டுமானால், உடைமையற்றவர்களாக, உழைப்பாளிகளாகத் தலித்துகளில் இருப்பவர்களை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளிலும் முற்பட்ட சாதிகளிலும் இதேபோன்ற நிலையில் இருப்பவர்களையும் கருத்தில் கொண்டு அவர்களையும் ஒன்றிணைத்து அனைவரின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காகப் பாடுபட முன்வரவேண்டும். இப்பட்டியலில் நிலமற்றவர்கள், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், கடன் சமையில் உழையும் உழுவர்கள், புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆகியோரும் அடங்குவர்.

இதைப்போலவே, சமூக தளத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பவர்களின் சனநாயக விழுமியங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பாடுபடாத-முற்போக்கான அரசியல் என்பதற்கு சாதி ஒழிப்புக் கொள்கையை ஓர் முன்நிபந்தனையாக ஏற்காத இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகளுக்கும் எதிர்காலம் இல்லை. அரை-நிலப்பிரபுத்துவ, பகுதியளவு மட்டுமே நவீனமயமாகியுள்ள இந்தியாவில், சாதி ஒழிப்பை முன்னிலைப்

படுத்தாத முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு என்பது உரிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவர இயலாத ஒரு நோஞ்சானாகவே இருக்கும். இத்தகைய புரிதல், இடதுசாரிகளைத் தலித்துகளுடன் கைகோத்திடச் செய்யும். ஏகாதிபத்தியத்தை இடதுசாரிகள் எந்த அளவுக்கு முழுவிச்சுடன் எதிர்க்கிறார்களோ, அதே அளவுக்கு அவர்கள் சாதியமைப்பையும் எதிர்க்க முன்வருவார்கள்.

தலித் அரசியலும் இடதுசாரி அரசியலும் ஒன்று கூடல் என்பது புதியதன்று. கீதற்கு முன்பே மார்க்சியரும் அம்பேத்கரும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர். 1950களில் நிலமற்ற தலித்துகளுக்கு அரசின் நிலத்தைப் பிரித்தளிக்க வேண்டுமென்று கீந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அம்பேத்கரும் ஒன்றாகப் போராடியிருக்கின்றார்கள். 1970களில் மகாராட்டிரத்தில் தலித் சிறுத்தைகள் கீயக்கம் வீறுகொண்டு எழுந்தது. கீந்த கீயக்கத்தை அரசின் அடக்குமுறையும், சிவசேனாவின் தலைமையில் நடந்த மேல்சாதியினரின் வன்முறையும் ஒடுக்கிட முனைந்தன. மறுபுறம் அரசு வணைத்து அழிப்பது என்கிற தன்மையில் சேர்க்கப்பட்டு, தேர்தலில் சில இடங்களை வழங்கியும் தீவிர இடதுசாரி தலித் கீயக்கத்தின் வீரியத்தை வீழ்த்திட விழைந்தனர்.

இன்று, மூலதனத்தைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டுள்ள சாதிய ஆதிக்கச் சக்திகளும் அரசுப் பொறியமைவும் (State apparatus) ஓர் அணியாக நிற்கின்றன. பொருளியல் நிலையில் வறியவர்களாக உள்ளவர்களும் சமுதாய நிலையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் உள்ள பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்களும் மறுபுறத்தில் ஒரு அணியாக உள்ளனர். எப்போதும்போல, ஆளும் வகுப்பினர் தங்களுடைய சாதீ அடையாளங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தங்களுடைய பொருளாதார நலன்களைக் காப்பதில் கண்ணுங்கருத்துமாகச் செயல்படுகின்றனர்.

ஆனால் உழைக்கும் வகுப்பினர், குறிப்பாகத் தலித்துகளும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் தமக்குள் பல்வேறு அடையாளங்களின் அடிப்படையில் பிரிந்து நின்று பகை பாராட்டிக் கொள்கின்றனர். கீந்தப் பகை முரண்பாட்டின் காரணமாக அவர்கள் அனைவரும் பொருளாதார நிலையில் ஏழைகளாக-ஒரே வர்க்கமாக கீருக்கின்றனர் என்கிற உண்மையை கீரு வகுப்பாரும் மறந்துவிடுகின்றனர்.

தலித்துகளுக்கு இடதுசாரி கீயக்கத்தின் துணை தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில் வேறு எந்தவொரு அரசியல் கட்சியும் ஊதிய உயர்வு, பணிப்பாதுகாப்பு, ஓய்வூதியம், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் ஒழிப்பு முதலான உழைக்கும் வர்க்கத்தின் கோரிக்கைகளைச் செயல்பிட்டதாகக் கொண்டிருப்பதில்லை. அதேசமயம்

தலித்துகளை முன்னேறச் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே இடதுசாரிக் கட்சிகள் தங்கள் கீருப்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடியும். தலித்துகளில் பெரும்பான்மையினர் உழைக்கும் வர்க்கத்தினராக கீருப்பதால், கீயல் பாகவே தலித்துகளினுடைய அரசியல் நோக்கங்களும் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் நோக்கங்களும் ஒன்றாக கீருக்க வாய்ப்புண்டு.

ஆயினும் கடந்த காலங்களில் கீருவரும் முரண்பட்டு வெவ்வேறு முகாம்களாகப் பிரிந்து கிடந்தனர். இடதுசாரிகள் நெருக்கடியான சமயங்களில் தங்களுக்குச் செய்த துரோகங்கள் பற்றிய சிந்தனை தலித்துகளிடம் கீருக்கிறது. கடந்தகாலத்தின் கசப்பான அனுபவங்கள் ஒருபுறம் கீருப்பினும், உழைக்கும் வர்க்கமாக கீருக்கின்ற தலித்துகளின் பொருளாதார நலன்களை அரசியல் தளத்தில் முன்னெடுப்பதில் ஓர் வெற்றிடம் கீருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கீந்தப் பின்னணியிலிருந்து நோக்கும் போது, ஜெய்பீம் முழக்கமும் செவ்வணக்கம் முழக்கமும் மீண்டும் ஒன்றுபட்டு ஒலிப்பது பயனுள்ள ஒரு நல்ல முன்முயற்சியாக விளங்கும்.

(14-10-16 அன்று 'தி இந்த்' ஆங்கில நாளேட்டில் ஜி.சம்பத் என்பவர் "When Jai Bhim meets Lal Salaam" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையின் தமிழாக்கம் இது. தமிழில் - க.முகிலன். நன்றி : "The Hindu")

சோழன் குடிகாட்டில் பெரியார் பிறந்தநாள் விழா!

அரியலூர் மாவட்டம், சோழன் குடிகாட்டில், 17.9.2016 சனிக்கிழமை, செந்துறை ஒன்றிய மா.பெ.பொ.க. செயலாளர் சா. சீனிவாசன், பள்ளி மாணவ - மாணவியர் மற்றும் மகளிர் சுயஉதவிக் குழுவினரை இணைத்து, தந்தை பெரியாரின் 138ஆம் பிறந்த நாள் விழாவைச் சிறப்புறக் கொண்டாடினர்.

பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், ஊர்ப் பெரியவர்களுக்கும் இனிப்பு வழங்கப்பட்டது.

சீனப் பட்டாசுகள்

- இராமியா

சிவகாசி மற்றும் அதன் சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள பட்டாசுத் தொழிற்சாலை அதிபர்கள், சீனப் பட்டாசுகளை இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும், அத்தொழிலை நம்பி உள்ள இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் அழியாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அரசிடம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோரிக்கையை வைக்கின்றனர். அதே போல் இவ்வாண்டும் கோரிக்கையை வைத்துள்ளனர்.

இது போல் இந்தியாவில் உள்ள குட்டி முதலாளிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்குப் போட்டியாக, சீனாவில் இருந்து இறக்குமதி ஆவதற்கு எதிராகக் கோரிக்கைகளை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் விடை பகர்வது போல, வணிகம் மற்றும் தொழில் துறைக்கான மத்திய அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன் 14.10.2016 அன்று அவ்வாறெல்லாம் செய்ய முடியாது என்று தெளிவாக கூறி விட்டார். குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டுப் பண்டங்களை இறக்குமதி செய்யக் கூடாது என்று சட்டத்தையே விதிமுறையையே இயற்ற முடியாது என்றும், தேவைப்பட்டால் இறக்குமதி வரியை அதிகரிக்கலாம் என்றும் அவர் கூறி உள்ளார். அதுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குத்தான் அதிகரிக்க முடியும் என்றும் அவர் தெளிவாக்கினார். அதாவது சீன நாட்டுப் பண்டங்கள், இந்தியாவின் குட்டி முதலாளிகளின் மற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நசுக்க. முனைவதை இந்திய அரசு தடுக்கும் மனநிலையில் இல்லை என்பதைப் பட்டவர்த்தனமாகக் கூறி உள்ளார்.

இந்திய மக்கள் பாகிஸ்தானையும், சீனாவையும் பகை நாடுகளாகவே நோக்க வேண்டும் என்ற கருத்தியலைக் கொண்ட பா.ஜ.க. அரசு, சீனப் பண்டங்கள் இந்திய மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை அழிக்க வருவதைத் தடுக்க முடியாது என்று ஏன் அழிச்சாட்டியம் செய்து கொண்டு இருக்கிறது?

உண்மையில் சீனப் பண்டங்களில் பெரும்பாலானவை மேலை நாட்டுப் பெருமுதலாளிகளின் மூலதனத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றை இந்தியாவில் சந்தைப்படுத்துவதற்கு இடையூறு செய்பவர்கள் மீது அப்பெருமுதலாளிகள் சினங்கொள்வர். பா.ஜ.க.வினர் காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் போலவே முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையின் அடிமைகள். ஆகவே அவர்கள் தங்கள் எஜமானர்களான பெரு முதலாளிகளின் சினத்திற்கு ஆளாகக் கூடாது என்று அஞ்சுவது இயற்கையே அல்லவா?

இந்திய அரசு சொந்த நாட்டு உழைக்கும் மக்களின் மீது மட்டும் அல்ல; குட்டி முதலாளிகளின் மீதும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. அப்படி இருக்கையில் மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள பட்டாசுக் கடைகள் சிலவற்றில் 17.10.2016 அன்று "இங்கு சீனப் பட்டாசுகள் விற்பனை செய்யப்படமாட்டாது" என்ற அறிவிப்புப் பலகையை வைத்து இருக்கிறார்கள். இது மற்ற ஊர்களிலும் தொடரலாம். ஆனால், அரசு பட்டாசு விற்பனைக்கான உரிமம் வழங்கும் போது அத்தகைய நிபந்தனை எதையும் விதிக்கவில்லை. மத்திய

அரசு சீனப் பட்டாசுகளுக்குத் தடை விதிக்க முடியாது என்று உறுதியுடன் இருக்கும் போது, மாநில அரசு அதற்கு எதிராக நிபந்தனையை விதிக்க முடியாதுதான்.

இந்நிலையில் வணிகர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து, சீனப் பட்டாசுகளை விற்க மறுத்து இருப்பது பாராட்ட வேண்டிய செய்தியே. ஆனால் இந்த நடவடிக்கையில் வணிகர்கள் உறுதியாக இருக்க முடியுமா? சீனப் பட்டாசுகளை விற்பதால் இலாபம் அதிகம் கிடைக்கும் என்றால், வணிகர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை மீற மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்? அதுவும் அரசு அதைத் தடுக்காத நிலையில்..? சீனப் பட்டாசுகளை வாங்கக் கூடாது, விற்கக் கூடாது என்பதை ஒரு இயக்கமாக நடத்தினால், அது ஓரளவு சாத்தியமாகும். ஆனால் இந்திய அரசு பெருமுதலாளிகளின் மிரட்டலுக்கு அஞ்சி அவ்வியக்கத்தை ஒடுக்கவே செய்யும்.

காந்தியார் கதர்த்த துணிகளையே பயன்படுத்த வேண்டும், அந்நியத் துணிகளை விலக்க வேண்டும் என்று தன் வலிமை முழுவதையும் செலுத்திப் பேராடினார். ஆனால் அவரால் முழு வெற்றியை அடைய முடியவில்லை. அப்படி இருக்கும் போது ஒரு சிறிய அளவில் தொடங்கி இருக்கும் வணிகர்களின் போராட்டம் வெற்றி அடையும் என்பதற்கு ஒரு ஆதாரமும் இல்லை.

அப்படி என்றால் குட்டி முதலாளிகள் என்னதான் செய்ய வேண்டும்? அவர்களுக்கு இரு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று குட்டி முதலாளிகள் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து பெருமுதலாளிகளை எதிர்க்க வேண்டும்; அல்லது உழைக்கும் வர்க்கத்தினருடன் இணைந்து சேஷலிச அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். முதல் வழியைத்தான் மிகப் பெரும்பாலான குட்டி முதலாளிகள் விரும்பக் கூடும். ஆனால் இந்த அணுகுமுறை வெற்றியைத் தருமா?

முதலாளித்துவப் பெருாளாதரப் போக்கு, குட்டி முதலாளிகளை வெற்றி பெற விடாது. நிலையன்ஸ், ஸ்பென்சர் போன்ற பெருமுதலாளிய நிறுவனங்கள் மளிகைக் கடைக்காரர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிலைகுலைய வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. காலப்போக்கில் மளிகைக் கடை முதலாளிகள் பெருமுதலாளிகளின் நிறுவனங்களுக்குத் தரக்களாகவோ அல்லது பணியாளர்களாகவோ மாறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. அவர்கள் மெதுமெதுவாகத் தெழிலாளி வர்க்கத்திற்குள் தள்ளப்படுவார்கள்.

மாறாக அவர்கள் தங்களை அழிக்க முனையும் பெருமுதலாளிகளுக்கு எதிராக, உழைக்கும் வர்க்கத்துடன் இணைந்து, பேராடி, சேஷலிச அரசை அமைத்தால் முதலில் பெருமுதலாளிகள் ஒழிக்கப்படுவார்கள். பெருமுதலாளிகளை ஒழித்து, சேஷலிச அரசை அமைத்து, அதை வலுப்படுத்தும் மாறுதல் காலகட்டத்தில், குட்டி முதலாளிகள் தங்கள் வழியிலேயே பணியைத் தொடர முடியும். அந்நிலையில் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையும், வாழ்க்கைத் தரமும் இப்போது இருப்பதைவிடச் சிறப்பாகவே இருக்கும். மேலும் புதிய சூழ்நிலைக்குத் தங்களை எவ்விதத் துன்பமும் இல்லாமல் மாற்றிக்கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைக்கும்.

திராவிடர் இயக்கங்கள்; தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் துடைக்கல்லா? படிக்கல்லா?

- வாலாசா வல்லவன்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

பெரியாரும் சிறை புகுந்தார்

கடைசியாகப் பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமியும் சிறை புகுந்துவிட்டார். சிறைவாசம் அவருக்குப் புதியதல்ல. நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்தபடி இது அவரது எட்டாவது சிறைவாசமாகும். சிறைவாசத்துக்குப் பெரியார் பயந்தவருமல்ல; சிறைக்கூடம் அவருக்கு மாமியார் வீடு மாதிரி. சர்க்கார் அழைப்பு வரவேண்டியது தான் தாமதம். மூட்டை முடிச்சு கட்டிக்கொண்டு தயங்காமல், சிறை நோக்கிப் புறப்பட்டு விடுவார். சிறை வாசத்தில் அவருக்கு அவ்வளவு காதல். எதிர் வழக்காடுவது அவருக்குப் பெரிய வெறுப்பு. ஏற்கெனவே ஏழு முறை இவ்வாறு சிறைபுகுந்திருக்கிறார். இப்பொழுது புகுவது எட்டாவது முறை. நம்மைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் சிறைபுகுவது பற்றி வருத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அவருக்கு ஓய்வு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. வாழ்நாள் முழுவதும் ஊணூறக்கமின்றி ஊரூராய்ச் சுற்றி யாருக்குத்தான் பாடுபட முடியும்! உடம்பு கல்லா? தொண்டை இரும்பா? பெரியார் உருவத்திலும் பருத்துப் பொதிமாதிரி பருமனாயிருப்பதினால் அவர் மகா பலசாலியென்றும், திடகாத்திரமுடையவர் என்றும் எல்லாரும் எண்ணக்கூடும்.

உடல் நிலை

ஆனால் பெரியாரைப் போல பலவீனம் - நோயாளி - வலிவற்ற இருதயமுடையவர் - அவரது தோற்ற முடையவர்களில் அதிகப்பேர் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற உண்மையைப் பலர் அறியமாட்டார்கள். அவருடைய இருதயம் மிகவும் பலவீனமாக இருப்பதினால் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் பரிபூரண ஓய்வெடுக்க வேண்டுமென டாக்டர்கள் எத்தனையோ முறை எச்சரிக்கை செய்திருக்கின்றனர். மன்னன் லக்ஷயம் செய்ய வேண்டுமே! சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் அவர் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது டாக்டர் குருசாமி முதலியார் எச்சரிக்கையையும் லக்ஷயம் செய்யாமல் தியாகராயநகர் பொதுக்கூடத்துக்குச் சென்று ஒரு மணிநேரம் பேசியதையும், அதற்காக டாக்டர் குருசாமி முதலியார் கோபித்துக் கொண்டதையும் அவருடைய நெருங்கிய நண்பர்கள் பலர் அறிந்திருக்கலாம். ஆபீசில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது பலமுறை மயங்கி விழுந்திருக்கிறார். சில வாரங்களுக்குமுன் அவரது சகோதரி திருவாட்டி கண்ணம்மாள் பூந்தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்த போது மயக்கமடைந்து கீழே விழுந்தார். கடுமையான நோயில் படுக்கையிலிருக்கும் போதும் கூட

அவர் சும்மா இருப்பதில்லை. ஓயா உழைப்பில் அவருக்கு அவ்வளவு கிறுக்கு. இரவு 8 மணி வரை எழுத்து வேலை நடத்திய பின்பு 10 மணிவரை 'விடுதலை' "பார்சல்" கட்டவும் அவர் தயங்குவதில்லை. உயிரையும் வெறுத்து வேலை செய்யும் இந்த உழைப்புக் கிறுக்கர் சிறைப்பட்டாலன்றி ஓய்வெடுக்க முடியுமா? ஆகவே அவரைச் சிறைப் படுத்தி ஒன்றரை வருஷகாலம் ஓய்வு கொடுக்கும் ஆச்சாரியார் சர்க்காருக்கு நமது மனமார்ந்த வந்தனம்.

காங்கிரஸ் வாழ்வு

பெரியார் காங்கிரஸ் வாதியாகப் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டார். குக்கிராமங்களிலும் காங்கிரஸ் செல்வாக்கு பரவியிருந்ததற்கு பெரியார் உழைப்பே காரணம் என்பதை அவருடைய பழைய நண்பர் கனம் ஆச்சாரியாரே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். சிறை புகுவதை காங்கிரஸ் ஒரு வேலைத் திட்டமாக ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, தற்கால காங்கிரஸ் தியாகிகள் சிறை புகுமுன் பேசி சிறைபுகுந்து "அக்கினி பரீட்சையில்" தேறிய பெருமை நமது பெரியாருக்கே. முதன்முதல் பெண்களை சுதந்தரப் போரில் ஈடுபடுத்திய புகழும் நமது பெரியாருக்கே; வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்துக்குத் தமது அருமை மனைவியாரையும் அழைத்துக் கொண்டு போனார். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகப் போரில் பெரியார் மனைவியாரும் ஈடுபட்டார். ஆனால் திருவிதாங்கூர் சர்க்கார் அவரை சிறைப்படுத்தவில்லை. மனைவி சகிதம் விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டவர் இந்தியாவில் ஒருவர் உண்டானால், அவர் நமது பெரியாரே. அக்காலத்திலே காங்கிரசில் நமது பெரியாருக்கு இருந்த மதிப்பு அபாரமானது.

அன்று காந்தியார் சொன்னது

பம்பாயில் சமாதான மகாநாடு கூடிற்று. காலஞ் சென்ற சர். சங்கரன் நாயர் அதன் தலைவர். மிதவாதிகள், அமிதவாதிகள், நடுநிலைமை வாதிகள் எல்லாம் அக்கூட்டத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தனர். அயல்நாட்டுப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்ட நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பெடுக்கப் பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். பொக்கைவாய் காந்தியார் இடுப்புத் துணியுடன் தலைவர் சர். சங்கரன்

நாயர் வலப்பக்கத்தில் அர்ந்திருந்தார். முப்பதினாயிரம் தொண்டர்கள் சிறைக்கோட்டம் புகுந்துள்ளார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் சிறைபுக ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கும் காந்தியாருக்கும் சமரசம் உண்டுபண்ண மகா கனம் ஸர். தெஜ் பகதூர் ஸாட்ரூவும், கனம் ஜெய்கரும் ஒரு பக்கம் அரும்பாடுபடுகிறார்கள். சர். சங்கரன் நாயர் தலைமை உரை முடிந்தது. காந்தி என்ன சொல்லப் போகிறார் எனக் கூட்டம் எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. காந்தியார் எழுந்தார். புன்னகையுடன் “எனக்கும் சமாதானத்தில் விருப்பமே. ஆனால் ஈரோட்டில் என் அருமைச் சகோதரி நாகம்மாளையும் எனது ஆருயிர்த் தோழர் இ.வெ.ராமசாமியையும் கலக்காமல் முடிவு ஒன்றும் கூறமுடியாது” எனப் பளிச்சென்று கூறினாராம்.

சமாதான மகாநாட்டார் வியப்பு

ஆச்சாரியாருடன் கலக்காமலோ, சத்தியமூர்த்தியுடன் கலக்காமலோ, எஸ். ராமநாதனுடன் கலக்காமலோ, முத்துரங்கத்துடன் கலக்காமலோ முடிவு கூறமுடியாதென்று காந்தியார் அன்று கூறவில்லை. அன்று இந்த தேசபக்தர்களில் பலர் அநாமதேயர்களாகவே இருந்தார்கள். ஆகவே காந்தியார் கூறியதைக் கேட்டு சமாதான மகாநாடு திகைப்படைந்தது. “நாகம்மாளாம், ராமசாமியாம்! அவர்கள் யாரப்பா! காந்தியார் மதிப்புக்குரிய அவர்கள் மகா மகா மேதாவிளைய - தியாகிகளாய் இருக்க வேண்டும்” என மகாநாட்டார் வியப்புற்றனராம். நமது நாடோடி ராமசாமிக்கு - பள்ளியில் பயின்றறியா ராமசாமிக்கு அன்று காங்கிரசிலே அவ்வளவு மதிப்பிருந்தது. அந்த மதிப்பை இழந்து காங்கிரஸ் விரோதியென்றும், பார்ப்பனதுவேஷியென்றும், தேசத் துரோகியென்றும் அவர் பெயர் வாங்கிக் கொண்டதற்குக் காரணமென்ன?

சுயநலக்காரராயிருந்தால்?

தமிழர்களே! நீங்கள் எப்பொழுதாவது எண்ணிப்பார்த்ததுண்டா? சுயநலத்தையே நமது பெரியார் பெரிதாக மதித்திருந்தால், அவர் இன்று காங்கிரசிலே ஒரு பரமாத்மாவாகவோ, மந்திரியாகவோ இருந்திருக்கலாம். நியாயமான வருமானம் எதுவுமில்லாமல் லட்சக்கணக்கில் சம்பாதித்து ராஜவாழ்வு நடத்தும் காங்கிரஸ் பக்தர்களைப் போலவே பெரியாரும் ஒரு காங்கிரஸ் பக்தராகவும் சீமானாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு சுயநலம் என்பதே இல்லை; தமிழர் நலமே அவரது குறிக்கோள். பிறப்பால் கன்னடராயினும் தாம் புகுந்த தமிழ்நாட்டின் பெருங்குடி மக்கள்மீது அவருக்கு அவ்வளவு அபிரியாத - அடக்க முடியாத பற்று. தமிழன் எவருக்கும்

தலைகுனியலாகாது என்பது அவரது பேரவா. தேசிய நோக்கம் கொண்ட காங்கிரசிலே பார்ப்பனியமே ஆதிக்கம் வகித்து வருவதை சேரமாதேவி குறுகுலஸ்தாபனம் மூலம் உணர்ந்த பெரியார், காங்கிரசைத் தலைமுழுகிவிட்டு வெளியே வந்து தமிழர் உயர்ச்சிக் குப் பாடுபடக் காங்கணம் கட்டிக்கொண்டார். ஒரு காலத்திலே பெரியாரின் சிஷ்யனாக இருந்த தோழர் அய்யாமுத்து இவ்வாண்டு குடிநூல் ஆண்டுமலரில் பெரியாரைப் பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் “மக்கள் பிறவியில் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது. எல்லோரும் சமம்” என்பதாக ஒரு தீர்மானத்தை திருச்சியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றியதை ஆட்சேபித்து சில தலைவர்கள் கமிட்டியை விட்டு அந்நாளில் வெளியேறியதே நாயக்கர் காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்தமைக்கு ஒரு காரணமாயிருந்தது” எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

காங்கிரசைத் தலைமுழுகியது தப்பா?

மக்கள் எல்லாம் பிறப்பினால் சமம் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட காரணத்தால், காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர்கள் சிலர் இராஜிநாமா செய்தனர் என்றால் எந்த சுயமரியாதையுடைய மனிதனாவது அந்த காங்கிரசில் ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பானா? இப்பொழுதாவது அந்தத் தீர்மானம் காங்கிரஸ்காரரால் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறதா? இல்லையே! ஆகவே நமது பெரியார் காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்ததும் தனி இயக்கம் கண்டு உழைத்து வருவதும் ஆச்சரியமல்ல. சுயமரியாதை இயக்கம் கண்டது முதல் நாளைவரை நமது பெரியாரின் முக்கிய லக்ஷ்யமாக இருந்து வருவது தமிழரின் முன்னேற்றமே. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொண்டால் ஓரளவு தமிழர் முன்னேற்ற முடிபென்றெண்ணி அவ்வழியிலும் முயன்று பார்த்தார். பல சந்தர்ப்பங்களில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களில் சிலர் இணங்கினராயினும், காங்கிரஸ் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய தருணங்களில் சில பார்ப்பனர்கள் சூழ்ச்சி செய்ததினால் காங்கிரஸ் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு எதிரியாகவே இருந்து வருகிறது. ஆகவே காங்கிரஸ் மூலம் தமிழர்களுக்கு நலம் கிடையாதென்பது பெரியார் துணிபு.

இந்தியை எதிர்க்கும் காங்கிரஸ் அபிமானிகள்

இந்தி கட்டாயப் பாட ஏற்பாடு தமிழர்களை வட நாட்டாருக்கு அடிமைப்படுத்தும் தந்திரம் என உணர்ந்ததும், கட்டாய இந்தியை, ஏனைய தமிழ்த் தலைவர்களையும், பார்ப்பனத் தலைவர்களையும் போல நமது பெரியாரும் எதிர்க்கத் தொடங்கினார். இந்தி

எதிர்ப்பு, காங்கிரஸ் எதிரியான நமது பெரியாரின் புரளியென கனம் ஆச்சாரியார் கூறுவது உண்மைக்கு மாறானதாகும். தோழர்கள் டி.ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியார், புரோபஸர் சாராநாத அய்யங்கார் போன்ற பார்ப்பனத் தலைவர்களும், விளம்பர மந்திரி கனம் ராமநாதனும் இந்தியை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தி எதிர்ப்புத் தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர்சோம சுந்தர பாரதியார் இப்பொழுதும் காங்கிரஸ்வாதியாக இருந்து வருகிறார். ஆகவே இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் காங்கிரஸ் எதிரிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்னும் கூற்றுக்கு ஆதாரமே இல்லை. பெரியார் சிறை புகுந்த பிறகும் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் முட்டிநிறி நடைபெறுவதைப் பார்த்த பிறகாவது கனம் ஆச்சாரியார் உண்மையை உணர்வாரென்பது நிச்சயம்.

தமிழர் கடமை

ஆகவே சிறை புகுந்த பெரியார் உபதேசப்படி சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு சாத்வீகமாக இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைத் தமிழர்கள் தளர விடாமல் நடத்தி வருவார்கள் என நம்புகிறோம். சிறைபுகுந்த பெரியாருக்குத் தன்னைப் பற்றியோ தன் குடும்பத்தைப் பற்றியோ கவலையில்லை. இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தைப் பற்றியும் அவரால் நடத்தப்படும் “விடுதலை”, “குடிஅரசு”, “பகுத்தறிவு”ப் பத்திரிகைகளைப் பற்றியுமே அவருக்குப் பெரிய கவலை. இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கமும் அவரது பத்திரிகைகளும் தடையின்றி நடைபெறுமாயின், அவர் நிம்மதியாக சிறைவாச நாளைக் கழிப்பார் என்பது நிச்சயம். தமிழருக்காகத் தன்னை யும் தன் குடும்பத்தையும் தன் செல்வத்தையும் அர்ப்பணம் செய்த ஒரு பெரியாருக்குத் தமிழர் நன்றி செலுத்த எண்ணினால் அவர் நிம்மதியாக சிறைவாச நாளைக் கழிப்பதற்குச் சாதகமாக இருக்கும். இந்தி எதிர்ப்பையும் பத்திரிகைகளையும் சட்டவரம்புக்குட்பட்டு ஆதரித்தால் போதுமானது. இந்தச் சிறுகாரியத்தைச் செய்யத்தயங்கும் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டில் இரார் என்றே நம்புகிறோம். மற்றும் ஒரு லக்ஷியத்தை முன்னிறுத்தி உழைத்தவர்கள் கஷ்டப்பட்டதனாலேயே அந்த லக்ஷியம் கைகூடியிருப்பதாக சரித்திரம் கூறுகிறது. ஆகவே நமது பெரியார் சிறைவாசம் அவரது லக்ஷிய வெறிக்கு ஒரு அறிகுறியேயாகும். நியாய பலமுள்ள எவருக்கும் ஒருக்காலும் தோல்வி கிடையாதென்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு சாத்வீக வழியில் உழைப்போமாக!

- விடுதலை தலையங்கம், 7.12.1938

(தொடரும்)

சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்களுக்கு

பெரியார் அறிக்கை.

சிறைபுகு முன் கூறியது

சென்னை, டிச 6-

நான் இன்னும் சிறிது நேரத்துக்குள் சிறைக்குள் அனுப்பப்படுவேன். நமது இயக்க சம்பந்தமாக இனி நடக்கவேண்டியவைகளை தலைவர் சௌந்திர பாண்டியனும், தோழர் ஆ. பெ. லீலாவநாதமும் இருந்து கவனித்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இயக்கத் தோழர்களும் தலைவர்களுடன் ஒத்துழைத்து நான் வெளிவரும் வகை செய்வனே நடைபெற ஒத்தகாசை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு நான் தற்போது தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் பொய்ச்வி அரசர் இருந்து எல்லா காரியங்களையும் கவனித்துக் கொள்வார் என்கிற திடநம்பிக்கை எனக்கிருப்பதினாலும் அவருடைய தலைமைப் பொறுப்பு நீங்கி விட்டதாக மற்ற தோழர்களும் கருதமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருப்பதாலும் அகதப்பற்றி கவலையில்லாமலே செல்லுகிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் பொதுஜன இயக்கமானதினாலே, தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் அந்த இயக்கத்தைப் பற்றி கவலை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்கு பெருத்த நம்பிக்கையுண்டு. இதைப்பற்றி யாருக்கும் நான் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் பலாத்காரமில்லாமலும், துவேஷ உணர்ச்சி இல்லாமலும் பலாத்காரத்துக்கும் துவேஷத்துக்கும் இடமேற்படாமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது தான் எனது மனப்பூர்வமான வேண்டுகோள்.

- விடுதலை 7.12.1938

இந்திய சமூகப் புரட்சியின் தந்தை மகாத்மா ஜோதிராவ் புலே

மரு.க.சோமாஸ் கந்தன், எம்.டி.,

இந்திய மண்ணில் வேறு எங்குமில்லாத சாதியம், ஒடுக்குமுறையாக, சுரண்டல் முறையாக, அடிமைத்தளமாக மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது.

பிராமணிய ஆதிக்கத்தின் நால்வருணப் பேதத்தின் உச்சபட்சக் கொடுமைகளை அனுபவித்த மாநிலம் மராட்டிய மாநிலமாகும்.

அங்கே ஆதிக்கச் சாதியினரால் சூத்திரர்கள். ஆதிசூத்திரர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டு கொடுமைகளுக்கு ஆளானார்கள். கொடுமைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களினம்-மகர். மாங் சாதியினர் வீதிகளில் பகலில் நடக்கமுடியாது; நடக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்களின் நிறம் பிராமணர்களுக்குத் தீட்டாகும். பார்ப்பன பேஷ்வாக்கள் ஆட்சியில் பிராமணிய ஆதிக்கம் மிக வலிமையுடன் வேரூன்றியிருந்தது மராட்டியத்தில்.

1848இல் புனாவில் ஒரு சூத்திர வகுப்பு படித்த இளைஞன், தன்னுடைய பிராமண நண்பனின் திருமண மாப்பிள்ளை வரவேற்பில் கலந்து கொண்டான். அப்பொழுது அவ்விளைஞன் மாலி இனத்தைச் சார்ந்த சூத்திரன் என்று பார்ப்பனர் கண்டு கொண்டனர். அவர்கள் கடுஞ் சீற்றத்துடன் அவனைப் பார்த்து “ஏய் மாலியே-சூத்திரனே எங்களுடன் சரி சரிசமமாக நடந்து வர உனக்கு எவ்வளவு துணிச்சல்? சாதிக்கட்டுப்பாடுகளை மறந்துவிட்டாயா? ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்துவிட்டால், நீ மேலானவன் ஆகிவிட முடியுமா? பிரிட்டிஷ் காரர்கள் உன்னைப் போன்ற சூத்திரர்களை மனம்போன போக்கில் நடக்கவிடுவதை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம்! மரியாதையாக ஓடிவிடு” என்று கூறி அவமானப் படுத்தி, ஊர்வலத்திலிருந்து துரத்திவிட்டனர்.

அவ்விளைஞன் இச்சம்பவத்தைக் குறித்து ஆத்திரமுடன் தன் நண்பர்களிடம் விவரித்தான். நண்பர்கள், “நாம் சூத்திரர்கள், பிராமணர்களோடு சமமாக எப்படி நடந்து வர முடியும்? உனது நல்லகாலம் உன்னை அடித்து உதைக்காமல் விட்டுவிட்டனர்! பேஷ்வா ஆட்சிக்காலமாக இருந்திருந்தால், உன்னைக் கலகக்காரன் என்று முத்திரை குத்திக் கடுமையாகத் தண்டித்திருப்பார்கள், நல்லவேளை பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடைபெறுகிறது! தப்பித்தாய் தண்டடையிலிருந்து!” என்று கூறி, நண்பர்கள் அவனை சமாதானப்படுத்த முயன்றார்கள். அவன் சமாதானம் ஆகவில்லை.

பின் தன் தந்தையிடமும் கூறி வருந்தினான். “பார்ப்பனர்களை விரோதித்துக் கொள்ளாதே! அவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்கள். அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்ய வல்லவர்கள். ஆட்சியதிகாரம் அவர்கள் கையில். எனவே அவர்களை அனுசரித்துப் போய்விடு” என்று தந்தை அறிவுரை புகன்றார். மகன் எரிமலையாக மாறினான்.

அவமானமடைந்த அந்த இளைஞன் தான், சனாதன-பார்ப்பணிய மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிய முதல் சமூகப் போராளியான மகாத்மா ஜோதிராவ் புலே ஆவார். அவரது வரலாறு வருமாறு :

ஜோதிராவ் புலே, கோவிந்தராவ்-சிம்னாபாய் இணைய ருக்கு மூன்றாவது குழந்தையாக மஹாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் - சதாரா மாவட்டத்தில் வால்கன் என்ற கிராமத்தில் சூத்திர சாதிகளில் ஒன்றான மாலி என்ற பிரிவில், 1827 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் 11 ஆம் தேதி பிறந்தார். “சுடர் ஒளி” என்ற பொருளில், “ஜோதி” என அக்குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டினார்கள்.

அவரது தந்தை கோவிந்தராவ் காய்கறி விற்பனை செய்து வந்தார். இவர்களது குடும்பம், மராட்டிய பேஷ்வாக்களுக்குப் பு விற்பனை செய்த குடும்பம். புலே என்றால், பு விற்பவர் எனப் பொருள்படும். ஆதலால் புலே என்றே இவர்களது குடும்பப் பெயர் வழங்கப்பட்டது.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் சில ஆண்டுகள் படித்தார். அவர் சிறு வயதிலேயே புத்திக் கூர்மையும் கல்வி பயில்வதில் மிகுந்த ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார்.

அவர் கல்வி பயில்வதற்குத் தடை, தந்தையின் பிராமண நண்பர் ஒருவர் மூலம் ஏற்பட்டது. அந்த நண்பர் “உன் மகன் அதிகம் கல்வி கற்றால் மூளை கெட்டு, மத விரோதி யாகிக் கலக்காரனாகி விடுவான். விவசாய வேலைகளுக்குப் பயன்படமாட்டான்.” என்று அச்சுறுத்தினார். தன் நண்பரின் அச்சுறுத்தலின் பின்புலம் அறியாத கோவிந்தராவ், ஜோதியின் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். சாஸ்திர சம்பிரதாயப்படி பார்ப்பனரைத் தவிர மற்ற சூத்திர சாதியினர் கல்வி கற்பது சாஸ்திர விரோதமானது என்பது அன்றைய விதியாகும்.

பள்ளிப் படிப்பை இழந்த ஜோதிராவ் புலே, பகல் முழுவதும் தோட்ட வேலையில் ஈடுபட்ட போதிலும், இரவில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் புத்தகங்களை நேசித்து வாசித்து வந்தார்.

இந்நிலையில், 13 வயதில் ஜோதிராவிற்கு, 9 வயதே நிரம்பிய சாவித்திரி என்ற பெண்ணுடன் 1840இல் திருமணம் நடைபெற்றது.

ஜோதிராவின் அறிவுத் தேடலையும், புத்திக் கூர்மையையும், கற்பதிலிருந்த பேரவாவையும் கண்டு வியந்த அண்டை வீட்டுக்காரர்களான ஒரு முஸ்லீம் ஆசிரியரும், ஒரு கிறித்துவ மத போதகரும், கோவிந்தராவிடம், ஜோதியை மீண்டும் பள்ளியில் சேர்த்துப் படிக்கவைக்க வலியுறுத்தினார்கள்.

அவர்களின் வலியுறுத்தலுக்கு இணங்கி, அவர்களது உதவியுடன், தந்தை கோவிந்தராவ் 1841 ஆம் ஆண்டு 14 வது வயதில் ஜோதியைப் பூனாவிலுள்ள ஸ்காட்லாந்து மிஷனரி பள்ளியில் சேர்த்தார்.

பள்ளியில் ஆர்வத்துடனும் அறிவுத் தேடலுடனும் கல்வி பயின்றார். தன் சக மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். இப்பள்ளியில் பயின்ற, சதாசிவபலால் கோவிந்தே, மோரோவித்தல் வல்வீகர், சகாராம்பயஷ்வந்த் புரன் ஜிபி, என்ற மூன்று பார்ப்பன மாணவர்கள் நட்பினைப் பெற்றார். அந்த மூவரும் ஜோதிராவ் புலேயின், நம்பிக்கைக் குரிய நண்பர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்கள் ஜோதியின் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் இறுதிவரை துணை நின்றனர்.

மாணவப் பருவத்தில் ஜோதிராவ் புலே, நிறையப் படித்தார்.

சத்ரபதி சிவாஜி, ஜியார்ஜ் வாஷிங்டன் ஆகியோர் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் படித்துணர்ந்து எழுச்சியும் விடுதலை உணர்வும் பெற்றார். மேலும் கபீர், துக்காராம் கவிதைகளும், மாட்டின் லூதர், புத்தர், பசுவண்ணா ஆகியோரின் நூல்களையும் கற்றார். ஆழ்ந்து சிந்தித்தார். சாதிகளை உருவாக்கியது யார்? அவை எப்படி, யாரால் வளர்ந்தன? என்று ஆய்வு செய்தார். சாதியப் பிரிவினையை உருவாக்கியது பிராமணிய வர்ணாஸ்ரமக் கோட்பாடுதான் பிராமணர்களின் நன்மைக்காக, சாதாரண மக்களின்

வாழ்க்கையைப் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பாழாக்கி வருகின்றது என உணர்ந்தார். பேஷ்வாக்களின் காலத்தில் பிராமணியக் கொடுமைகள் உச்சத்தைத் தொட்டன என்பதையும் அறிந்தார்.

இந்தச் சூழலில் ஸ்காட்டிஷ் உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர், கோவன்டே என்பவர் கல்வித் திறனுடைய இம் மாணவர் மீது அன்பு கொண்டு உதவினார். இவர் மூலம் அமெரிக்க அறிஞர் தாமஸ் பெய்ன் எழுதிய “மனிதனின் உரிமைகள்” (“The Rights of Man) நூலை ஆர்வத்துடன் படித்துத் தெளிந்தார். மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள், கடமைகள் பற்றிப் பேசுகின்ற அரிய நூலாகும், அது.

தாமஸ் பெய்ன் புகழ்மிக்க அமெரிக்க அறிஞர். அவர் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, அமெரிக்கா விடுதலை பெறவேண்டும் என்று பேசியும் எழுதியும் வந்தவர். பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் பங்கேற்றவர். 1791இல் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு ஆதரவாக அவர் எழுதிய நூல்தான் “மனிதனின் உரிமைகள்”.

இப்புத்தகம் ஜோதிராவ் புலேயின் உள்ளத்தில் புரட்சிக் கனலைத் தூண்டியது. சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடும் எண்ணத்தை விதைத்தது.

1848ல் ஜோதிராவ் புலே பார்ப்பன நண்பனின் திருமண ஊர்வலத்தில் அடைந்த அவமானம், இவரது புரட்சி எண்ணத்தியில் ஊற்றிய எண்ணெய் ஆயிற்று. (இந் நிகழ்வு குறித்து இக்கட்டுரையில் முன்பே குறிப்பிட்டள்ளேன்)

வர்ணபேதத்தால், பிறப்பால் தீண்டத்தக்கவர் களாகக் கருதப்பட்டுக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாவனர் களை-சமூகத்தால் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை விடுவிக்க என்னவழி யென்று சிந்தித்தார்.

“கல்விக் குறைவால், அறிவு சீரழிந்தது; அறிவுக் குறைவால், நல்லொழுக்கம் அழிந்தது; நல்லொழுக்கக் குறைவால், முன்னேற்றம் தடைப் பட்டது; முன்னேற்றம் தடைப் பட்டதால் செல்வம் குறைந்தது; செல்வக் குறைவினால் சூத்திரர்கள் தாழ்ந்தனர்; கல்லாமையிலிருந்தே அனைத்துத் துயரங்களும் உற்றெடுக்கின்றன.”

என்று உணர்ந்த ஜோதிராவ் புலே, அனைவருக் கும் கல்வி, அதிலும் சிறப்பாகப் பெண்களுக்குப் கல்வி என்பதில் யிகுந்த ஆர்வங் கொண்டார்.

“தொட்டிலை ஆட்டும் கை, ஆட்சிக் கட்டிலையும் ஆட்டும்” என்ற மொழியின் உண்மையை உணர்ந்த ஜோதிராவ், அறியாமை இருளை அகற்றவும், கல்வி அறிவை வழங்கவும் 1848, ஆகஸ்டு திங்களில் ‘புத்தர்வதே’ என்ற இடத்தில் ஒரு வீட்டில் மகர், மாங் இன தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பெண்களுக்கான முதல் பள்ளியைத் தன் 21 ஆவது வயதில் தொடங்கினார்.

கல்வி கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர் எவரும் முன்வரவில்லை. ஆதலால் தன் மனைவி சாவித்திரிக்குக் கல்வி போதித்து அவரையே பள்ளி ஆசிரியராக்கினார்.

சாஸ்திர விதிகளின்படி கல்வி கற்கும் உரிமை சூத்திர னுக்கில்லையென்றும், கடவுளுக்கும் மதத்திற்கும், சமூகத் திற்கும் எதிரானது என்றும், பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்ப தென்பது மோசமான பாவச் செயலென்றும் உயர் சாதி இந்துக்கள் கூக்குரலிட்டு எதிர்த்துக், கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். சாவித்திரிபாய் பள்ளிக்குச் செல்லும்போது கலகக்காரர்கள் அவர் மீது கற்களையும் சேற்றையும் வாரி இறைத்தார்கள்.

சனாதானிகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சி புலேவின் தந்தை அவரை வீட்டைவிட்டு வெறியேற்றினார். என்றாலும் புலே தன் கொள்கையில் உறுதியாக நின்றார். பெண்கள் கல்வியறிவு பெறுவது சாத்தியமாயிற்று. 1851 சூலையில் நவபுதாவார் பேத்திலும், 1851 செப்டம்பரில் ராஸ்தா பேத்திலும், 1852 மார்ச்சில் விதல் பேத்திலும் பெண்கள் கல்விக் கூடங்களை நிறுவினார். (பேட்=பேட்டை)

பெண்களுக்காகக் கல்விக் கூடங்களைத் திறந்த முதல் இந்தியச் சமூகப் போராளி ஜோதிராவ் புலே ஆவார்.

அவரது பள்ளிகளுக்கு எந்த உதவியும் தராத பிரிட்டிஷ் அரசினர், மேல்சாதி மாணவர்களின் கல்விக்காகப் பெரும் நிதியைச் செலவிட்டனர்.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி வளர்ச்சிக் கழகத்தை”, 1853 செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதி தொடங்கி, அதன் செயலாளராக அவரது பள்ளி நண்பர் வல்வீகர் நியமிக்கப்பட்டார். இக்கழகத்தோடு தான் தொடங்கிய பள்ளிகளை இணைத்தார். அதன் பின் புனாவிலுள்ள ஸ்காட் மிஷினரி பள்ளியில் ஆசிரியப் பணியை ஏற்றார். இவர் மீது ஆத்திராங்கொண்ட உயர் சாதியினர், 1856இல் இவரைக் கொல்வதற்கு என, நேம்தி தேவ் கும்பர், ரோடி என்ற இரு மாங் இனத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களை உருவா 2000 கொடுத்து ஏற்பாடு செய்தனர். ஆனால் அவர்களிருவரும் ஜோதிராவ் புலேயைப் பார்த்தவுடன் அவர் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கோரினர். பின்னர் அவர்களிருவரும் புலேயின் மாலை நேரப்பள்ளியில் சேர்ந்து படித்தனர். ரோடி, புலேயின் பாதுகாவலனாகவும்; கும்பர், பண்டிதராகி “உண்மை நாடுவோர் சங்கத்தின்” கொள்கை பரப்புச் செயலாளராகவும் பணியாற்றினார்.

புலே, குழந்தைத் திருமணங்களை எதிர்த்தார். விதவைகள் மறுமணத்திற்கு மதவிதிகளில் தடையிருந்தது. அதனால் விதவைகள் பெற்ற குழந்தைகள் குப்பைகளில் வீசப்படும் கொடுமைகள் நடந்து வந்தன. இந்த அநாதைக் குழந்தைகளையும், கருவுற்ற விதவைகளைக் காக்கவும் அநாதை விடுதி ஒன்றை உருவாக்கினார். அன்று உருவான முதல் அநாதை விடுதி இதுவே. கருவுற்ற விதவைகளைப் பாதுகாக்கவும், திருமணத்திற்குப் புறம்பாகப் பிறக்கும் ‘சட்டவிரோதமான’ குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்கவும்

உறுதி கொண்டார். அன்று இது ஒரு துணிச்சல்மிக்க புரட்சி கரமான செயலாகும். இதனால் பிராமணர்களின் கடுஞ் சொற்களுக்கும் அவதூறுகளுக்கும் ஆளானார்.

தான் உருவாக்கிய அநாதை இல்லத்தில் இருந்த ஒரு பார்ப்பன விதவைக்கு 1873 இல் பிறந்த ஓர் ஆண் குழந்தையைத் தந்தெடுத்து, ‘யஷ்வந்த்’ எனப் பெயரிட்டு ஜோதிராவ் புலேயும், சாவித்திரிபாயும் வளர்த்தார்கள்.

1856 சூலை 25இல் விதவை மறுமணச் சட்டம் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஜோதிராவ் புலே இச் சட்டத்தை வரவேற்று விதவைகளின் வேதனைகளை ஒழித்திடத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

அந்நாளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொது நீர் நிலை களிலிருந்து நீரெடுக்கத் தடை இருந்து வந்தது. 1868இல் ஜோதிராவ் புலே, உயர் சாதி இந்துக்களுக்கு அஞ்சாமல், தன் வீட்டுக் குடிநீர் கிணற்றைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பயன்பாட்டிற்குத் திறந்துவிட்டார். எந்த உயர்சாதி சீர்திருத்த வாதிடும் இத்தகைய செயலைச் செய்ததில்லை.

வைதிக புனா நகரமே அவரை எதிர்த்தது; பாதி கிறித்துவன் என்று குறை கூறியது; சமூக விலக்கு செய்திடுவதாக மிரட்டியது. ஊரே ஒன்று திரண்டு எதிர்த்தபோதும் அஞ்சாமல் செயல்பட்டார்.

“அடிமைத்தனம்” நூல் :

சூன் 1, 1873இல் “அடிமைத்தனம்” என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் பிராமணர்களுக்கு எதிராக விஷம் கக்கும் பிரச்சாரம் என்று கடுமையாகக் கண்டித்து விமரிசிக்கப்பட்டது. பொதுவாழ்க்கையும் பத்திரிக்கைகளும் பிராமணர் பிடியில்தான் அன்று இருந்தன, இன்றும் அந்நிலை தொடர்கின்றது.

“ஒரு மனிதன் அடிமையாகும் போது அவன் தன் நற்பண்புகளில் பாதியை இழந்துவிடுகின்றான்”, என்ற ஹோமரின் மேற்கோளோடு இப்புத்தகத்தைத் தொடங்குகிறார்.

இந்நூலை, அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களின் அடிமை நிலையை ஒழிக்கப் பாடுபட்ட அனைத்துத் தியாகிகளுக்கும் அர்ப்பணித்தார்.

அமெரிக்க நீக்ரோ அடிமை முறையும், இந்திய சூத்திரர்-தீண்டத்தகாதவர் அடிமை முறையும் ஒத்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். இவற்றிற்கிடையே இருந்த வேறுபாட்டையும் அவர் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

அமெரிக்க அடிமைமுறை மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட, முதலாளித்துவக் காலகட்டத்தின் ஏற்பாடு; அண்மைக்கால வரலாற்று நிகழ்ச்சி. இதை மனிதனே நீக்கிவிடமுடியும், சிறிது முயற்சி செய்தால். 1860இல் ஆப்பிரஹாம் லிங்கனால் நீக்ரோக்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர்.

ஆனால் இந்தியாவில், சூத்திரர்-ஆதிசூத்திரர் என்கிற அடிமைத்தனம் இறைவன் பெயரால், மதத்தின் பெயரால்,

சாஸ்திரத்தின் பெயரால் உருவாக்கப்பட்ட தெய்வீக ஏற்பாடு. இதை மனிதனால் மாற்றவே முடியாது. மாற்றவும் கூடாது. மதம் மாறலாம், ஆனால் சாதி மாறவே முடியாது.

ஆகவே, இந்தப் பிறவி அடிமைத்தனம் கொடுமை யானது, அடித்து, உடைத்துத் தகர்த்தொழிக்கப்பட வேண்டிய ஏற்பாடு. இதுவே ஜோதிராவ் புலேயின் நிலைப்பாடு.

1873 செப்டம்பர் 24 ஆம் நாள் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி, “சத்ய சோதக் சமாஜி” (உண்மை நாடுவோர் சங்கம்) என்ற அமைப்பைத் தொடங்கினார்.

இந்து மதத்தின் தீமைகளுக்கு எதிராகப் போராட இச்சங்கத்தினைத் தோற்றுவித்தார். மதம் மாற அவர் ஒருப் படவில்லை. மதத்தைவிட மனிதநேயமே முக்கியம் என்று, எதிர்ப்புக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்தார்.

சூத்திரர்களையும் ஆதிசூத்திரர்களையும் பிராமணியச் சுரண்டலிலிருந்து விடுவித்தல், மூடச்சடங்குகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து மக்களை விடுவித்தல், புரோகித ஒழிப்பு, வேதங்களின் புனிதத்தை மறுத்தல், உருவ வழிபாட்டை மறுத்தல், இயற்கை வழிபாட்டைப் போற்றுவதல், உழவர்-தொழிலாளர் உரிமைகளுக்காகப் போராடுதல், அனைவர்க்கும் கல்வி உரிமை பெறுதல், பெண்கல்வி, மாதர் முன்னேற்றம் விதவைத் திருமணங்கள் ஆகியவற்றை ஊக்குவித்தல் என்பவையே இச்சங்கத்தின் குறிக்கோள்களாகும்.

சத்யசோதக் சமாஜத்தின் ஏடு “தீனபந்து”. இதன் ஆசிரியர் புலேயின் நண்பர் கிருஷ்ணாராவ் பலேக்கர். இந்தியத் தொழிற்சங்கத்தின் தந்தை எனப் போற்றப் படும் நாராயண் மேகாஜி லோகண்டே இவரது நெருங்கிய தோழர். இந்த நண்பர்கள் மூவரும்- பலேக்கர், லோகண்டே, புலே ஒன்றுசேர்ந்து, 1880 இல் முதல் தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கி ஆலைத் தொழிலாளர் உரிமைக்காகப் போராடினார்கள்.

1857 சூன் 1ஆம் தேதி நகராட்சியாக்கப்பட்ட பூனா நகராட்சியின் உறுப்பினராக, 1876 முதல் 1882 வரை, பிரிட்டிஷ் அரசால் நியமிக்கப்பட்டார். வைஸ்ராய் லிட்டன் பிரவு பூனா வருவதையொட்டி பூனா நகராட்சி அவருக்கு வரவேற்பளிக்க முந்தியது. லிட்டன் பிரவு இந்தியப் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தை ஒடுக்க சட்டம் கொண்டு வந்தார். வைஸ்ராயின் வருகைக்காகச் செலவிடும் பணத்தை ஏழை மாணவர்களின் கல்விக்காகச் செலவிடலாம் என்று கூறி, நகராட்சியிலிருந்த 36 உறுப்பினர்களில் தைரியமாகக் கண்டித்து எதிர்த்தவர் ஜோதிராவ் புலே ஒருவர் மட்டுமே.

அரசு புதிய மதுக்கடைகளைத் திறக்க அனுமதி அளித்த போது, மதுக்கடைகள் பொது ஒழுக்கத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்பதோடு, உடல் நலத்திற்குக் கேடாகக் குடும்பங்கள் அழிந்துபோகும் எனக் கூறி எதிர்த்தார்.

விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி யும், அவர்தம் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டு மென்று

வலியுறுத்தியும் “விவசாயிகளின் சாட்டை” என்ற நூலை எழுதி, 1883ஆம் ஆண்டு சூலையில் வெளியிட்டார். சீனாவில் விவசாயிகளுக்காகப் போராடிய மாவோவுக்கு ஜோதிராவ் புலே முன்னோடி எனலாம்.

விக்டோரியா மகாராணியின் பேரன் கன்னாட் பிரபுவுக்கும் அவரது மனைவிக்கும் பூனாவில் 1888, மார்ச் 2ஆம் நாள் நடைபெற்ற வரவேற்பு விழாவுக்கு, ஒரு ஏழை விவசாயி போல் உடை உடுத்திக் கொண்டு போனார். வரவேற்பில் கலந்துகொண்டு உரையும் ஆற்றினார். ஜோதிராவ் புலே, “அரசு குடும்பத்தினர் இந்திய விவசாய மக்களின் உண்மை நிலையை அறிய வேண்டுமானால், பூனாவின் அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கும், தீண்டப்படாதவரின் சேரி களுக்கும் சென்று நிலைமையைக் கண்டறிய வேண்டும்; கண்டறிந்ததை மகாராணியிடம் தெரிவித்து அவர்களின் கல்விக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்” என்று கோரினார்.

1891இல் வெளியிடப்பட்ட நூல், “சர்வஜனிக் சத்ய தர்ம புஸ்தக்”

இந்நூல் மனிதர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையையும் சுதந்தரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவத்தையும், வலியுறுத்து கிறது. இந்நூலில் வேதங்களின் புனிதத் தன்மையை மறுத்தும், நால் வருணப்பகுப்பினை எதிர்த்தும் எழுதியுள் ளார். பக்கவாதத்தால் இவரின் வலது பக்க உடல் அசை வற்றுப் போனதால், இடது கையினால் எழுதி, இந்நூலை 1889 ஏப்ரல் 1ஆம் நாள் முடித்தார்.

அவரது மரணத்திற்குப் பின், 1891 இல் வளர்ப்பு மகன் யஷ்வந்தால் அந்நூல் வெளியிடப்பட்டது.

“தற்போதைய சமூக முறையை மாற்ற வேண்டுமானால், பிறரைச் சார்ந்திருத்தல், அறியாமை, கல்லாமை ஏழ்மை ஆகியவற்றை ஒழிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிறரால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுரண்டப்படுவதைத் தடுக்க முடியும். மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பே சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கு வழிகோலும்”, என்று கூறித் தொண்டு செய்த ஜோதிராவ் புலே, 28-11-1890 இல் இயற்கை எய்தினார்.

மகாத்மா காந்தி 1933ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஏரவா சிறையில் இறந்தபோது, ஜோதிராவ் புலேயை “ஒரு உண்மையான மகாத்மா” என்று பாராட்டினார்.

மகாத்மா புலேயின் சமகாலத்தவர்களான பிராமண சீர்திருத்தவாதிகளான ராஜா ராம்மோகன் ராய், தயானந்த சரஸ்வதி போன்றவர்களைப் பாராட்டிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள், புரட்சிகர சூத்திர சீர்திருத்த மாளிரான மகாத்மா ஜோதிராவ் புலேயைக் கண்டு கொள்ளவில்லையே ஏன்? அவர் சூத்திர சாதியைச் சார்ந்தவர் என்பதாலா? இன்றும் நிலைமை சீர் பெறவில்லையே!

நவம்பர் 28, புலே மறைந்தநாள்

தேவதாசி கொடுமையை ஒழித்த மூவலூர் இராமாமிர்தம்அம்மையார்

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கீரனூர் அருகில் பாலூர் எனும் நகரம். அங்கு 1883ஆம் ஆண்டில் இசை வேளாளர் குடும்பத்தில் ஏழ்மை நிலையில் கிருட்டிண சாமி-சின்னம்மாள் தம்பதியர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவ்வூராரால், இந்தக் குடும்பத்தைப் பரவை நாச்சியார் குடும்பம் என அறியப்பட்டனர். கிருட்டிணசாமிக்கு இரண்டு சகோதரிகள். அக்கால வழக்கப்படியும், அவர்கள் குல மரபுப் படியும் பெண் வாரிசுகளைப் 'பொட்டுக் கட்டி தாசிகளாக்கப்படுவது வழக்கம். அடுத்த தலை முறைக்கும் பெண் வாரிசு தேவைப்பட்டது. ஆனால் கிருட்டிணசாமியின் சகோதரிகளுக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லாத காரணத்தால், தமையனின் மகளைத் தத்து எடுத்து 'பொட்டுக் கட்டித் தாசியாக்க எண்ணி சகோதரனைக் கேட்ட போது, அவர் மறுத்துவிட்டார். எனவே அவரை வீட்டை விட்டே விலக்கி வைத்தனர்.

கிருட்டிணசாமியும் தனது மனைவி மகளுடன் வறுமையில் வாடினார். இந்த நிலையில், அவர் ஊரை விட்டே ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. வறுமையின் பிடியில் சிக்கிய சின்னம்மாள் தனது தாய் வீட்டுக்கே சென்று வாழ்ந்து வந்தாள்.

ஆண்டுகள் ஐந்து ஆகின. காலப்போக்கில் சின்னம் மாளின் தாயாரும் இறந்துவிடவே சின்னம்மாள் நிலைமை

இன்னும் சிக்கலாகிப் போனது. சென்னையிலிருந்து சின்னம்மாளுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் கிருட்டிண சாமி எழுதியுள்ளார், தாம் ஒரு வீட்டில் வேலை செய்வதாகவும், அங்கு ஏதும் சம்பளம் இல்லை என்றும் மூன்று வேளை உணவு மட்டும் கிடைப்பதாகவும் சொல்லியிருந்தார். அதைக்கண்ட சின்னம்மாள் தானும் அங்கு வருவதாகக் கடிதம் எழுதினார். ஆனால் சென்னைக்குப் போகப் பணம் வேண்டுமே! என்னசெய்வது?

சின்னம்மாள் தனது ஐந்து வயதான குழந்தையை ஆச்சிக்கண்ணு எனும் தாசியிடம் ஒரு பத்து ரூபாய்க்கும், பழைய புடவைக்குமாக, தமது மனைதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு விற்றுவிட்டாள். அவளது எண்ணமெல்லாம் தம் குழந்தையாவது வயிறாரச் சாப்பிட்டு வசதியாக வாழட்டுமே என்பது மட்டும் தான்.

ஆச்சிக்கண்ணு என்ற தாசிப்பெண் அக்குழந்தைக்கு ஆடல், பாடல், நடனம், தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்தாள். குழந்தையும் ஆர்வ மிகுதியால் வேறு சிந்தனையின்றி அனைத்தையும் கற்றுக்கொண்டாள்.

பின்னர் அந்தக் குழந்தைக்கு 'தண்டியம்' பிடிக்கும் சடங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. குழந்தைக்குப் பொருள் புரியா வயதில் தண்டியம் பிடித்து, காலில் சலங்கை கட்டப்பட்டது.

குழந்தை, பருவப்பெண்ணாக வளர்ந்தாள். வயதோ பதினேழு ஆனது. கோயிலில் 'பொட்டுக் கட்டும் முயற்சியும் செய்யப்பட்டது. வளர்ப்புத் தாயான தாசி ஆச்சிக்கண்ணும் பஞ்சாயத்தாரிடம் விண்ணப்பம் கொடுக்க, கோயில் பணியாளர்களும் ஏனைய கோயில் தாசிகளிடமும் முறைப்படி தெரிவித்தனர். கோயில் தாசிகள் இதற்குக் கட்டும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். ஆச்சிக்கண்ணு வின் வளர்ப்பு மகள் என்பதால் பொட்டுக்கட்ட அனுமதி இல்லை என்று கூறிவிட்டனர். அந்தப் பருவப் பெண்ணும் பெரிய கொடுமையில் இருந்து தப்பித்தார்.

உடனே வேறு ஒரு கொடுமையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. 65 வயது பணக்காரருக்கு அந்த இளம் பெண்ணை மணம் முடிக்கப் பார்த்தனர். கொதித்தெழுந்த அந்தப் பெண் தனக்கு இசை ஆசிரியராக இருந்த சுயம்புள்ளை என்பவரைத் திருமணம் செய்ய முடிவு செய்தாள். பல்வேறு எதிர்ப்புகளுக்கிடையே திருமணம் நிகழ்ந்தது. வழுவூர் கோயிலில் நெய்விளக்கு ஏற்றி இருவரும் ஒருவரையொருவர் பிரிவதில்லை என்று உறுதிமொழி ஏற்று விளக்கை அணைத்தனர். இதுவே அக்காலத்தில் நடைபெற்ற முழுப் புரட்சித் திருமணமாகும். தாசித் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே வளர்க்

கப்பட்ட பெண், சம்பிரதாயங்களை மீறி ஒருவரை மணந்து கொண்டது அக்காலத்தில் பெரிய புரட்சியாகவே கருதப்பட்டது.

அந்தப் பெண்தான் பிற்காலத்தில் மூடப்பழக்க வழக்கங்களை எதிர்த்துத் தாமே தலைமையேற்று பல புரட்சித் திருமணங்களை நடத்தி வைத்து வரலாறு படைத்திட்ட, மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்.

27.03.1933ஆம் ஆண்டு புதுக்கோட்டையில் நடந்த முதலாவது செங்குந்தர் சமூக சீர்திருத்த மாநாட்டில் அம்மையார் தனது புரட்சிகரமான கருத்துகளை எடுத்துக்கூற நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தது. அவரின் விறுவிறுப்பான பரப்புரைகளினால் தேவதாசி ஒழிப்பு என்பது சுயமரியாதை இயக்க உறுப்பினர்கள் தமிழகம் முழுவதும் ஆங்காங்கே “பொட்டு அறுக்கும் சங்கங்கள்” பலவற்றை ஏற்படுத்தி, தேவதாசி முறையிலிருந்து பெண்களை விடுவித்து வந்தனர். இராமாமிர்தம் அம்மையார் இவ்வாறு விடுதலை பெற்ற பெண்களிடம் இனிமேல் எதிர்காலத்தில் அத்தகைய தொழிலில் ஈடுபடுவதில்லை என்று உறுதிமொழியும் பெற்றார்.

தந்தை பெரியாருடன் இணைந்து பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்ட இராமாமிர்தம் அம்மையார், தம்மிடம் இருந்த ஐந்து வேலி நிலத்தையும் விற்று நலப்பணிகளுக்கே செலவிட்டார். 1938ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ‘இந்தித் திணிப்பு’ எதிர்ப்புப் போராட்டம் திராவிடர் கழக வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாகும். 1938ஆம் ஆண்டு ஆகத்து முதல் தேதி திருச்சியில் தொடங்கி, சென்னை வரை 35 நாட்கள் (இந்தி எதிர்ப்புப் பரப்புரைப்) பேரணி நடத்தப்பட்டது. இதில் 577 மைல்கள் நடந்ததுடன் பேரணியில் ஆங்காங்கே சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியும் பங்கேற்ற ஒரே பெண்மணி 60 வயதைக் கடந்த இராமாமிர்தம் அம்மையார்தான். வழிநெடுகிலும் 87 பொதுக்கூட்டங்களில் கனல் பறக்கப் பேசியுள்ளார். இவரின் தமிழார்வத்தினைக் கண்டு தமிழ் ஆர்வலர்கள் பலர் வெகுவாகப் பாராட்டினர்.

1938ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 13ஆம் நாள் பிற்பகலில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் கலந்துகொண்ட மாநாடு சென்னையில் நடத்தப்பட்டது. இதில் மீனாம் பாய் சிவராஜ் தமிழ்க்கொடியை உயர்த்தினார். மறைமலையடிகளின் மகள் நீலாம்பிகையின் தலைமையில் மாநாடு நடைபெற்றது.

இந்த மாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அதில் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத் தீர்மானம் ஒன்று உண்டு. “ஈ.வெ.ரா.” என்ற பெயருடன் ‘பெரியார்’ என்ற சிறப்புப் பெயர் (சேர்த்து) வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதே அத்தீர்மானமாகும். இன்று நாம் எல்லாம் ஈ.வெ.ரா.வை அன்போடு ‘பெரியார்’ என்று குறிப்பிடுகிறோம் என்றால், அது மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மை

யாரின் பெரும் முயற்சியால்தான் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

1917ஆம் ஆண்டு மயிலாடுதுறையில் இவர் தேவதாசி முறையை எதிர்த்துத் தமது முதல் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். ஊர் நடுவே நின்று எரிமலையாக வெடித்துப் பேசி உணர்வுப்பூர்வமாகப் பரப்புரை செய்தார். தேவதாசிப் பெண்களிடம் நேரில் சென்று தங்களது இழிவான வாழ்க்கை முறையிலிருந்து விடுபடும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

1925ஆம் ஆண்டு மாயவரத்தில் நடந்த மாநாட்டில் தேவதாசிகள் பலரை அழைத்து அவர்கள் கடவுளாகக் கென்று கட்டிய ‘பொட்டு’களை அறுத்து எறிந்தார். அந்த மேடையிலேயே திருமணங்கள் நடத்தி வைத்து, பல பெண்களின் வாழ்க்கையில் விடிவெள்ளியாக விளங்கினார். அவரது தேவதாசி முறை ஒழிப்புப் போராட்டத்தைப் பாராட்டி, காந்தியடிகள் ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் “ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணே இவ்வாறு தமது சமூகத்தின் இழிநிலையை எதிர்த்துப் போராடத் தலைப்பட்டது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இராமாமிர்தம் அம்மையார் தாம் நடத்திய மேடை நாடகங்களில் தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதற்கான வசனங்களை அமைத்து அரங்கேற்றினார். மூடநம்பிக்கையில் பற்றுடைய சில பிற்போக்குவாதிகள் மேடை ஏறி அம்மையாரின் கூந்தலை அரிந்து எடுத்துவிட்டனர். ஆனால் இந்நிகழ்ச்சியால் சிறிதும் அஞ்சாத இவர் முன்பைவிட வேகமாக இப்பணியில் ஈடுபட்டு வந்தார்.

ஒருமுறை அம்மையார் அவர்கள் ஓமாம்புலியூரில் ஒரு இசை வேளாளப் பெண்மணி வீட்டில் சிலநாள் தங்க நேர்ந்தது. ஒருநாள் அந்த வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து சிலரோடு பேசிக் கொண்டிருந்த போது, அந்த வீட்டு அம்மாள் இவருக்கு குடிக்க பால் கொடுத்தார். அதைக்குடிக்க வாயில் ஊற்றியவுடன் நெருப்பு போல சுட்டதால் உடனே அதைத் துப்பி விட்டார். எனினும் உடனே இவருக்கு முகமெல்லாம் வீங்கி, நாக்கு தொங்கி விட்டது. பாலைப் பரிசோதித்த இவரின் நண்பர்கள், பாலில் நஞ்சு கலக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர். நண்பர்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் அப்பெண்னை அம்மையார் காவல் துறையிடம் ஒப்படைக்க மறுத்து விட்டார். யாருக்காக இவர் போராடுகிறார் என்பதைக்கூடத் தெரிந்துகொள்ளாத பிற்போக்கு சமுதாயமாக அச்சமூகம் இருந்திருக்கிறது.

இராமாமிர்தம் அம்மையார், டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டியைத் தாம் சந்தித்தது இருவருக்குமே மிக்க மகிழ்ச்சி என்றும், தாசிப் பெண்களை ‘வனஜாகுடி காலேஜ்’ என்ற கல்லூரியில் படிக்க வைக்கவும் முத்துலட்சுமி ரெட்டி உதவியதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவர டாக்டர் முத்துலட்சுமி

ரெட்டி பாடுபட்டபோது அவருக்காக ஆதரவு திரட்டியவர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்.

1929ஆம் ஆண்டு அறநிலையத் துறைச் சட்டத்திலும் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு, கோயில்களில் தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்ட நிலங்களை எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி அவர்களுக்கே கொடுத்துவிடவும் வழிவகை செய்யப்பட்டது.

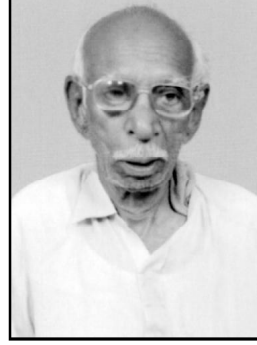
இராமாமிர்தம் அம்மையார் தேவதாசி முறையிலிருந்து தாம் மீட்ட பெண்களைப் பாதுகாப்பாகத் தங்க வைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில், டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி தொடங்கிய 'அவ்வை இல்லம்' தீகழ்ந்தது. எங்காவது தேவதாசிகள் இருப்பது தெரிந்தால், அவர்களுடன் எப்படியாவது பழகி அவர்களின் வீட்டுக்குச் செல்வார். அங்கு இளம் பெண்களை தேவதாசிகளாக்க முயல்வது தெரிய வந்தால் அப்பெண்களுடன் இரகசியமாகப் பேசி, பின்னர் அப்பெண்களை இரவில் வீட்டை விட்டு வெளியேறும்படிச் செய்வார். முன்னதாகவே காவல் துறையில் தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் புகார் செய்துவிடுவார். அதன்பிறகு அவர்களுக்குத் தகுந்த மாப்பிள்ளை பார்த்துத் திருமணமும் செய்து வைப்பார்.

இவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்து, அதில் இரண்டு குழந்தைகள் இறந்துவிட்டனர். ஒரே மகன் செல்லப்பாவுடன் இறுதி வரை வாழ்ந்தார். இவர் பதவிக் கோ பாராட்டுதலுக்கோ, பொன் பொருளுக்கோ ஒருநாளும் ஆசைப்பட்டது இல்லை. இவரது நினைவைப் போற்றும் விதமாக 1989ஆம் ஆண்டு முதல் இராமாமிர்தம் அம்மையார் நினைவுத் திருமண உதவித் திட்டம் ரூ.5000/-த்தைத் தமிழக அரசு அறிவித்தது. அதன் பின் அடுத்தடுத்து வந்த அரசுகளால் உதை உயர்த்தி, இன்று ரூ.50,000/-மாக அளிக்கப்படுகிறது.

கலைகளில் தேர்ந்த பயிற்சி, பன்மொழி ஆளுமைத் திறன், தேர்ந்த அறிவு, தெளிந்த சிந்தனை, அநீதியை எதிர்க்கும் ஆவேசம், பெண்ணினத்தை மீட்டு ஆண்களுக்குச் சமமாகச் சமுதாயத்தில் வாழ வைக்க வேண்டும் என்ற அயராத உழைப்பு, தள்ளாத வயதிலும் தளராத நடை, தன்னம்பிக்கை இவற்றின் மொத்த உருவமாக நம்மிடையே வாழ்ந்த இராமாமிர்தம் அம்மையார் 26.06.1962ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். இந்த தூய்மையான மாபெரும் தலைவியின் தொண்டால், பெண்களின் வாழ்வில் புரட்சி உண்டாக்கிய அந்த மாதரசியை என்றும் நினைவில் கொள்வோமாக!

(- பேராசிரியர் பானுமதி தருமராசன்: "தமிழ் இலெழுரியா", சூலை 15, 2016)

பெரியார் பெருந்தொண்டர் விழுப்புரம் 'டிங்கர்' சீனிவாசன் மறைந்தார்!

1965 வாக்கில் விழுப்புரத்தில் பத்தமார் செட்டிமார் நந்தவனத்தில் தந்தை பெரியார் பங்கேற்ற சய மரியாதைப் பயிற்சி வகுப்பும் பொதுக் கூட்டமும் நடைபெற்றன. நானும் அவற்றில் பங்கேற்றேன்.

அந்த நிகழ்ச்சியில்தான் முதல் முதலில் விழுப்புரம் பெரியார் பெருந்தொண்டர் 'டிங்கர்' சீனிவாசன் அவர்களை நான் பார்த்தேன்; அவளாவினேன். அப்போது பழைய பேருந்து நிலையம்

அருகில் கன்னியாகுளம் சாலையில் அவருடைய கடை இருந்தது. எப்போதெல்லாம் புதுவைக்குப் போக நேருகிறதோ அப்போதெல்லாம் விழுப்புரத்தில் இறங்கி அவரைச் சந்திப்பேன்.

அப்பெருமகனார் தந்தை பெரியார், பெருந்தலைவர் காமராசர், டாக்டர் லோகியா, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆகியோரின் கொள்கைகளைப் பற்றி நல்ல ஆர்வத்துடனும், ஆழமாகவும், உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசுவார்; விவாதிப்பார். விழுப்புரத்தில், பழைய தலை முறையினருக்கு 'டிங்கர்' சீனிவாசன் என்று சொன்னால்தான் அவரைப் பற்றிப் புரியும்.

பின்னாளில் அவருடைய மகன் தங்கராசுவுக்காக, பேருந்து நிலையப் பகுதியில் பழைய கடையை ஒரு உணவு விடுதியாக மாற்றி நடத்தினார். எப்போதும் அந்தக் கடையில் நல்ல கூட்டம் இருக்கும். பண்டங்களின் தரமும், அன்பு நிறைந்த உபசரிப்புமே அதற்குக் காரணம். மகன் தங்கராசுவுடன், சில சமயங்களில் மகள்களும் கடையில் பணிபுரிவார்கள்.

தோழர் தங்கராசு மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட பிறகு, மா.பெ.பொ.க. தோழர்கள் ஆ.கு. ஆறுமுகம், களமருதூர் எழில்நிலவன், வே. ஆனைமுத்து, சீர்காழி முத்துச்சாமி ஆகியோர் அக்கடைக்குத் தவறாமல் சென்று அவருடன் கலந்துரையாடுவர்.

அவருக்கு நீண்டநாளாக இருந்த மனக்குறை, தன் மகனுக்குத் திருமணம் முடித்து வைக்கவில்லையே என்பதாகும். அவருக்கு மூன்றாண்டுகளுக்குமுன் சிறப்பாகத் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார்; மனநிறைவைப் பெற்றார்.

அவர் சித்தோரிக்கரைப்பக்கம் தம் சொந்த வீட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்த பிறகும் அங்கு அவரை நேரில் பார்த்துப் பேசிட சில தடவைகள் சென்றிருக்கிறேன். கொண்ட கொள்கையில் நீங்காப் பற்றுக்கொண்ட அப்பெருமகனார், 4.10.2016இல் மறைவுற்ற செய்தியை சில மணிநேரங்களில் எனக்குத் தங்கராசுவும், ஆ.கு. ஆறுமுகமும் தெரிவித்தார்கள். நான் நேரில் சென்று துயரத்தில் பங்கேற்றிட இயலவில்லை.

பெரியவர் சீனிவாசன் அவர்களை இழந்து துயருறும் அவர்தம் நான்கு மகள்கள், மருமகன்கள்; மகன் தங்கராசு, மருமகள் மற்றும் பெயரக் குழந்தைகளுக்கு மா.பெ.பொ.க. சார்பிலும், என் சார்பிலும் மனங்கசிந்த இரங்கலை உரித் தாக்குகிறேன்.

வாழ்க விழுப்புரம் டிங்கர் சீனிவாசன் புகழ்!

- வே. ஆனைமுத்து

அழைக்கிறோம்!

உலக மாணிடம் கவலையற்ற வாழ்வு பெற மார்க்சியம் காட்டிய வழியில் பொதுவுடைமை மலரு வது ஒன்றே ஏற்ற மருந்தெனக் கண்டவர் பெரியார்.

“கம்யூனிச இரயில் இங்கே ஓட நான் தண்டவாளம் போடுகிறேன்.”

“கம்யூனிசப் புரட்சிப் படைக்கு நான் தூசிப்படையாக வே (Sappers and Miners) என் இயக்கத்தை நடத்துகிறேன்.”

என ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் உரத்துக் குரல் தந்தவர் பெரியார்.

“ஓர் சமதர்மவாதி சமதர்மப் புரட்சியை எந்த நாட்டில் விளைவிக்க விரும்புகிறானோ அந்த நாட்டின் சமூகம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தான் செயல்பட வேண்டும். எல்லா நாட்டுக்கும் எல்லாச் சமூகத்துக்கும் பொருந்துவதான ஒரு ரெடிமேடு மருந்தாக (Ready-made recipe) அவனுக்கு முன்னால் ஓர் சமதர்ம வேலைத் திட்டம் இருக்க முடியாது என்பதே மார்க்சின் எச்சரிக்கை; இலெனின் நடைமுறை.

இந்த நடைமுறையை அப்படியே பின்பற்றி சார் மன்னன் காலத்திய சோவியத்து நாட்டின் சமூக நிலையை- தேசிய இனப் பிரச்சினைகளை மனத்திற்கொண்டு இலெனின் வகுத்த புரட்சித் திட்டத்தினால்தான், மார்க்சின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக - விவசாய நாடான சோவியத்து இரஷ்யாவில் முதன்முதலாக சமதர்மப் புரட்சி வெடித்தது; வென்றது.

அதே சம காலத்தில் டிராடஸ்கி காண விரும்பிய “அய் ரோப்பிய அய்க்கிய நாடுகள் (United States of Europe),” என்கிற-“தொழிற்புரட்சி வளர்ந்த நாடுகளில் சமதர்மப் புரட்சி” என்பது மார்க்சிய சித்தாந்தத்துக்கு மாறுபட்ட நிலை உடையதாக ஆகி, அப்போது பின்ன டைந்தது.

இந்திய சமூக அமைப்பு குறுக்கு வாட்டத்திலும் நெடுக்கு வாட்டத்திலும் பிறவி சாதியின் பேரால் வெட்டுண்டு கிடப்பதாகும்.

இங்கே இழக்க ஏதும் இல்லாதவர்களாக நெடுங் காலம் வைக்கப்படுவிடீயார் ஓர் குறிப்பிட சாதி மக்களே.

சிறு சிறு நில உடைமை உடையவர்களாக இருப்பீயார், இழக்க ஏதும் இல்லாதவர்களை அடுத்த மேல்தட்டில் உள்ளவர்களே.

இந்த மேல்தட்டு என்பது பொருளாதாரம் என்ப தனால் இருப்பது ஒன்று; பிறவி சாதியினால் இருப்பது மற்றொன்று.

ஒரே ஒரு தடுப்பினால் பிரிக்கப்பட்டுக் கிடப்பதற்குப் பதிலாக இரு வேறு தடைகளினால் இவர்கள் தடுக்கப்பட்டுக் கிடப்பது கண்கூடு.

இந்த இருவேறு கும்பல்களிலும் இழக்க ஏதும் இல்லாதவர்கள் இருப்பது உண்மை. ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட இவர்கள் ஒன்றுசேராமலே இருக்க இவர்கள் பெற்றுள்ள சாதிக் கலாசாரம்-பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், நடப்புகள், வாழ்க்கை முறைகள் காரணமாக இருக்கின்றன.

இந்த இருபெரும் பிரிவுகளுக்கு மேலே உள்ள தட்டில் இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் உடைமைக்காரர் களாகவே உள்ளனர். இவர்களிலும் இழக்க ஏது மில்லாதோர் சிலரும், சிறு சிறு நில உடைமைகள் வைத்திருப்போர் பலரும் உள்ளனர் என்பதும் உண்மை.

இந்தத் தன்மைகள் அல்லது அமைப்புகள் பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தில் வெறும் மேல் கட்டுமானங்களாக மட்டும் இங்கே இல்லாமல் - சமூக அடித்தளம் என்கிற உற்பத்திச் சக்திகள், உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாருக்குச் சொந்தம், யாருக்குச் சொந்த மில்லை என்பதைக் காட்டுகிற அடித்தளமாகவும் கண் கூடான நடப்புகளாக உள்ளன.

இதனைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் - இதற்கேற்ப இங்கே வேலைத் திட்டங்களை வகுத்து இங்கு சமதர்மப் புரட்சி வர வழிகாண வேண்டும் என்பதே பெரியாரின் 60 ஆண்டுகாலப் பணியின் மாயக் கருத்தாகும்.

சமதர்மப் புரட்சிக்குப்பின் அமையும் தொழிலாளர் வர்க்க ஆட்சியில் இவை மறைந்துவிடும் என்பது உறுத்திதான் என்றாலும், அந்தப் புரட்சி என்பது எந்தக் கூட்டத்தால் தூக்கிப் பிடிக்கப்பட வேண்டுமோ, அந்தக் கூட்டம் ஒன்றுசேரவில்லையே ஏன்? இவர்களை ஒன்று சேர்க்க நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணி என்ன? என்பவையே நம் முன் நிற்கும் பிரச்சினைகள் ஆகும்.

பெரியார் சம உரிமைக் கழகம் இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இங்கு சமதர்மப் புரட்சிக்கான வேலைத் திட்டங்களை வகுத்திடவும் செயல்படுத்தவும் முனைகிற ஓர் அமைப்பாகும்.

இந்த அமைப்புக்குச் சொந்தமாக என்றில்லாவிட்டாலும், இந்த அமைப்பின் பெரு முயற்சியினால் உருவாக்கப்பட்ட “பெரியார் அச்சிடுவோர் வெளியிடுவோர் குழுமம்” இந்த இலட்சிய ஈடேற்றத்திற்கான வலிவான பிரச்சார சாதனமாக “சிந்தனையாளன்” வார ஏட்டினை ஏற்று நடத்தி முன்வந்து, 1982 அக்டோபர் 9 வரை திருச்சியிலிருந்து என் சொந்த ஏடாக வெளிவந்ததை மாற்றி, இப்போது சென்னையிலிருந்து தந்தை பெரியார் 105ஆவது பிறந்த நாளான 17-9-1983இல் சுவடி 7, ஏடு 42 என வெளியிடுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திருச்சியிலிருந்து ஏடு வெளிவந்தபோது என் மகள் தமிழ்ச்செல்வி ஆற்றிய தொண்டு என்றும் மறக்க முடியாதது. நிற்க.

“சாதி ஒழிந்த பிறகுதான் சமதர்மம் வர இயலும்” என்கிற அணுகுமுறைக்கும்-“சமதர்ம ஆட்சியில்தான் சாதி ஒழியும்; மூடநம்பிக்கை ஒழியும்” என்கிற அணுகு முறைக்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடு உண்டு.

ஆனால் சாதி இறுக்கமாக நிலைத்து அதுவே சமூகத்தின் அடித்தளம் என்கிற பொருளாதார அமைப்பிலும் ஊடுருவி இருக்கிற இந்த சமூகத்தில், சமதர்மப் புரட்சிக்கு எவ்வகைக் கூட்டத்தை அடையாளஞ்சுட்டி ஒன்றுசேர்ப்பது என்பது இங்கு நாம் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

சிக்கலான - நூதனமான இந்த சமூகநிலைமையைக் கணக்கில் கொண்டு சமதர்மப் புரட்சிப் பாதையைக் காணத் துடிக்கும் அனைத்துச் சக்திகளும் இது பற்றிச் சிந்தித்து சீரிய வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்கி இந்த என்பதுகளிலேயே இங்கே சமதர்மப் புரட்சி வெடிக்க வழிகோலுங்கள் எனப் பெரியார் இயக்கத்தினரையும், மார்க்சியவாதிகளையும் மார்க்சிய-இலெனினியச் சிந்தனையாளர்களையும் இரு கை நீட்டி அழைக்கிறோம்.

- வே. ஆனைமுத்து

“சிந்தனையாளன்”, 17-9-1983 தலையங்கம்

சென்னையில் பிரசிடெண்ட் பாபு ராஜேந்திரபிரசாதுக்கு கருப்பு கொடி ஆயிரக்கணக்கான திராவிடர்கழகத் தோழர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் வடநாட்டு ஆட்சியை எதிர்த்து மக்களின் முழக்கம்

இன்று [22-2-53] காலையில் நடைபெற்ற இந்திய பிரசி டெண்ட் பாபு ராஜேந்திர பிரசாது அவர்களின் பவனியின் போது, வடநாட்டு ஆட்சியின் மீதுள்ள துங்கள் வெறுப்பைக் காட்டிக்கொண்டனர் திராவிடர் கழகத்தினர் கருப்புக் கொடியைப் பிடித்து. ஆயிரக்கணக்கில் திராவிட கழகத் தோழர்கள், தோழர் எஸ். குருசாமி அவர்கள் தலைமையில் சென்னை கவர்ன்மெண்ட் மாளிகைக்கு எதிரில் கரங்களில் கருப்புக்கொடிகளுடன் நின்று கொண்டு அமைதியான முறையில் அரைமணி நேரம்வரையில் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அய்யாயிரக்கணக்கான மக்கள் விண் அதிர பெருங்குரல் எழுப்பி பிரசிடெண்டின் கவனத்தைத் திருப்பி, அவரும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைப் பார்த்து கைகூப்பி வணக்கம் தெரிவிக்கும்படி செய்தார்கள்.

கழக ஏற்பாட்டின்படி 22-2-53ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 7-30 மணி முதல் 8-30 மணிக்குள் சென்னையில் நடந்த இந்திய பிரசிடெண்ட் பாபு இராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் பவனியில் சென்னை கவர்ன்மெண்ட் மாளிகைக்கு எதிரில் பவனி வரும்போது கழகத்தோழர்கள் 1000 கணக்கில் அந்த இடத்தில் நின்று

**வட நாட்டு ஆட்சி எங்களுக்கு வேண்டாம்
வடநாட்டு ஈரண்டல் ஒழிக
பனியா பார்ப்பான் ஆட்சி அழிக
ஆந்திரத் தலைநகர் சென்னையில் வேண்டாம்
இலஞ்சக் கொள்கை ஆட்சி வேண்டாம்**

என்ற சொற்களை பெரிய எழுத்துக்களின் பொரித்த 100க் கணக்கான தட்டிகளுடனும் அந்த வாக்கியங்களை பெருத்த குரலில் ஒலித்துக் கொண்டும் கருப்புக் கொடிகளை பறக்கவிட்டு ஆட்டின வண்ணமாகவும் 1/2 மணி நேரம் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

சரியான 8-15 மணிக்கு பிரசிடெண்ட் அவர்கள் பவனி கார் அந்த இடத்திற்கு வந்ததும் அங்கு நின்று கொண்டிருந்த அய்யாயிரக்கணக்கான மக்கள் விண் அதிர பெருங்குரலுடன் கூவி பிரசிடெண்ட், கவர்னர் ஆகியவர்கள் கவனத்தைத் திருப்பி ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைப் பார்த்து அவர்கள் கைகூப்பி வணக்கம் தெரிவிக்கும்படி செய்தார்கள். இந்தக் காட்சியைப் பார்த்த அங்கிருந்த எல்லா பொது மக்களும் கைதட்டினார்கள்.

சென்னையில் பல சந்தர்பங்களிலும் காட்டிய கருப்புக் கொடி நிகழ்ச்சிகளில் இந்தக் கருப்புக்கொடி நிகழ்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மக்கள் வந்து கூடுவதை போலீசார் தடுக்கவும் இல்லை, கலைக்கவும் இல்லை என்பதோடு அந்த இடத்தில் எவ்வித கலவரம் குழப்பம் அசம்பாவிதம் எதுவும் நடை பெறவில்லை.

கருப்புக்கொடி சம்பவத்தின் போது அங்கிருந்த அதிகாரிகளும் பொதுமக்களும் கருப்புக்கொடி காட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களும் மேலும் சொல்லப் போனால் பவனி வந்த தலைவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் பார்த்து சிரித்த முகத்துடனும் புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடனும் காட்சியை அனுபவித்தார்கள்.

மற்றொரு புறம்

கருப்புக் கொடி காட்சியானது கவர்ன்மெண்ட் மாளிகைக்கு முன் இந்தப்படி நடந்தது ஒரு புறம் இருக்க, மற்றொரு புறத்தில் அதாவது பவனி எவரஸ்ட்டு ஓட்டலுக்கு முன்புறம் வருகையில் அங்கு மக்கள் நடக்கும் மேடையில் பல கூட்டங்கள் ஏன் என்றால் கவர்ன்மெண்ட் மாளிகைமுன் போலீசார் மக்களை நிற்க அனுமதிப்பார்களே இல்லையோ என்ற சந்தேகத்தின் மீது பிரிவு பிரிவாய் சுமார் 300, 400க்கு மேற்பட்ட தோழர்கள் கொடியிடுத்துக் காட்டிக் கண்டனக் குரல் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அதையும் அதிகாரிகள் தடுக்காமலும் விரட்டாமலும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

அந்தநிலையில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் லெவல் கிராசுக்குப் பக்கத்தில் பவனி வரும்போது 5, 6 தோழர்கள் போலீசார் மருங்கு அணைக்குள் புகுந்து பவனிகாருக்கு எதிரில் கார் சிறிது நேரம் நிற்கும் படியான அளவுக்கு நின்று கொடியை பவனிக்கார் மீது போட முயற்சித்ததாகவும் உடனே போலீசார் அவர்களை பிடித்து போலீஸ் நிலையத்திற்கு கொண்டு போய் வைத்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

இது எப்படி இருந்தாலும் இப்படி ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பல இடங்களில் கருப்பு கொடி ஆர்ப்பாட்டத்தில் யாதொரு கலவரமும் குழப்பமும் இல்லாமல் ஸ்டேட் சடங்கு போல் ஒழுங்காய் அமைதியாய் குதூகலமாய் நடந்தது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

நிற்க இந்தக் கருப்புக்கொடி ஆர்ப்பட்டத்தில் கடைசிரேரத்தில் கண்ணீர்த் துளி தோழர்களும் அவர்கள் தலைவர் அறிக்கைப்படி கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர்களும் சுமார் 200, 300 பேர்கள் போல் பவனியின் எல்லா இடங்களிலும் கருப்புக் கொடியுடன் கலந்து கொண்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இது பாராட்டத்தக்கதோகும்.

இந்தக் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பட்டத்தில் கலந்து கொண்ட எல்லாத் தோழர்களுக்கும் அதில் எவ்வித அசம்பாவிதத்திற்கும் இடமில்லாமல் ஒழுங்காக அமைதியாக நடத்திய தலைவர் குருசாமி அவர்களுக்கும் மற்றும் மாவட்டத் தலைவர்கள் சி. டி. மாணிக்கம், விஸ்வலிங்கம், ஜக்கரியா, முனுசாமி, எம். கே. டி. சுப்பரமணியம், எ. பி. ஜனார்த்தனம், பாவலர், சுப்பராயலு, கோபால், எம். பி. ராகவன், சண்முகம், எம். சி., எஸ். சம்பந்தம் மற்றும் எல்லாக் கட்சி தோழர்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் தி.க. சார்பாக நன்றியை உரித்தாகுக.

குறிப்பு :

லெவல் கிராசுக்கு பக்கத்தில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதமான சம்பவம் ஏற்படாதிருந்தால் கழகத்திற்கு மேலும் பெருமையாக இருந்திருக்கும் ஆனாலும் அதிகாரிகள் இதை இலட்சியம் செய்யாமல் பிடித்து வைத்த தோழர்களை விரட்டி விடுவார்கள் என்று கருதுகிறோம்.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

கருப்புக் கொடி பிடித்த அய்ந்து தோழர்கள் கைது இரண்டொருவருக்கு பலத்த அடி?

இன்று காலை சென்னைக்கு வந்த இந்திய பிரசிடெண்ட் பாபு ராஜேந்திர பிரசாது, எழும்பூரிலிருந்து காலை 8-30 மணிக்கு சென்னை மவுண்ட்ரோடு கவர்ன்மெண்ட் மாளிகைக்கு பவனி செல்லும் போது பெரியமேட்ட லெவல் கிராஸிங்குக்கு எதிரில், நடைபாதையில் நின்றுகொண்டிருந்த சில தோழர்கள் பிரசிடெண்ட் கார் அருகில்வந்ததும் திடீரென்று குத்திச் சென்று கருப்புக்கொடி காட்டியதுடன் ஒருவர் கருப்புக் கொடியையும் காரில் போட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

பிரசிடெண்ட் கார் சில வினாடிகள் நிற்க நேர்ந்ததென்றும் கூறப்படுகிறது. கார் கடந்து சென்றது. அங்கிருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் இத்தோழர்களை கைது செய்து அடித்து பெரிய மேட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இழுத்துச் சென்று அடைத்து வைத்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. கைது செய்யப்பட்ட தோழர்கள்: என். ராமசாமி, எம். துரைராஸ், எஸ். கணேசன், எஸ். முத்து, எம். எஸ். ஆசீர்வாதம்,

கெ.சங்கரன் ஆகியவர்களாகும். இவர்கள் எல்லோருக்கும் நல்ல அடி என்றும் தோழர் கணேசன் என்பவருக்கு வாயிலிருந்து இரத்தம் ஒழுகிக் கொண்டிருந்ததாகவும், கூறப்படுகிறது. போலீசார் கையைத் திருகியதன் காரணமாக ஒருவரின் கைமுறிந்து போயிருக்கலாம் என்று அஞ்சுவதாக கூறப்படுகிறது. ஒரு தோழர் அடிதாங்கமாட்டாமல் அதேயிடத்தில் மலஜலம் கழிந்து விட்டார் என்று கூறப்படுகிறது.

கைது செய்யப்பட்ட தோழர்களில் ஆசீர்வாதத்தைத் தவிர இதரர்களைப் பின்னர் போலீசார் விடுதலை செய்து விட்டதாகவும், தோழர் ஆசீர்வாதம் மீது, ரோடை குறுக்கே கடந்து சென்றதாக வழக்குப் பதிவு செய்திருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

விடுதலை, 22.2.53

எழுத்தாளர்களுக்கு வெகுமதி

வணக்கம், 22-01-2017 அன்று, 26வது வருடமாக நடக்கும் மருத்துவ அறிவியல் மாநாடு நடைபெறுகிறது. சிறந்த புத்தக எழுத்தாளர்களுக்கு 15,000/- ரூபாய் வெகுமதி அளிக்கின்றோம். தமிழ்ப் புத்தக எழுத்தாளர்கள் தங்களது புத்தகத்தின் இரண்டு படிசுவளைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு, 2017 சனவரி 10 க்குள் அனுப்பவும்.

சிவா இ.என்.டி. மருத்துவமனை
எண்.159, அவ்வை சண்முகம் சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.
தொலைப்பேசி : 044-2811 6807; 98410 55774

**புத்தகம் அனுப்பிய அனைத்து எழுத்தாளர்களும்
மேடையில் சிறப்பிக்கப்படுவார்கள்.**

மாநாட்டுத் தலைவர் : டாக்டர் **கமலிஸ்ரீபால்**
சிறப்பு விருந்தினர் : டாக்டர் **டத்தோ
எம்.சுப்பரமணியம்**
மலேசிய அரசு முன்னாள் அமைச்சர்

தோழர்கள் அனைவருக்கும் வணக்கம்.
என்னுடைய முகநூலில் (facebook) Valasavallavan தினந்தோறும் பெரியார் கட்டுரை ஒன்றும், குத்துசி குருசாமி கட்டுரை ஒன்றும் பதிவேற்றம் செய்து வருகிறேன். வாய்ப்புள்ள தோழர்கள் முகநூலில் (facebook) படித்துப் பயனடைய வேண்டுகிறேன்.
தோழமையுடன் : **வாலாசா வல்லவன்**

சிந்துவெளி : தமிழிலக்கியம் காட்டும் ஊர்கள் திராவிட மொழிகளில் இருக்கின்றன; வடமொழியில் இல்லை. எனவே சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடமே!

இலக்கியங்கள் வெறும் புனைவுகள் அல்ல; காலத்தின் கண்ணாடி. வரலாற்றின் திறவுகோல். அவற்றை அறிவியல் உள்ளிட்ட துறைகளோடு ஒப்புநோக்கி ஆய்வு செய்தால், ஆச்சரியங்கள் மட்டுமல்ல, அதிசயங்களும் வெளிப்படலாம் என்பதற்கு நிகழ்கால சாட்சி ஆர். பாலகிருஷ்ணன் (வயது 57) ஐ.ஏ.எஸ். சின் ஆய்வுகள்.

மதுரை நத்தத்தில் பிறந்து வளர்ந்த அவர், உயர் கல்வியில் தங்கப் பதக்கங்கள் பெற்றதோடு, தமிழ் இலக்கியக் கல்வியை நிறுத்திக் கொள்ளாமல், பத்திரிகையாளராகி, 1984இல் முதல் தேர்விலேயே ஐ.ஏ.எஸ். ஆகவும் தேர்ச்சி பெற்று, பல துறைகளில் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்.

என்றாலும், சங்கத் தமிழ் இலக்கியத் தரவுகளைக் கொண்டு, சிந்து சமவெளியை, இடப்பெயர் ஆய்வு முறையில் வேறு திசைக்கு எடுத்துச் சென்று, ஆய்வாளர்களின் புருவங்களை உயர வைத்துள்ளார். அவரது சமீபத்திய ஆய்வு நூல், 'சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்' என்பதாகும்.

அவர், நமது நாளிதழுக்கு அளித்த சிறப்பு பேட்டி : **உங்களின் இடப்பெயர் ஆய்வு, சிந்துவெளிப் பக்கம் திரும்பியது எப்படி?**

ஒடிசா, சத்தீஸ்கர் மாநிலங்களில் பணியாற்றிய போது, அங்குள்ள பழங்குடிகளின் காதல் பாடல், செவிலித் தாய் உள்ளிட்ட பல்வேறு நடைமுறைகள், குறிஞ்சித் திணைப் பாடல் களோடும், தமிழ் வார்த்தைகளோடும் ஒத்துப்போவதைக் காணமுடிந்தது.

பழங்குடிகளில் பல்வேறு குழுக்கள் உள்ளன. ஒரு குழுவில் உள்ள ஆண், அதே குழுவில் உள்ள பெண்ணைக் காதலிப்பதில்லை. மாறாக, வேறு ஒரு குழுவில் உள்ள பெண்ணைக் காதலிப்பான். அவளுக்குப் பிடித்தாற்போல் நடந்துகொள்வான். பரிசு கொடுப்பான். கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், அந்தப் பெண்ணின் வீட்டில் வேலை பார்த்து, அந்த வீட்டாரின் நன்மதிப்பைப் பெற்று, பின் மணம் புரிவான்.

அதேபோல், இளம்பெண்கள், இளம் ஆண்கள் தனித் தனியாகக் கூட்டமாக இருப்பர். இளம்பெண்களுக்கு செவிலித் தாய் காவலாகவும், துணையாகவும் இருப்பாள். பெண்ணுக்குக் காதலனைப் பிடித்தால், தோழி உடன் போக்குக்கு உதவுவாள். இவை எல்லாம், தமிழ் இலக்

கியங்களில் உள்ளன. ஆனால் இவை இன்று, தமிழகப் பழங்குடிகளிடையே கூட இல்லை. இந்தப் பழக்கங்கள்தான், என்னை இதுகுறித்து ஆய்வு செய்யத் தூண்டின.

கடந்த 25 ஆண்டுகளாக, சங்கத்தமிழ் ஊர்ப் பெயர்களுக்கும், வடமாநில ஊர்ப் பெயர்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்த என்னை, சிந்து வெளி மற்றும் ஹரப்பா பக்கம் திரும்பும்படிக் கூறியவர், சிந்துவெளி ஆய்வறிஞர் ஜராவதம் மகாதேவன்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கொண்டாடும், கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி போன்ற ஊர்ப்பெயர்கள், சிந்துவெளி நாகரிகம் பரவியிருந்த, வடமேற்கு இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான் உள்ளிட்ட வெளிநாடுகளிலும் உள்ளதைக் கண்டேன். அங்குள்ள பழங்குடிகளின் பிராகுயி மொழிக்கும், திராவிட மொழிக்கும் தொடர்பு உள்ளது அனைவரும் அறிந்ததே.

பழந்தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த அறிவு மட்டும், ஒரு வரலாற்று ஆய்வுக்குப் போதுமானதா?

பொதுவாக வரலாறு, மரபுக்கதைகள் ஆகியவற்றை, அறிவியல் உண்மையைப் போல தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடுவது அல்லது அவற்றில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதைப் போலத் தூக்கி வீசுவது என்னும் இருவேறு பட்ட நடைமுறை, நம் இலக்கியவாதிகள் உள்ளிட்டோரிடம் நிலவுகிறது. இந்த இரண்டு துருவங்களுக்குள் நின்று கொண்டுதான், நாம் உண்மையை ஆராய வேண்டி உள்ளது.

ஆய்வு என்பது இலக்கியம், புவியியல், வரலாறு, மானிடவியல், நாணயவியல், மொழியியல், தொழில் நுட்பம் போன்ற பலதுறை அறிவு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்.

அதேபோல், ஆய்வாளன் ஏற்கெனவே எடுத்த முடிவோ அல்லது அவனுக்குச் சரி என்று காட்டப்பட்ட வழியோ அல்லது அவன் உணர்ச்சியோ அவனுக்கு வழிகாட்டக் கூடாது.

மேலும், ஏற்கெனவே அவன் செய்த ஆராய்ச்சி முடிவுக்கு முரணான தகவல்கள், மறு ஆராய்ச்சியில் கிடைத்தால், அதையும் பரிசீலித்து, முடிவுகள் எடுக்கக் கூடிய தெளிந்த மனநிலை வரவேண்டும். அதற்கு உள்ளேநோக்கம் இல்லாதவனாக ஆய்வாளன் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி, இதுபோன்ற ஆய்வுகளில் ஈடுபடுவது சாத்தியமா?

என் ஆட்சிப்பணி, எனக்கான வாழ்வாதாரம், அதற்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும். அதேநேரம், என் விருப்பம் சார்ந்த விஷயங்களையும் விடக்கூடாது. அதனால், நான், தேர்தல் நடத்துவது, பட்ஜெட் போடுவது உள்ளிட்ட பல்வேறு பணிகளுக்கு இடையில், ஞாயிற்றுக்கிழமை, அரசு விடுமுறை நாட்களில்கூட, நூலகங்களுக்குச் செல்வேன். அதற்கு, பதவி கூடுதல் பலம் அளித்தது. பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வருதல், மக்களோடு பழகுதல், தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களைச் சந்தித்தல் உள்ளிட்ட வாய்ப்புகளை, பதவியால் உருவாக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. **ஆராய்ச்சி என்பது, என் தொழிலாகவோ, வாழ்வாதாரமாகவோ இல்லாமல், விருப்பம் சார்ந்த தேடலாக இருப்பதால் ஒரு சுதந்தரத்தை அளிக்கிறது. சிந்து வெளி நாகரிகத்திற்கும், தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும், 1,500 ஆண்டு காலமும், 2,000 கி.மீ. தூரமும் இடைவெளியாக இருக்கின்றனவா?**

தமிழர் வரலாறு என்பது, உண்மையில் ஒரு மாநிலத்தின் வரலாறு அல்ல; அது ஒரு நாகரிகத்தின் வரலாறு. சிந்துவெளி விட்ட இடமும், சங்க இலக்கியம் தொடர் இடமும் ஒன்றே. சிந்துவெளி நாகரிகம் எப்படி முடிவுக்கு வந்தது என்ற கேள்வியும், தமிழர்தொன்மங்களின் பின்னணி எது என்ற கேள்வியும் ஒரே நாளையத்தின் இரண்டு பக்கங்கள்.

மனிதனின் வரலாறு என்பது, உண்மையில் பயணங்களின் வரலாறு. பயணங்களால் பட்டை தீட்டப்பட்ட பட்டறிவு, பகுத்தறிவின் வெளிப்பாடே, 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற உன்னதமான புரிதல். உணர்ச்சிவசப்பாத, அரசியல் கலப்பற்ற ஆய்வுகளே, இந்திய வரலாற்றின் புதிர்முடிச்சுகளை அவிழ்க்க முடியும். அதை எடுத்துச் செல்வது நமது கடமை. இதை உணர்ந்து தான் என் முடிவுகளை மேற்கொள்கிறேன். காலமும் தூரமும் இடைவெளியே அல்ல.

சிந்துவெளியில் தற்போதும் காணப்படும் சேவற்சண்டை, தமிழகத்தின் முக்கியமான பண்பாட்டு அடையாளமாக உள்ளது. சிந்துவெளி முத்திரைகளிலும், காளை சண்டை, சேவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழகத்திலும், மேற்சேரி, கீழ்ச்சேரி நடுகல், யானையை வெல்லும் சேவலுடன் கூடிய கோழியூர் சிற்பம் போன்றவை பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியாக இருக்க வாய்ப்பு உண்டு. **சிந்துவெளி பற்றிய கருதுகோள்களில் முக்கியமானவை எவை?**

பல கருத்தியல்கள் அர்த்தமற்றவையாக இருந்த போதிலும், சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட, ஆரிய நாகரிக

மாக இருக்க வாய்ப்புள்ளதாகவே பலரும் கூறுகின்றனர். அங்கே, மண்ணுக்குள் கிடைத்த காட்சிகளுக்கான, சாட்சிகளாக ஆரிய இலக்கியங்களில் ஏதும் இல்லை. தமிழில், இலக்கியங்களில் இருக்கும் காட்சிகளுக்கு, மண்ணுக்குள் சாட்சிகள் தோண்டப்படவில்லை.

மானிடவியல் கருத்துப்படி, மனிதனுக்கு ஒரு குணம் உண்டு. ஓரிடத்திலோ, ஒருவரிடத்திலோ பற்றுக்கொண்டு, பிரியும் போது, அவற்றின் நினைவாக சென்ற இடத்தில், அந்தப் பெயர்களைச் சூட்டிக்கொள்வதே அது.

நீலகிரிக்கு வந்த ஆங்கிலேயரால் வெல்லிங்டன், தூத்துக்குடிக்கு வந்த பாதிரியாரால் நாசரேத் போன்ற ஊர்கள் வந்தது போலவே, திருமலை நாயக்கர்பட்டினம், சரபோஜி மங்கலம் உள்ளிட்ட எண்ணற்ற இடப் பெயர்வின் சாட்சிகளாக உள்ளன.

எனினும், அடுத்தடுத்து ஏற்படும் ஆட்சி மாற்றங்களில், அரசியல், வருவாய் சார்ந்த தலைநகரங்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டுவிடும். ஆனால், முக்கியத்துவம் இல்லாத கிராமங்கள் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கும். அப்படி விடப்பட்டவையாக, ஈரான், பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் உள்ளிட்ட வடமேற்கு நாடுகளில் உள்ள கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி, கண்ணகி, கரிகாலன், அதியமான் உள்ளிட்ட ஊர்கள், தமிழ் இலக்கியம் கொண்டாடும் ஊர்களாக இருக்கலாம்.

இடப்பெயர் மட்டும் இன்றி, உங்கள் ஆய்வு முன்வைக்கும் கருத்துகளில் முக்கியமானவை எவை?

மேல்-மேற்கு, கீழ்-கீழ்க்கு என்ற கோட்பாடு.

அதாவது, சிந்துவெளி மக்கள் மேற்கில் மேடாக அமைத்திருந்தனர். அங்கே, தலைவன் இருந்ததற்கு சாட்சியாக நீச்சல் குளம், மதிற்சுவர் உள்ளிட்டவற்றை அமைத்தனர்.

கீழ்க்கில், கீழ் நிலையில் உள்ள குடிகள், தொழிற்சாலைகள் உள்ளிட்டவை இருந்தன. இதேபோல், அனைத்து இடங்களிலும், மேன்மக்கள் மேற்கிலும், மேட்டிலும் இருந்தனர்.

தமிழில், மேல் என்பதும், மேற்கு என்பதும் ஒரே சொல்லில் பல இடங்களில் வருவதை இலக்கியங்களும் ஊர்ப்பெயர்களும் உணர்த்துகின்றன. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் இதே பெயர்கள், இதே பொருளில் வருகின்றன.

அங்கும் காணப்படும், தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டுக்கு இணையாக, கிராமங்களில் காவல் தெய்வங்களாகப் பெண்களே உள்ளனர். மேலும், மலைகளில் உள்ளோரை மேன்மையானவராகவும், கீழிறங்கியோரைக் கீழோராகவும் வர்ணிக்கும் மரபு பழங்குடிகளிடம் உண்டு. மலை தெய்வமான பழனி மலை

முருகனை மேற்கு நோக்கியே அமைத்துள்ளனர். மலேசியா உள்ளிட்ட வெளிநாடுகளிலும், மலையின் மீதே முருகனை வடிவமைத்தனர்.

தமிழகத்தில், உள்ள மேல் - மேற்கு, கீழ் - கீழ்க்கு எனும் பெயரில் உள்ள இணையான, 168 ஊர்களை, அட்ச, தீர்க்க ரேகை கொண்டு, புவிமியல் முறையில் ஆராய்ந்ததில், 121 ஊர்கள், மேல் - மேற்குக்கும், 30 ஊர்கள் கீழ் - கீழ்க்கிற்கும், ஏழு ஊர்கள், மேல் என்பது கீழ்க்காகவும், 10 ஊர்கள் பொருந்தாமலும் இருந்தன.

ஆனால், ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தில், மேன்மைக்கு கீழ்க்கும், கீழ்மைக்கு மேற்குமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும், சிந்துவெளி மக்கள் பயன்படுத்திய செம்புக்கும், தமிழன் இலக்கியம் சொல்லும் செம்மை குறித்த ஆய்வுகளுக்கும், சில முக்கிய ஆய்வுகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அப்படி என்றால், வரலாறு மாறும் அல்லவா?

ஆம். 1924இல் மார்க்ஸ் முல்லர், சிந்துவெளி பற்றிய கட்டுரை வெளியிடுவதற்குமுன், இந்திய வரலாற்றை, வேத காலத்தில் இருந்து துவக்கி, காப்பியங்கள், புத்தர், அசோகர், கலிங்கப் போர், குப்தன், ஹர்ஷன், அலெக்சாண்டர், இரண்டாம் புலிகேசி உள்ளிட்டவற்றைச் சொல்லிவிட்டு, ஒரு கிளைக் கதையாக, தென்னிந்திய வரலாறு, சேர, சோழ, பாண்டியர், கரிகாலன், இடைக்காலப் பாண்டியர், திருமலைநாயக்கர், சரபோஜி மன்னர்கள் என, சிறிதாகச் சொல்லி முடித்தனர். பின், வரலாறு பின்னோக்கிச் சென்றது.

சங்க இலக்கியங்களும், சிந்துவெளி ஒப்பீடும் தமிழக வரலாற்றைத் திருத்தி அமைக்கும். அதற்கு, திராவிட நாகரிகத்தின் வேர்கள் உள்ள இடங்களில் ஆய்வுகள் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரி.

சுனிக்குமார் சாட்டர்ஜி, அஸ்கோ பர்போலா, ஐராவதம் மகாதேவன் உள்ளிட்டோர், சிந்துவெளி நாகரிகம், திராவிட நாகரிகம் என்கின்றனர். என் ஆய்வு முடிவுகளும், அதைத் தான் வலுவாக முன்வைக்கின்றன.

நகரம், வணிகம், பெண் தெய்வ வழிபாடு, இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளிட்டவை. தமிழில் தான் கிடைக்கின்றன. சிந்துவெளி தொல்பொருட்களும், அதையே தான் கூறுகின்றன. இதுவரை எழுதப்பட்டுள்ள சமஸ்கிருத வேதங்களில், அவை இல்லை. வரலாறு நீச்சயம் மாறும். அது, சிந்து வெளி மக்கள் பேசிய மொழி பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்தும்.

(நன்றி : “தினமலர்”, 21.5.2016)

மறுமலர்ச்சி தி.மு.க. சார்பில் பேரறிஞர் அண்ணா 108ஆவது பிறந்த நாள் விழா திறந்தவெளி மாநாடு

திருச்சி உழவர் சந்தையில், புதுவை செ.முத்து அராங்கத்தில், 15.9.2016 வியாழன் மாலை 4 மணிமுதல் இரவு 10 மணிவரை, மறுமலர்ச்சி தி.மு.க. சார்பில், பேரறிஞர் அண்ணா 108ஆம் பிறந்த நாள் விழா சிறப்பு நடைபெற்றது.

விழாவுக்கு துரை. பாலகிருஷ்ணன் தலைமை ஏற்றார். திருச்சி வெல்லமண்டி சோமு வரவேற்புரையாற்றினார். டாக்டர் ரொகையா கொடியேற்றினார். அரியலூர் கு. சின்னப்பா அண்ணா சுடர் ஏற்றி வைத்தார். தந்தை பெரியார் படத்தை கா. சுப்ரவேலுவும், அறிஞர் அண்ணா படத்தை செ. வீரபாண்டியனும் திறந்து வைத்தனர்.

அண்ணா புகைப்படக் கண்காட்சியை க. முருகேசன்; திருச்சி கழக முன்னோடிகள் படங்களை க. முருகேசன், இரா. முருகன், ஆட்டர் முருகன், ம. ஜெயபாலன் திறந்து வைத்தனர்.

திருப்பூர் சு. துரைசாமி, நாசரேத் துரை, மல்லை சத்யா, ஈரோடு அ. கணேசமூர்த்தி, செந்திலதிபன், புலவர் சே. செவந்தியப்பன், ஆ. வந்தியத்தேவன் மற்றும் பலர் உரையாற்றிய பின்னர், ம.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வைகோ நிறைவுரை ஆற்றினார். டி.டி.சி. சேரன் நன்றி உரைத்தார்.

நூல் அறிமுகம்

பேராசிரியர் மு.நாகநாதன் நூல் 'நெருப்புப் பொறிகள்' வெளியீடு

பேராசிரியர் மு.நாகநாதன் நெருப்புப் பொறிகள் நூல் வெளியீட்டு விழா 22.10.2016 அன்று மாலை மேற்கு மாம்பலத்தில் உள்ள சந்திரசேகரன் திருமண மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

நெருப்புப் பொறிகள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தா.பாண்டியன் வெளியீட்டு உரையாற்றினார். மாம்பலம்

ஆ.சந்திரசேகர் நூலின் படியைப் பெற்றார்.

பொதுப்பள்ளிக்கான மாநில மேடை அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் பிரின்ஸ் கஜேந்திரபாடி, பூவுலகின் நண்பர்கள் அமைப்பின் கோ.சந்திரராசன் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

நெருப்புப் பொறிகள் நூலின் ஆசிரியர் பேராசிரியர் மு.நாகநாதன் ஏற்புரை வழங்கினார்.

அண்ணாமலைக்கு அரோகரா!

கார்ப்பரேட் பக்தர்களின்
கால்வலிக்கக் கூடாதென்று
பாதையை அகலப்படுத்துகிறார்களாம்
“ஃபண்டு” பரதேசிகள்!

முடிஞ்சா சுத்தட்டும்
இல்லையேல்
முடங்கிக் கிடக்கட்டும்!

மலைய சுத்தனுங்கிறதுக்காக
மலையையேவா சுருட்டுவாங்க....

வழியெல்லாம் ‘கரண்டு கம்பம்’
கால பரப்பிக்கிட்டு நீக்குது
வந்துட்டாங்கய்யா கையில
‘வாள’ எடுத்துக்கிட்டு!

ஏன்னா
மரம் ‘ஷாக்’ அடிக்காதில்ல...

பார்ரா....!
மக்கள் போராட்டத்துக்கு
மரியாதையே இல்ல!

விதூரன் சொல்லையும் மீறி
துயிலுரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்
துச்சாதனர்கள்

ஆடை உரிக்கும்
அவமானம் தாங்கமுடியாமல்
‘அம்மா’வென அலறுகிறாள்
“அண்ணாமலை!

‘வரம்’ கொடுத்தால்
மரங்களாய் வருவிக்கும் மாயம்
எந்தக் கண்ணனுக்கும்
இங்குத் தெரியாது!

மரம் வெட்டினால்
பணம் கிடைக்குமென்று மட்டும்
‘மினிஸ்டர் காட்டன்களுக்குத்’
மிகமிகத் தெரியும்!

ஆனால்...
மக்களுக்குத் தெரியும்
நீங்கள்
பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்காகத்தான்
பள்ளம் வெட்டுகிறீர்களென்று!

**பழம்பெருமை பேசும்
மலையையும்
பல்லுயிர்ப் பெருக்கும்
காட்டின் அந்தரங்கத்தையெல்லாம்
கடப்பாரையால் தோண்டுகிறார்கள்
கயவர்கள்!**

**நள்ளிரவில் நடக்கிறது
காடுகளின்மேல் வன்புணர்ச்சி!**

**காப்பாற்ற ஆள்நீர்
கையுயர்த்திக் கதறுகிறாள்
‘தீருவண்ணாமலை!’**

- பாவலர் வைபவன்

வேலூர் புலவர் குமர. தன்னொளியன் மகன் நெடுஞ்சோழன் முதிராச்சாவு

தன்மானக் கொள்கை மற
வர், நற்றமிழ் இயக்கத் தோழர்
புலவர் தன்னொளியன் -
தமிழாசிரியர், பகுத்தறிவுக் கொள்
கையாளர் தோழர் கலைவாணி
இணையரின் இரண்டாம் மகன்
நெடுஞ்சோழன் 11.10.2016 அன்று
வைகறைப் பொழுதில் உறக்
கத்திலேயே முடிவெய்தினார்.
நெடுஞ்சோழன் இராணிப்பேட்டை,

முருகப்பா மார்கள் தெர்மல் செராமிக் நிறுவனத்தில்
துணைப் பொது மேலாளராகப் பணியாற்றினார்.

20.8.1966இல் பிறந்த நெடுஞ்சோழன் அகவை
50இல் தீடுமென முதிராச்சாவு எய்தியது அவரது குடும்
பத்தினர், உடன் பணியாற்றியோர், பெரியார் இயக்கத்
தினர் யாவரையும் ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்தியது.
நெடுஞ்சோழனின் துணைவி தேன்மொழி (ஆசிரியர்),
பொறியியல் இறுதியாண்டில் பயிலும் மகள்கள் பாவை,
பூவை, தந்தை தன்னொளியன், தாய் கலைவாணி,
அண்ணன் நெடுஞ்சேரன், தம்பி நெடுஞ்செழியன்
மற்றும் குடும்பத்தினர் யாவருக்கும் மா.பெ.பொ.க.
மனம் கசிந்த ஆறுதலைத் தெரிவிக்கிறது.

**முடிவெய்திய சோழனின் கண்கள் கொடை
யளிக்கப்பட்டன. எவ்விதச் சடங்குகளுமின்றி ஆம்பு
லன்சு ஊர்தியில் உடல் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட
அடக்கம் செய்யப்பட்டது.**

சோழன் பணியாற்றிய நிறுவன அலுவலர்கள்,
பணியாளர்கள் மற்றும் முற்போக்கு இயக்கத்தினரும்,
தமிழியக்கத்தினரும் இறுதி வணக்கம் செலுத்தினர்.
மா.பெ.பொ.க. தோழர்கள் மோ.சி. சங்கர், சா. குப்பன்,
லோ.இர. குமார், மீ. டில்லிபாபு, மு. சுவாமிநாதன்,
மா. தசரதன், பொ. காளியப்பன் ஆகியோர் இறுதி
வணக்கம் செலுத்தினர்.

மா.பெ.பொ.க. பொதுச் செயலாளர் தோழர் வே.
ஆனைமுத்து, 14.10.2016 அன்று தோழர்களுடன்
புலவர் தன்னொளியன் இல்லம் சென்று, குடும்பத்
தினர் யாவர்க்கும் ஆறுதல் கூறி, அமைதி அடைய
வேண்டினார்.

23.10.2016 ஞாயிறு அன்று பொறியாளர் த.
நெடுஞ்சோழனின் படத்திற்ப்பும் நினைவேந்தல் நிகழ்
வும் வேலூர், பாகாயம், நாடார் திருமண மாளிகை
யில் நிகழ்ந்தது.

வளர்க நெடுஞ்சோழன் புகழ்!

- ஆசிரியர் குமு

தமிழீழம் பற்றிக் கதைக்கும் தமிழர்களே! இந்தியாவில் தமிழர்களின் நிலை என்ன? இலங்கையைப் பாருங்கள்!

இலங்கையில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையின ராகவுள்ள காங்கேசன் துறைத் தொகுதியில், சென்ற வாரம் நடைபெற்ற பார்லிமெண்டு இடைத்தேர்தல் முடிவு இலங்கைத் தமிழர்களின் கோரிக்கைகளை நியாயப்படுத்தியுள்ளது.

அத்தொகுதியில் நடந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் 1972இல் அப்பதவியை இராஜினாமா செய்தார்.

அவ்வாறு இராஜினாமா செய்ததற்கு அவர் சொன்ன முக்கியக் காரணங்கள் மூன்று :

1. சிங்கள மொழிக்கு அளிக்கப்பட்ட அதே அந்தஸ்து தமிழ் மொழிக்கு அளிக்கப்படவில்லை.
2. பௌத்த சமயத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதே உயர்நிலை மற்ற சமயங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.
3. படிப்பிலும், உத்தியோகத்திலும் சிங்களவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் தமிழர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

- என்கிற இந்த மூன்று நிலைமைகளையும் பாது காத்து, தமிழர்-சிங்களவரிடையே பேத நிலையை நிலைப்படுத்தி, தமிழர்களை இரண்டாந்தரப் பிரஜை களாக ஆக்கும் இலங்கை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் தை அடியோடு எதிர்க்கிறார், செல்வநாயகம்.

140 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட இலங்கையில் 31 இலட்சம் பேர் தமிழர்கள் ஆவார்கள்.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் சுமார் ஓராயிரம் ஆண்டுக்கு முன் அங்குக் குடியேறிய தமிழர்களின் சந்ததிகளாவர்.

இலங்கையை வளம் கொழிக்கும் நாடாக மாற்றி யதில் தமிழர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

இத்தனை உரிமைகளும் இருந்தாங்கூட தமிழர்களின் கோரிக்கைகளை “வகுப்புவாதக் கோரிக்கைகள்” என்று பெயர் சூட்டித்தான் பண்டார நாயகா மறுத்து வருகிறார்.

காங்கேசன் துறைத் தொகுதித் தேர்தலில் செல்வ நாயகம் பெற்ற வெற்றியானது, “இலங்கை அரசியல் சட்டம் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்” என்ற கோரிக்கைக்கு நல்ல வலுவை அளித்துள்ளது.

அதைத் தொடர்ந்து இலங்கை பெடரல் கட்சியா னது இன்னொரு பார்லிமெண்டு அங்கத்தினரின்

பதவியையும் இராஜினாமா செய்ய ஏற்பாடு செய்து, அந்தத் தொகுதியிலும் இடைத்தேர்தல் நடைபெறச் செய்வதன் மூலம் - பெடரல் கட்சியின் கோரிக்கை களிலுள்ள நியாயத்தை மேலும் வற்புறுத்திக் காட்டத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கடல் கடந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உள்ள சுதந்தர உணர்ச்சி, தமிழகத்தில் உள்ள நான்கு கோடித் தமிழர்களுக்கு இவ்வமல் இருப்பது ஏன்?

இந்தியாவின் வடகோடியிலுள்ள தில்லி தான் இந்தியாவின் தலைநகரம்; இந்தியா முழுவதற்கும் அரசியல் சட்டப்படி ‘இந்தி’ தான் ஆட்சிமொழி; தமிழகத்தில் கலைகடர்களாகவும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகவும் வருகிறவர்கள் தில்லியின் அங்கீகாரம் பெற்ற பிறகே அதிகாரிகளாக அமர்த்தப்படலாம்; அபரிமிதமான வருமானம் தரக்கூடிய வரி இனங்கள் எல்லாம் தில்லிக்கு உரிமையானவை.

இப்படி எந்தத் துறையில் எடுத்தாலும் தில்லி - ‘எஜமான்’ அந்தஸ்தில் இருப்பதை, எதற்காகத் தமிழர்கள் பொறுத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பது புரியவில்லை.

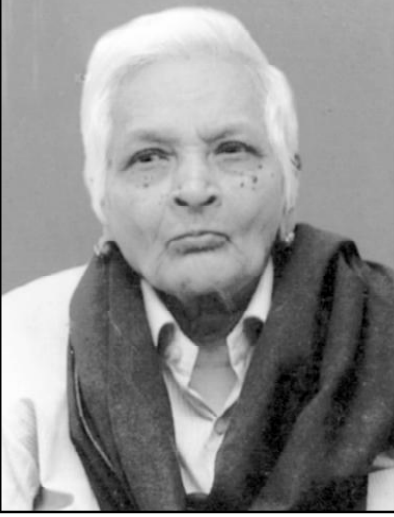
“தில்லியிலிருந்து பிரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்ட கட்சி அபேட்சகர்கள் தேர்தல்களில் போட்டியிட முடியாது” என்ற ஒரு சட்ட ஏற்பாடு 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கு அமுலுக்கு வந்தது.

அதை அடுத்து 1967இல் நிறைவேற்றப்பட்ட, “சட்ட விரோத நடவடிக்கைகள் தடுப்புச் சட்டம்” என் பதன் மூலம் நாட்டுப் பிரிவினையை இலட்சியமாகக் கொண்ட கட்சிகள் அக்கொள்கையைப் பிரசாரம் செய்கிற காரியம் கூட, சட்டப்படி தண்டனைக்கு உரியதாக ஆக்கப்பட்டது.

அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 10, 13 - ஆகியவற்றின் படி பிரிவினைக் கொள்கையைப் பிரசாரம் செய்கிற வர்கள் சிறைத் தண்டனைக்கும் அபராதத்திற்கும் உரியவர்கள் என்று ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, “சுதந்தர இந்தியா” என்பதில், “அடிமைகள்” போல் அல்லது “இரண்டாந்தரக் குடிமக்கள்” போல தமிழர்கள் இருப்பது முறையா, சரியா என்பதை அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டும்.

(“சிந்தனையாளன்”, 15-2-1975)

என் உடன்பிறவாத் தங்கை பா. அன்னப்பட்டு மறைந்தார்

என் உடன்பிறந்த தங்கை பச்சையம்மாள், 3ஆம் அகவையில் 1934ஆம் ஆண்டில் மறைந்துவிட்டாள். விடுமுறையில் என் வீட்டுக்குப் போயிருந்த நான், எதற்காகவோ அவளை அடித்துவிட்டேன். அவள் சினங்கொண்டு என் முகத்தைப் பிராண்டினாள். அது என்நினைவில் இன்றும் உள்ளது.

என் வாழ்நாளில், 1952இல் அன்னப்பட்டு என்பவரை - என் தோழர் நல்லாம்பாளையம் குழந்தை வேலு மகன் பாலகிருஷ்ணன் சாதி மறுப்புத் தீருமணம் செய்துகொண்டது முதல், என் உடன்பிறவாத் தங்கை யாகக் கொண்டேன்.

கு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களை 1946 மே திங்களில் அவருடைய வீட்டில் முதன்முதல் சந்தித்தேன். 1946 சூனில் நான், கோவில்பாளையம்

நலனில் இரு குடும்பதினரும் அக்கறையோடு இருந்தனர்.

தீருச்சியில், 2015ஆம் ஆண்டில், கு. பாலகிருஷ்ணன் - அன்னப்பட்டுவின் இளைய மகன் பா. காமராஜ், தன் தாயாரைப் பார்ப்பதற்காக என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

என் உடன்பிறவாத் தங்கை அன்னப்பட்டு எப் போதும்போல் “வாங்க” என்று அழைத்தார். ஆனால், அவர் 100 வயது கீழ்வி போல் - காலை நீட்டிக் கொண்டு இயங்க முடியாத நிலையில் இருந்தார். ஒரு மணிநேரம் பக்கத்தில் தலையில் உட்கார்ந்து பேசிவிட்டு, மீண்டேன்! என்னுடன், அவருடைய குடும்பத்தார் தொடர்பு நெருக்கமாக இல்லை.

அன்னப்பட்டு அவர்கள் 2.3.2016 மறைவுற்றார் என்பதை அன்றே அறிவித்தனர். அதன்பிறகு என்னுடன், எந்தத்தொடர்பும் கொள்ளவில்லை. 7 மாதங்கள் கழித்து, என் உடன்பிறவாத் தங்கைக்கு இரங்கல் தெரிவிப்பது, எனக்கு கையறு நிலையே!

வாழ்க ஈகி பா. அன்னப்பட்டு புகழ்!

- வே. ஆனைமுத்து

ச. செவ்வண்ணன், கு. பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர், இடைநிலை வகுப்பில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தோம். 1949 வரையில் இணை பிரியாத் தோழர்களாக சிதம்பரத்தில் இருந்தோம். நான் 1956க்குப்பிறகு திருச்சியில் குடியேறினேன்.

கு. பாலகிருஷ்ணன், ச. செவ்வண்ணன் இருவரும் - குடும்பத்துடன் பெரம்பலூரில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றினர். ஓர் ஆண்டில் 30, 40 நாட்கள் 1952 முதல் 1957இல் பெரம்பலூர் வட்டத்தில் முழுநேரக் கட்சிப் பணியாகச் செல்லும்போது, கு. பாலகிருஷ்ணன் இல்லத்தில் தான் தங்குவேன். ‘வாங்க!’ என்று வாய்நிறைய மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார் தங்கை, அன்னப்பட்டு. ஏன்?

கு. பாலகிருஷ்ணன் ஒரு உள்சாதி; அன்னப்பட்டு, வேறு ஒரு உள்சாதி. அவர்கள் திருமணத்தை உறுதி செய்தவர்களில் நானும் ஒருவன்; திருமணத்தைத் தலைமை ஏற்று நடத்தி வைத்திடப் பெரியாரிடம் ஒப்புதல் பெற்றவன், நான்.

அவர்கள் திருமணம் செந்துறையில் நெய்வனம் பெண் வீட்டில் நடந்தது.

மணமகனுக்கு பெற்றோர் எதிர்ப்பு - ஊரார் எதிர்ப்பு. நல்லாம்பாளையத்திலிருந்து பாலகிருஷ்ணன் உறவினர்கள் பழநியாண்டி, கருப்பன் இருவர் மட்டுமே திருமணத்தில் பங்கேற்றனர். உடன்பயின்ற நானும் செவ்வண்ணனும் பங்கேற்றோம்.

என் வாழ்விலும் தாழ்விலும் இவ்விருவரும் தொடர்ந்து தோள் கொடுத்தனர்.

கு. பாலகிருஷ்ணன், ச. செவ்வண்ணன் இருவரும் முதிராச் சாவு எய்தினர்.

இவர்கள் இருவரின் மக்களுக்கும் நானே தலைமை யேற்றுத் திருமணங்களை நடத்தினேன். என் குடும்ப

2016 அக்டோபர் இதழில் பெரும் பிழை

2016 அக்டோபர் “சிந்தனையாளன்” இதழில், பக்கம் 5இல், இரண்டாம் பத்தியில் (Column 2), கடைசிப் பத்திக்கு மேலுள்ள பத்தியில், ‘அப்படிப்பட்ட கொடி, தேசியக் கொடியுடன் பறப்பதை, 2012 செப்டம்பரில்’ என்று இருப்பது பெரும்பிழை. அது ‘2013 ஏப்பிரலில்’ என்று இருக்க வேண்டும்.

பிழைக்கு வருந்துகிறோம்.

- ஆசிரியர்

இடஒதுக்கீடு : ஒரு பன்முகப் பார்வை

இடஒதுக்கீடு ---

வாய்ப்புகளைப் பெற இடஒதுக்கீடு உதவியது என்பது உண்மை. ஆனால் முதலாளித்துவ முறை நிலவுகின்ற சமூக அமைப்பில் - இந்த சமூக அமைப்பை உள்வாங்கிய இடஒதுக்கீடு - எல்லாத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் - பின்தங்கிய மக்களுக்கும் கல்வி, வேலை வழங்காது என்பது வெளிப்படை. இந்தப் புரிதலுக்கு இருதரப்பு மக்களும் முதலில் முன்வரவேண்டும்.

இடஒதுக்கீடு மக்களாட்சி உறுப்புகளிலும், மைய, மாநில அரசுத் துறைகளின் (Department's சார்ந்த) வேலை வாய்ப்புகளிலும் சட்டரீதியாக அமல்படுத்தப்பட்டு மூன்று தலைமுறைகள் ஆன சூழ்நிலை யில், இன்று தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய மக்களிடையே பெரும் முரண்பாட்டைத் தோற்றுவித்துள்ளது. (எனினும் கோவில் மடாலயங்களில் பிராமண வர்ண ஆதிக்கம் இன்றும் மேலோங்கி உள்ளதை மறுக்க இயலாது). தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடையே சாதி இடஒதுக்கீட்டால் பெரும் முரண்பாடு தோன்றி உள்ள இன்றைய சூழ்நிலையில், நாட்டையும்-சமுதாயத்தையும் சீரழித்துவரும் தாராளமய மாக்கலால் - முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராகப் போராட மக்களைப் பக்குவப்படுத்துவது சிரமமாகிவிட்டது. இடஒதுக்கீட்டைத் தூக்கிப்பிடிக்கின்ற-ஆதரிக்கின்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அதன் தலைமைகளும் இலஞ்ச ஊழல் அரசியல்வாதிகளாக இருப்பதும், தங்கள் வாரிசுகளுக்குக் கட்சி, ஆட்சி இரண்டிலும் அதிகார மையத்தை உருவாக்குபவர்களாக இருப்பதும் அறியாத மக்கள் எல்லோரும் இந்த தலைவர்கள் மீது வைத்துள்ள பிரமையே காரணங்கள் ஆகும். மக்கள் எல்லோரையும் கவர்ச்சியான தற்காலிக இலவசங்கள், மானியங்களுக்கு அடிமையாக்கிவிட்டனர் நம் முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகள்.

கீழ்க்கண்ட காரணங்கள் நம் கண்முன் தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை உள்வாங்கிய இடஒதுக்கீடு எல்லாத் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் - வேலை அளிக்கவில்லை. 10 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்டோருக்கே வேலை வழங்கி உள்ளது. 90 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்டோர் - இடஒதுக்கீட்டால் எந்தப்பலனும் இன்றி ஏழைகளாகவே உள்ளனர். இதேபோல் எல்லாப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும் வேலை அளிக்க

வில்லை. 10 விழுக்காடு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு மட்டுமே வேலை வழங்கி உள்ளது. 90 விழுக்காடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் - இடஒதுக்கீட்டால் எந்தப் பலனும் இன்றி ஏழைகளாகவே உள்ளனர்.

90 ஆண்டுகளுக்குமுன் சமூக நீதியாக முழுக்க மிட்டுக் கிளம்பிய இடஒதுக்கீடு, இன்று வலதுசாரி அரசியல் தலைவர்கள் இலஞ்ச - ஊழல் - நன்கொடை கல்வி நிறுவனங்கள் நடத்தும் பிரமுகர்களால் மட்டுமே தீவிரமாக ஆதரிக்கப்படுகிறது.

ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய மக்களிடையே இதன் நிறை - குறை பற்றி ஒரு பக்குவமான புரிதல் இல்லை.

சாதி இட ஒதுக்கீடு இருக்கும் வரை-சாதி உணர்வுகள் இருக்கும் என்பதை வெளிப்படையாக நாம் உணர முடிகிறது.

இடஒதுக்கீட்டால் உயர்கல்வி, உயர் பதவிகளுக்கு வந்துள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் - சமூகப் பிரக்தை அற்றவர்களாக, சுயநலவாழ்வு - நுகர்வு கலாச்சாரம் சார்ந்து வாழ்வதையே பார்க்கின்றோம். தங்கள் பிள்ளைகளையும் அப்படியே வளர்க்கின்றனர். ஒரு எளிய சிக்கன வாழ்வு வாழ்ந்து-தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமுதாயத்தைத் தூக்கிவிடுபவர்கள்-அளிதாகவே உள்ளனர். (இந்த சிறிதளவு பேர்களை ஆறுதலாக நினைத்துப் பாராட்டலாம்!).

(1) சாதி ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பது-சாதியின் அடிப்படையையே தகர்ப்பது-இரண்டையும்-தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் வேறுபடுத்திப் புரிந்து கொண்டு-சாதி ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பது உடனடிப் பணியாகும்.

(2) தாழ்த்தப்பட்டோர் சமுதாயத்தில் உள்ள பல வேறு உள்பிரிவுகளில்-சாதி அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீட்டால் பயன்பெறாத ஏதேனும் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட உள்பிரிவு சாதிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் உள் ஒதுக்கீடு செய்தால்-அதை, இதர உள்பிரிவு தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள்-தலைவர்கள்-சுயநலத்துடன் எதிர்க்கின்றனர் (3) மிகவும் அடிநிலையில் உள்ள பல பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகள்-மிகவும் அடிநிலையில் உள்ள பல தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள்-இடஒதுக்கீட்டால் எந்தப் பலனையும் பெற முடியாமல் உள்ளதை சமீபகாலமாக சட்டரீதியான அரசு புள்ளிவிவரங்களே சொல்கின்றன.

இடஒதுக்கீட்டின் தாக்கம் எல்லாத் துறைகளையும் பாதிக்கிறது. (1) தன் சாதிக்காரன் தேர்தலில் நின்றால் -

ஊழல் செய்பவனாக இருந்தாலும் வாக்குப் போட வேண்டும்-தன் சாதிக்காரன் பெரிய பதவியில் இருந்தால் ஊழல் செய்தாலும் எதிர்க்கக்கூடாது என்ற மன நிலையை இடஒதுக்கீடு தோற்றுவித்து உள்ளது. (2) அரசின் பல்வேறு துறைகள் - காவல் துறை - நீதித் துறை பணியாளர்களிடையே சாதிய உணர்வு மேலோங்கி - அதன் உணர்வு நிலைகள் (Psychology) பல்வேறு பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தி அரசு இயந்திரம் - எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவானது என்ற நிலை தகர்ந்து வருகிறது.

பல தலைமுறைகளாக மனித இனம் - சாதி சார்ந்த கொள்வினை - கொடுப்பினை - மண உறவுகளினாலேயே பெருகி வளர்ந்து வந்துள்ளது. (திரமணம் - சாவு-முதலிய தனி மனித-குடும்பப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் இரத்த உறவுகள் - சாதி உறவுகள் எல்லாம் இன்று பெருமளவு ஒன்றாகவே இருப்பதால் - சாதி என்பது இந்த எல்லைக்குள்ள்தான் இருக்கவேண்டும். **அரசு - அரசியல் என்பது எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல வேலை, தொழில், கல்வி, உள்கட்டமைப்பு வசதிகள், சமூக நலப்பணிகள் செய்து தருவது.**

இன்று மக்களாட்சித் தத்துவத்தில் அரசு என்பது பல புதிய துறைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரம்மாண்ட அலகு (Large Unit) ஆகும். இது ஒரு வளர்ச்சிப் போக்கு. இந்தப் போக்கின் பலன் தனி உடைமை பொருளாதாரத்தில் எல்லோருக்கும் பலன் தராது. சோசலிசப் பொருளாதாரத்தின் மூலமே இந்த வளர்ச்சிப் போக்கின் பலனை எல்லா மக்களும் அடைய முடியும்.

சாதி பற்றிய நடுநிலைமையான கள ஆய்வுகள் - நடுநிலையான புரிதல்கள் - கீழ்க்கண்ட தளங்களில் தேவை.

1. உலகம் தோன்றி - உயிரினங்கள் தோன்றி - மனித நாகரிகம் தோன்றி - இனக்குழு வாழ்க்கை முறை - மன்னராட்சி முறை - மக்களாட்சி முறை - என சமூகத்தைப் புறநெறியில் ஒழுங்குபடுத்தும் அரசு இயந்திரத்தில் சாதி பற்றிய ஆய்வுகள் நிறைய செய்ய வேண்டி உள்ளது.
2. தனி உடைமை, பரம்பரை இரத்த உறவுகள் - இது சார்ந்த பரம்பரை குலத்தொழில்கள் - கொள்வினை - கொடுப்பினைகள் (மனித உறவுகள்) இதுசார்ந்த அரசு, என நிறைய ஆய்வுகள் செய்ய வேண்டி உள்ளது.
3. சாதியப் பண்பாடுகள் - இது சார்ந்த கோவில் திருவிழாக்கள் - பரம்பரைப் பழக்க வழக்கங்கள் -

தற்போது வளர்ந்துவரும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் - நாட்டுப்புறவியல் பற்றியும், சாதி சார்ந்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டி உள்ளது.

4. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமுதாயத்தை - புறநிலையில் ஒழுங்குபடுத்தி வந்த அரசு என்பதன் தலைமைப் பொறுப்பு - பரம்பரை மன்னர்கள் வசம் இருந்து, இதற்கென்று சத்திரிய வர்ணம் உருவாக்கப்பட்டு, அது பல உள்பிரிவுச் சாதிகளை உள்வாங்கி - 20ஆம் நூற்றாண்டில் மக்களாட்சித் தத்துவம் - எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை - ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல்(கள்) என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்ட சூழ்நிலையிலும்-பக்குவத்திலும் சாதிகளைப் பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டி உள்ளது.
5. இந்தியச் சூழலில் மனித சமுதாயத்தை 5 பெரும் (பிராமண, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரன், பஞ்சமன்) பிரிவுகளாகப் பிரித்து - பலவிதமான தொழில் கள் பருவ காலச் சூழல் - இடச் சூழலில் உருவான சாதிகளை மேற்படி வர்ணங்களுக்குள் உட்படுத்தி பிராமண மயம் அடக்கி ஆண்டது - வசப்படுத்தியது-நிறைய வர்ண சாதி(கள்) முறை வர்ணங்களும் - சாதிகளும் கலந்த முறை - இதன் நீட்சியாக சாதிய அடக்குமுறைகள் - வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக - பல்வேறு சாதிகள் - உற்பத்தி உறவில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டியது புறநிலைக் கட்டாயம்.
6. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை இறுக்கமாக நிலவி வந்த சாதியப் பண்பாடு-பழக்கவழக்கங்கள் - திருவிழாக்கள் கோவில்களே-சாதிய நீதிமன்றங்களாக இருந்தது.
7. பரம்பரை குலதெய்வ வழிபாடு.சாதி (Caste), குலம் (Tribe), சமயம் (Religion) என்பது பற்றி எல்லாம் தெளிவான ஆய்வுகள் வரையறைகள் தேவை.
8. சாதிக்கும் தொழிலுக்கும் உள்ள உறவு - பல சாதிகளை ஒரு மொழி - மொழி சார்ந்த பண்பாட்டுத் தளத்தில் இணைத்தது.
9. 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை - சாதிக்கட்டுப்பாடு என்பது மரபு வழி பரம்பரை குலத்தொழில் என்ற அடக்குமுறையாக இருந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் - மின்பொறி - நீராவி - இயந்திரத் தொழில் நுட்பம்-மின்சாரம் - கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதிநவீனத் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்தபின் மேலை நாடுகளில் ஏற்பட்ட தொழில்புரட்சி கீழை நாடு

களை வந்தடைந்தபின் - சாதி வழித் தொழில்கள் கட்டாயமற்றுப்போன சூழ்நிலை தோன்றிவிட்டது. மேலும் சாதியின் அடிப்படையை நொறுக்க - நவீன தொழில்நுட்பத்தை - சோசலிசப் பொருளாதாரத் துடன் இணைத்து திட்டமிட மக்களைப் பக்குவப் படுத்துவது, சாதி பற்றி - வர்ணம் பற்றி சித்தர்கள் -வள்ளலார்-பெரியார்-அம்பேத்கர்- ஸ்ரீநாராயண குரு - ஐயா வைகுண்டர் - மகாத்மா ஜோதிராவ் புலே-காந்தி-விவேகானந்தர்-மகான் இராமானுசர் - கேரளத்து ஐயன்காளி போன்றோர் சொன்னதன் சாராம்சத்தின் விளக்கம் வேண்டும். மற்றும் மார்க்கணயர்கள் சாதி பற்றிச் செய்த ஆய்வுகளின் சாராம்சத்தை எல்லாம் விரிவாக உள்வாங்கி ஒரு விரிவான சமதரும சாதி ஒழிப்பு ஆவணம் வெளியிடப்பட வேண்டும்.

இதுபற்றிய பன்முகக் கள ஆய்வுகள் எதிர்காலத் தில் தேவை.

இதுபற்றி எல்லாம் விரிவான கள ஆய்வு (Field Study) செய்து விவாதித்துத் தெளிதல் - கூட்டு விவாதம் (Group Discussion) செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதை யெல்லாம் சாதியின் அடிப்படைகளை ஒழித்தல், மனித சமுதாயத்தை ஒன்றுபடுத்தல் - எல்லோருக்கும் சமதருமப் பொருளாதாரம் மூலம் வேலை, கல்வி, குடியிருப்பு - சுகாதார வசதிகள் அடையப் பக்குவப்படுத்தல், பாடுபடல், இதற்கும் மேலாக ஆறு அறிவு படைத்த மனிதன் ஆன்ம அனுபவம் பெற பக்குவப்படுத்தல், ஐந்த நோக்கங் களுடனே செய்ய வேண்டும். இது சாத்தியப்படுமா என்றும் முடிவாகக் கூறுமிடத்து சாதி அடிப்படையில் கூடஒதுக்கீடு பற்றி எந்த மாதிரிப் புரிதல் - வினாக்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வரவேண்டும்? என்பதும் தேவை.

நம் நோக்கம் வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயம் - சாதிகளற்ற நல்ல சமுதாயம் - எல்லோருக்கும் அடிப்படைத் தேவைகள் - கல்வி - வேலை - தொழில் - குடியிருப்பு - சுகாதார வசதிகள் - எல்லாவற்றிலும் அவரவர் தாய்மொழிப் பண்பாட்டுக்கே முதன்மை.

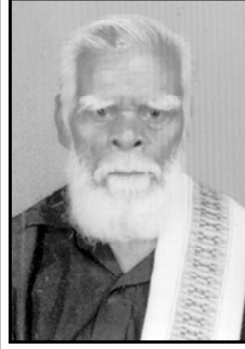
இதற்கு கூடஒதுக்கீடு பற்றி எந்த மாதிரிப் புரிதல் - வினாக்கிய - தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வரவேண்டும்-தேவை ஒரு பக்குவமான புரிதல்!

(ஜெ.பி.யின் முழுக்கம், 2010 சனவரி)

குறிப்பு : பார்ப்பனர் :

1. இந்தியா - 5.5 விழுக்காடு
  2. தமிழகம் - 3 விழுக்காடு
- ஆசிரியர்

தீராவிடர் இயக்க ஆர்வலர் கி. முரசொலிமாறன் மறைந்தார்!

அரியலூர் மாவட்டம், மருவத்தூர், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் கி. முரசொலிமாறன் அவர்கள் 2.10.2016 அன்று மறைவுற்றார் என்ற துயரச் செய்தியை, சேக் குடிசை சீனிவாசன் அன்றே அறிவித்தார்.

தோழர் கி. முரசொலிமாறன் உடல்நலம் கெட்டுப் படுக்கையிலிருக்கிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டே, அரியலூர் மாவட்டத்தில் 2015 திசம்பரில் பயணத்திலிருந்த நான், உடனே அவருடைய இல்லத்துக்குச் சென்று, நலம் உசாவி மீண்டேன்.

அன்னார் எனக்கு 1968 முதல் மிக நன்கு தெரிந்தவர். தந்தை பெரியார் அரியலூர் - பெரம்பலூர் பகுதிகளுக்கு எந்த ஊருக்கு வந்தாலும் அக்கூட்டத்துக்குத் தவறாமல் வந்துவிடுவார். தி.மு.கழகப் பற்றாளர். ஆனால் எந்த இயக்க வேறுபாட்டையும் கருதாமல் தி.க., தி.மு.க., மா.பெ.பொ.க. கூட்டங்களில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்பார். அவருடைய புன்சிரிப்பு எவரையும் மகிழ்விக்கும்; எப்போதும் கருப்புச் சட்டை அணிந்திருப்பதை ஒரு பெருமையாகக் கருதியவர்; சுயமரியாதைக் கொள்கைகளில் நீங்காப் பற்றுடையவர், கி.முரசொலிமாறன் அவர்கள். அன்னாரின் மறைவு கருதி, மா.பெ.பொ.க. சார்பில், ஆழ்ந்த இரங்கலையும் வருத்தத்தையும் அன்னாரின் மகன் மு.அறிவுச் செல்வன், மகன்கள் மு.அறிவுக்கண்ணு, மு.கிருஷ்ணவேணி மற்றும் குடும்பத்தினர்க்கு உரித்தாக்குகிறோம்.

வாழ்க கி. முரசொலிமாறன் புகழ்!

- வே. ஆனைமுத்து

செயங்கொண்டம் க. ஆறுமுகம் அவர்களின் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி

பொறியாளர் இரா.சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் சம்பந்தியும், டாக்டர் வெற்றிச் செல்வியின் மாமனாரும், பொறியாளர் ஆ.சரவணன் அவர்களின் தந்தையுமான செயங்கொண்டம் க. ஆறுமுகம் அவர்கள் 8.9.2016 அன்று மறைவுற்றார். அவருடைய படத்திறப்பு நிகழ்ச்சி 28.9.2016 அன்று நடைபெற்றது. ஆன்மிகச் சொற்பொழிவாளர்

திரு. அறிவொளி அவர்கள் மறைந்த க.ஆறுமுகம் அவர்களின் உருவப்படத்தைத் தீர்ந்து வைத்து உரையாற்றினார். மற்றும் பல தோழர்கள் க.ஆறுமுகம் அவர்களை நினைவு கூர்ந்து உரையாற்றினர்.

“செக்குலர்” என்பதன் பொருள் என்ன?

- ஈ.வெ.ரா.

**பார்ப்பான் உயிர் கடவுள்
பொம்மையிலும், கல்லிலும் தான்
இருக்கிறது. அவை ஒழிந்தால் பார்ப்பு
பானைப் பிராமணன் என்றோ, சாமி
என்றோ, மேல் சாதியான் என்றோ
எவனும் மதிக்கமாட்டான்.**

பூணூல் இல்லாத பார்ப்பனர் காங்கிரஸ்காரர்கள்

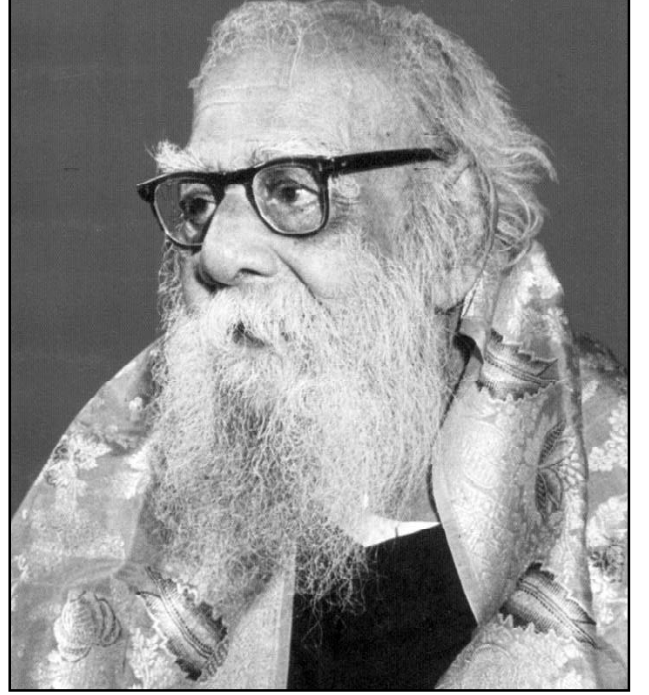
இப்போதே பார்ப்பனர் தங்களுக்குக் கூண்டோடு அழிவுக்காலம் வந்துவிட்டது என்று கருதி, எந்தப் பாத கத்தைச் செய்தாவது - அதாவது யாரைக் கொன்றாவது, மக்களை எல்லாம் காலிப்பயல்களாகச் செய்தாவது தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தீர்மானித்து, இக்காரியத்தில் (ஒவ்வொரு பார்ப்பானும்) தங்களாலான கைங்கரியத்தைச் செய்து பார்த்துவிடத் துணிந்து விட்டார்கள்.

இதற்கு ஆதாரம் இந்நாட்டில் எங்குப் பார்த்தாலும் நடந்துவரும் அயோக்கியத்தனங்களும் காலித்தனங்களுமே போதுமானவையாகும். இந்த நிலைக்குப் பூணூல் இல்லாத பார்ப்பனர்களாகிய காங்கிரஸ்காரர்களும் பெரும் காரணஸ்தர்களாகவும் பொறுப்பாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர் என்ற கூச்சல் பார்ப்பனக் கூட்டு முயற்சியே!

பார்ப்பனர்களுக்கு அவர்களது பார்ப்பனத் தன்மை இறங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்த நாட்டில் அவர்கள் ஆதிக்க வாழ்வு இறங்கியே விட்டது. ஆகையால் இருசாராரும் சேர்ந்து தங்களால் செய்யக்கூடிய எல்லாப் பாதகச் செயல்களையும் செய்து பார்த்துவிடுவது என்று துணிந்து விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர் என்று கூச்சல் போடுவதெல்லாம் பார்ப்பனக் கூட்டு முயற்சிதான்.

இன்னும் பல பெரிய கேடுகள் ஏற்படலாம். இன்றைய திராவிட முன்னேற்ற (பகுத்தறிவு)க் கழகத்தைக் கவிழ்க்கும் வரை (அதை அவ்வளவு எளிதில் செய்ய முடியாது) ஓயாமல் பல கேடுகளைச் செய்துதான் வருவார்கள். மக்கள் சகித்துக் கொண்டுதான் தீரவேண்டும். ஏன் என்றால், பார்ப்பான் ஒழிவதும், காங்கிரஸ் ஒழிவதும் இலேசான காரியம் அல்ல.

பெரிய சதி முடிச்சுடன் திரிகிறார்கள்

எளிதில் பிரிய முடியாதபடி அவை, ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவில் பெரிய முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இரண்டும் தங்கள் ஆதிக்கக் கட்டிடத்தைக் கடவுள், மதம், கோவில், உருவம், இவை சம்பந்தமான கட்டுக்கதைகள் ஆகிய அஸ்திவாரத்தின் மீதே கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் மக்களுக்குப் பகுத்தறிவு ஏற்பட்டுப் பகுத்தறிவுக்கு மாறான எதையும் ஒழித்துக் கட்டுவது என்ற துணிவு தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டால்தான் முடியும்.

காந்தி சொன்னதன் முழுப் பொருள் என்ன?

இதை மனத்தில் வைத்துத்தான் காந்தியாரும் ‘காங்கிரஸ் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்’ என்றும், ஆட்சி - செக்குலர். மதச்சார்பற்ற - பகுத்தறிவு ஆட்சியாக இருக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இதனாலேயே அவர் கொல்லப்பட்டுவிட்டபடியால், காங்கிரஸ் கலைக்கப்படாமல், போய்விட்டதோடு, ‘செக்குலர் ஆட்சி’ என்று சட்டம் செய்தும், அது அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியாமலே போய்விட்டது.

இப்போது அதை மதச்சார்பற்ற ஆட்சியாகச் செய்யக் கூடிய தி.மு.க. ஆட்சி நல்வாய்ப்பாக ஏற்பட்டிருந்தும், அதைக் காங்கிரசாரும், பார்ப்பனரும் ஒழிக்கப் பார்க்கின்றார்கள்.

செக்குலருக்குப் பார்ப்பனர் கூறும் விபரீத வியாக்கியானம்

செக்குலர்-மதச்சார்பற்ற என்ற சொல்லுக்கு இவ்விருசாராரும் என்ன வியாக்கியானம் கூறுகிறார்கள் என்றால், “ஒரு பெண் கன்னியாய் இருக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஆண் சம்பந்தமே இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள் அல்ல; எல்லா ஆண்களையும் சமமாகக் கருதிக்கூப்பிட்டவனிடமெல்லாம் கலவி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் கன்னி என்பதற்குப் பொருள்” என்பதுபோல் பொருள் சொல்கிறார்கள். “எல்லா மதங்களையும் சமமாகப் பார்க்கவேண்டும்” என்கின்ற கொள்கை மத விஷயத்தில் காலம் காணாததற்கு முன்பு இருந்தே இருந்து வருகிற போது, அதைப் புதிதாக வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏன் வரும்?

செக்குலர் அதற்குப் பொருந்தும்?

‘செக்குலர்’ என்ற சொல்லை ஆங்கிலச் சொல்லாகத்தான் சட்டத்தில் புகுத்தினார்களே ஒழிய, வேறு மொழிச் சொல்லாகப் புகுத்தவில்லை. ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு வியாக்கியானம் அந்தச் சொல்லை உற்பத்திச் செய்தவர்கள் சொல்லுவதைப் பொறுத்ததே ஒழிய, அதன் கருத்துக்கு விரோதிகளான பார்ப்பனர்களும், காங்கிரஸ்காரர்களும் சொல்லுவது பொருத்தமாக முடியுமா?

அந்தச் சொல்லும்கூட அரசாங்கக் காரியத்திற்குத் தான் பொருந்தும் என்று இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, அது எல்லா மக்களுக்கும் வலியுறுத்தும் பொருள் என்று சொல்லவில்லையே!

அப்படி இருக்க இதில் பார்ப்பனருக்கும், காங்கிரசுருக்கும் ஏன் ஆத்திரம் வரவேண்டும்?

ஏன் என்றால், தங்கள் வாழ்வு அதில் தான் இருக்கிறது. அதில்தான் மக்களுடைய முட்டாள்தனத்தில் கிளைத்து எழுந்த கடவுள், மதம், கோவில், அதில் உள்ள கற்சிலைகள், அவற்றின் பொம்மைகள், சித்திரங்கள், படங்கள், தட்டிகள் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகின்றது.

தமிழர்கள் கடமை என்ன?

எதை எதையோ சொல்லி, எதை எதையோ செய்து எப்படியோ போகட்டும்; நமக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை; அதற்குப் பெரும் கூட்டம் தயாராய் இருக்கிறது. ஆனால் பார்ப்பனரும், காங்கிரஸ்காரர்களும் (காங்கிரசிலும் தனித்தன்மையுள்ள ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வெளிப்படையாய் வரப் பயப்படுகிறார்கள்) அல்லாத பொது மக்கள் (தமிழர்கள்) கடமை என்ன?

நம் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் ஊரில் பொதுக்கூட்டம் போட்டு, அரசாங்கக் காரியங்களை ஆதரித்துப் பாராட்டித் தீர்மானங்கள் போட்டு, அத்தீர்மானங்களை முதலமைச்சருக்கும், மத இலாகா அமைச்சருக்கும் அனுப்பிய வண்ணம் இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

பார்ப்பனர் பிரச்சாரத்தைப் பார்த்தாவது நமக்குப் புத்தி வர வேண்டாமா?

பார்ப்பனர்கள் தினந்தோறும் தங்கள் பத்திரிகைகளில் யார் யாரோ அநாமதேயங்கள் பேரால் பல கடிதங்கள் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். நாம் அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும், பொதுக்கூட்டங்கள் போட்டுப் பேசித் தீர்மானங்கள் செய்து அனுப்ப வேண்டாமா?

இப்படிச் செய்வது ஒரு வகையில் பார்ப்பனர் யோக்கியதையையும், காங்கிரசார் யோக்கியதையையும் பொது மக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாகும்.

சூத்திர வாழ்க்கையில் சுகமா?

பொதுவாக நம் தமிழ் மக்கள், தாங்கள் என்றென்றும் சூத்திரர்களாக, கீழ்ச்சாதிகளாக இருக்க ஆசைப்படுகிறார்களா? இல்லாவிட்டால் அதை மாற்றத் தமிழர்கள் செய்யும் - செய்யப்போகும் காரியம் என்ன என்று கேட்கிறேன். தாங்களாகச் செய்யாவிட்டாலும் ஆட்சியை யாவது ஆதரிக்க வேண்டாமா?

ஒவ்வொரு தமிழனும், தன் வீட்டில் உள்ள கடவுள் - மத சம்பந்தமான படங்களை எடுத்து எறிய வேண்டும்; எடுத்து எறிந்துவிட்டுத் தகவல் கொடுக்க வேண்டும். பொதுக்கூட்டத்தில் காட்டிக் கிழித்து எறிய வேண்டும்.

இவற்றாலும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களாலும் தாம் தமிழர் இழிவு நீங்கும்.

- ‘உண்மை’, 14.12.1971

கிடைத்த வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்தினால் வெற்றி காணலாம்

இளைஞர்கள் குழந்தைப் பருவம் முதல் வாலிபப் பருவம் வரை பெற்றோர்களைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டும். பெற்றோர்களும் தாம் பெற்ற குழந்தைகள் எப்படியாவது முன்னேற வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு, தங்களை வருத்திக் கொண்டு வளர்க்கின்றனர்.

பெற்றோர்களைச் சார்ந்து வாழும் பிள்ளைப் பருவத்தில் தனக்கென்று ஒரு வழியை, தொழிலை, சேவையை மனதில் நினைத்துக் கொண்டுதான் படிக்கின்றனர். சில சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையில்தான் எண்ணியபடி வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போகும். அப்பொழுது வருத்தப்படக்கூடாது.

காலம் நமக்காகக் காத்திருக்காது. பெற்றோர்களும் கடைசி வரை உழைக்க முடியாது. தன்னுடைய அடுத்தகட்ட எண்ணத்தைப் பயன்படுத்தி கிடைக்கும் படிப்பை, தொழிலை ஏற்று அதில் வெற்றி காணும் எண்ணத்துடன் செயல்பட வேண்டும். பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளிடம் கலந்து பேச வேண்டும். சூழ்நிலையை விளக்கமாகப் புரியும்படிச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். விவரமான பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் காலத்தை வீண் செய்யாமல் தொடர்ந்து முயற்சிக்கின்றனர்; வெற்றி காண்கின்றனர்.

நம்முடைய மூளை கண்ணியில் உள்ள பதிவு அளவை விடப் பல மடங்கு அதிகம் பதிவுத்திறன் பெற்றது. அதனால் தான் குழந்தைப் பருவம் முதல் முதுமைப் பருவம் வரை தன்னுடைய பதிவை வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். காலத்திற்கு ஏற்ற மாற்றங்களை முதுமைக் காலத்தில் மூளையில் பதிவு ஏற்காது. ஆனால், இளைஞர்களின் மூளை விரைவாகப் பதிவு செய்து கொள்ளும். இதையும் மனதில் கொண்டு இளைஞர்களின் செயல்பாடுகளில் சிறந்தவைகளை ஏற்றுப் பெரியவர்கள் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். முதியவர்களின் ஊக்கம் மேலும் வெற்றிகாண உதவும்.

சிலரின் மூளை, பதிவுகளை ஏற்று, கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் புதுப்பித்துக் கொண்டே இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அறிஞர்களாகவும், நிபுணர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் உள்ளனர். தான் ஏற்ற துறையில் வெற்றி காணவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் உள்ளது. பொறியாளர் திறன், மருத்துவரின் திறன், சட்டநிபுணரின் திறன், தொழிலாளியின் திறன், எழுத்தாளரின் திறன், பேச்சாளரின் திறன், கவிஞரின் திறன் போன்ற பலரின் திறன் அவரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதன் வழியில் சிறந்துள்ளது.

அனைத்துத் திறனாளிகளும் காலத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தியே வெற்றி கண்டுள்ளனர். காலம் காத்திருக்காது. பொறுக்கிகள், அரசியலுக்கு வருவதைத் தடுப்போம். மக்கள் நலத்தை மட்டுமே மனதில் ஏற்றவரைத் தேர்ந்தெடுப்போம். விவசாயத் தொழிலுக்கு நீர் நிலைகளில் நீர் இருக்க வழி காண்போம். நீர் நிலைகளை ஆக்கிரமித்தவர்களை அகற்றும் அரசை அமைப்போம். செயல்படுங்கள்! செயல்படுங்கள்!!

- உழவர் மகன் ப.வ.

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி நவம்பர்-2016

துரை சித்தார்த்தன்	காட்டுமன்னார் கோயில்	1000/-
இரா. குப்புசாமி	சுரூர்	1000/-
க. ஆதிமூலம்	கீழ்ப்பென்னத்தூர்	1000/-
தமிழ்முந்தி	அரக்கோணம்	500/-
இரா.பச்சம்மை	சென்னை	500/-
பாவலர் வையவன்	திருவண்ணாமலை	500/-
தமிழ்நாடன்	குவைத்	500/-
முனைவர் அ. ஆறுமுகம்	திருமழபாடி	300/-
பகுத்தறிவாளன்	திருப்பத்தூர்	250/-
மோ.சி. சங்கர்	வேலூர்	200/-
கீ. இராமச்சந்திரன்-மேகலா	வாலாசாபேட்டை	200/-
ப.வெங்கடேசன்-அரங்கமணிமொழி	வாலாசாபேட்டை	200/-
பேரா. ச.பொ.சீனிவாசன்	மூணாறு	200/-
வீ. இராசப்பிள்ளை	சிதம்பரம்	200/-
மரு. வசந்தா மதியழகன்	அரியலூர்	200/-
த.தமிழ்சேரன்	வேலூர்	200/-
சி. இலக்கியா	சென்னை	100/-
அ. லயா	கிழக்கு லண்டன்	100/-
சி. அகிலா	சென்னை	100/-
திருமதி. சகுந்தலா குப்புசாமி	சிறுநாத்தூர்	100/-
சென்பரிங் இரா.ப. கோவிந்தன்	தாம்பரம்	100/-
மா. சுப்பிரமணியன் - கஸ்தூரி	தாம்பரம்	100/-
நா. மதனகவி	வாணியம்பாடி	100/-
இ. கபிலன்	சிதம்பரம்	100/-
மு.செய்யால் வழக்குரைஞர்	திருவண்ணாமலை	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-
இளவரசன் தமிழ்க்களம்	அரியலூர்	100/-

மா.பெ.பொ.க. வளர்ச்சி நிதி - நவம்பர் - 2016

புலவர் இரா.கலியமூர்த்தி	சிறுகடம்பூர்	....	100/-
க. குப்புசாமி	சோளிங்கபுரம்	....	100/-
பொ.சுப்பிரமணியன்	கீழ்ப்பென்னத்தூர்	....	100/-
கு.சூரியன்	பெங்களூர்	....	100/-
கு.பாரி	சோளிங்கபுரம்	....	100/-
முத்து அன்பழகன்	சீர்காழி	....	100/-
அழகு அன்பழகன்	சீர்காழி	....	100/-
அறிவுக்கடல் ராஜ்குமார்	சிதம்பரம்	....	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	....	100/-

மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காக வெளிடுபவர், ஆசிரியர் வே.ஆனைமுத்து,

2ஆ/85, கே.எஸ்.ஆர்.நகர், எம்.டபிள்யூ.பி. 2ஆம் குறுக்குத் தெரு, அம்பத்தூர், சென்னை - 53.

அச்சிடலோர் : பெரியார் அச்சிடுவோர் வெளியிடுவோர் குழுமம், சென்னை-53. ☎ : 044-2625 2119

